

Stjórnartíðindi

1899 - A-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundu skjalsins prentteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Gallar á bls. 26 og 197.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

1899.

Regeringstidende

for

Island

for

Maret 1899.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1899.

A.

Indholdsfortegnelse

til

Regeringstidende for Island for Aaret 1899.

A.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1899.

A.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
1	12. jan.	Auglýsing er fellir úr gildi auglýsingu frá stjórnarráði Íslands 3. marz 1898 um bólusótt í Middlesborough.....	2—3
2	20. jan.	Opið brjef, er stefnir saman alþingi til reglulegs fundar 1. júlí 1899	4—5
3	20. jan.	Tiðskipun um alþjóðlegar sjóferðareglur, er fylgt skal á íslenskum skipum.....	6—33
4	20. jan.	Auglýsing um ásigkomulag ljóskera og hljóðbendingaverkfera, er við hafa skal á íslenskum gufuskipum og seglskipum, og hvernig þeim skuli fyrir komið.....	34—45
5	24. maí.	Bráðabirgðalög er nema úr gildi bráðabirgðalög fyrir Ísland 29. apríl 1898 er banna dönskum þegnum liðveizlu til handa ríkjum, er í ófriði eiga	46—47
6	17. maí.	Konungsbrjef um setning alþingis	48—49
7	17. maí.	Boðskapur konungs til alþingis	50—51
8	17. maí.	Konungsbrjef um lenging alþingistímans	52—53
9	26. júní.	Reglugjörð handa læknaskólanum í Reykjavík	54—61
10	9. júlí.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.....	62—63
11	26. júlí.	Auglýsing um pest í Alexandríu o. fl.	64—65
12	21. ágúst.	Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aptur.	66—67
13	9. sept.	Lög um dag- og næturbendingar á íslenskum skipum í sjávarháska og um ráðstafanir, er skip rekast á.	68—69
14	9. sept.	Lög um viðauka við lög 13. apríl 1894 um vegi	70—71
15	9. sept.	Lög um breyting á 48. gr. í tilskipun 4. maí 1872 um sveitastjórn á Íslandi.....	72—73
16	22. sept.	Lög um samþykkt á landsreikningnum fyrir 1896 og 1897...	74—77
17	22. sept.	Fjáraukalög fyrir árin 1896 og 1897	78—81
18	22. sept.	Fjáraukalög fyrir árin 1898 og 1899	82—85
19	22. sept.	Lög um breytingu á núgildandi ákvæðum um lýsingar til hjónabands.....	86—87
20	22. sept.	Lög um afhending lóðar til vitabyggingar o. fl.	88—89
21	22. sept.	Lög um aðflutningsgjald á tóbaki.....	90—93
22	28. sept.	Tilskipun um neyðarbendingar, er við hafa skal á íslenskum skipum.....	94—97
23	10. oktbr.	Auglýsing um verzlunar- og siglinga-samning milli konungsríkisins Danmerkur og keisaradæmisins Japans	98—113
24	13. oktbr.	Lög um skipun læknishjæraða á Íslandi o. fl.	114—125
25	11. nóvbr.	Fjárlög fyrir árin 1900 og 1901	126—175
26	11. nóvbr.	Lög um verzlun og veitingar áfengra drykkja á Íslandi	176—185
27	11. nóvbr.	Lög um útflutningsgjald á hvalafurðum.....	186—187

Indholdsfortegnelse

til

Regeringstidende for Island for Aaret 1899.

A.

Nr.	Datum.	Titel.	Sibetal.
1	12. Jan.	Bekendtgørelse om Ophævelse af Bekendtgørelse fra Ministeriet for Island af 3. Marts 1898 om Børnekopper i Middlesborough..	2—3
2	20. Jan.	Aabent Brev, hvorved Altinget sammenkaldes til en ordentlig Samling den 1. Juli 1899	4—5
3	20. Jan.	Anordning angaaende internationale Søvejsreglers Anvendelse af islandske Skibe	6—33
4	20. Jan.	Bekendtgørelse angaaende Bestaaffenheden og Anbringelsen af de Lanterner samt Lydsignalapparater, som skulle føres af islandske Damp- og Sejlskibe	34—45
5	24. Maj.	Foreløbig Lov om Ophævelse af foreløbig Lov for Island af 29. April 1898, hvorved det forbydes danske Underfaatter at understøtte frigsførende Magter	46—47
6	17. Maj.	Allerhøjeste Reskript om Altingets Aabning	48—49
7	17. Maj.	Allerhøjeste Budskab til Altinget	50—51
8	17. Maj.	Allerhøjeste Reskript om Altingets Forlængelse	52—53
9	26. Juni.	Reglement for Vægefsolen i Reykjavik	54—61
10	9. Juli.	Allerhøjeste Kundgørelse angaaende Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Gravarelse til Tronsfølgeren.....	62—63
11	26. Juli.	Bekendtgørelse om Pest i Alexandria m. m.	64—65
12	21. Aug.	Allerhøjeste Kundgørelse angaaende Kongens Hjemkomst.....	66—67
13	9. Septbr.	Lov om Dag- og Natfignaler for islandske Skibe i Havnsnød samt om Forholdsregler i Tilfælde af Skibes Sammenstød...	68—69
14	9. Septbr.	Lov om Tillæg til Lov af 13. April 1894 om Vejvæsenet....	70—71
15	9. Septbr.	Lov om Forandring i § 48 i Forordning af 4. Maj 1872 om de islandske Landkommuners Styrelse	72—73
16	22. Septbr.	Lov om Godkendelse af Landsregnskabet for Aarene 1896 og 1897	74—77
17	22. Septbr.	Lov om Tillægsbevilling for Aarene 1896 og 1897	78—81
18	22. Septbr.	Lov om Tillægsbevilling for Aarene 1898 og 1899	82—85
19	22. Septbr.	Lov om Forandring i de nugældende Bestemmelser om Tillysning til Vægteskab	86—87
20	22. Septbr.	Lov om Afstaaelse af Grund til Hyranlæg m. m.	88—89
21	22. Septbr.	Lov om Indførselsafgift af Tobak.....	90—93
22	28. Septbr.	Anordning om Nødsignalers Anvendelse af islandske Skibe	94—97
23	10. Oktbr.	Bekendtgørelse om en mellem Kongeriget Danmark og Kejserriget Japan affluttet Handels- og Skibsfarts=Traktat	98—113
24	13. Oktbr.	Lov angaaende Omordning af Vægebskrikterne i Island m. v..	114—125
25	11. Novbr.	Finanslov for Aarene 1900 og 1901	126—175
26	11. Novbr.	Lov om Handel med og Udskænkning af spirituose Drikkevarer i Island.....	176—185
27	11. Novbr.	Lov om Udførselsafgift af Hvalprodukter	186—187

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Bladsíðutal.
28	11. nóvbr.	Lög um verðlaun fyrir útlutt smjör.....	188—191
29	11. nóvbr.	Lög um viðauka við lög 7. nóv. 1879 um breyting á lögum um gjald á brennivíni og öðrum áfengum drykkjum 11. febr. 1876 og tilsk. 26. febr. 1872	192—193
30	11. nóvbr.	Lög um breyting á 1 gr. í lögum 8. maí 1894 om bæjarstjórn á Seyðisfirði	194—195
31	21. nóvbr.	Auglýsing um bólusótt í Hull o. fl.....	196—197
32	2. desbr.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs	198—199
33	5. desbr.	Lög um friðun á Hallormsstaðarskógi	200—201
34	5. desbr.	Lög um breyting á lögum 27. febrúar 1880 um skipun prestakalla	202—203
35	5. desbr.	Lög um ákvörðun verzlunarlóðarinnar í Ísafjarðarkaupstað. ...	204—205
36	5. desbr.	Lög um löggilding verzlunarstaðar að Suðureyrarmölum í Ísafjarðarsýslu	206—207
37	5. desbr.	Lög um löggilding verzlunarstaðar við Norðurfjörð í Strandasýslu	208—209
38	30. desbr.	Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aptur.	210—211

Nr.	Datum.	Titel.	Sidetæl.
28	11. Novbr.	Lov om Udsørfelspræmie for Smør.....	188—191
29	11. Novbr.	Lov om Tillæg til Lov af 7. Novbr. 1879 om Forandring i Lov af 11. Febr. 1876 og Fædg. af 26. Febr. 1872 om Afgift af Brændevin og andre spiritusøse Drikke.....	192—193
30	11. Novbr.	Lov om Forandring i § 1 i Lov af 8. Maj 1894 om Bestyrelsen af Købstaden Seydisfjords kommunale Anliggender	194—195
31	21. Novbr.	Bekendtgørelse om Børnekopper i Hull m. m.	196—197
32	2. Decbr.	Allerhøjeste Kundgørelse angaaende Overdragelse af Regeringens Højrelse under Kongens Graværelse til Tronfølgeren.....	198—199
33	5. Decbr.	Lov om Fredning af Hallormsstadarkov	200—201
34	5. Decbr.	Lov om Forandring i Lov af 27. Februar 1880 om Omordning af Præstekald.....	202—203
35	5. Decbr.	Lov om Bestemmelse af Handelsgrunden i Købstaden Haffjorden ..	204—205
36	5. Decbr.	Lov om Autorisation af et Handelssted paa Sudurehrarmalir i Haffjorden Syssel.....	206—207
37	5. Decbr.	Lov om Autorisation af et Handelssted ved Nordurkjørd i Stranda Syssel	208—209
38	30. .	Allerhøjeste Kundgørelse angaaende Kongens Hjemkomst.....	210—211

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
CHICAGO, ILL. 60607
1974

PRINTED IN THE UNITED STATES OF AMERICA

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
CHICAGO, ILL. 60607
1974

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
CHICAGO, ILL. 60607
1974

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
CHICAGO, ILL. 60607
1974

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
CHICAGO, ILL. 60607
1974

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
CHICAGO, ILL. 60607
1974

Stjórnartíðindi

fyrir

Island.

A.

Regeringstidende

for

Island.

A.

Nr. 1.
12.
janúar.

Auglýsing

er

fellir úr gildi auglýsingu frá stjórnarráði Íslands 3. marz 1898 um bólusótt í Middlesborough.

Hjermeð skulu felld úr gildi ákvæðin í auglýsingu frá stjórnarráði Íslands 3. marz 1898 um, að fyrirmælum laga 17. desember 1875 um móttvarnir gegn því, að bólusótt, hin austurlenzka kólerusótt og aðrar næmar sóttir flytjist til Íslands, skuli fylgt að því er snertir skip, er koma til Íslands frá Middlesborough.

Ákvæðum laga 17. desember 1875, smbr. viðaukalög við þau 18. desember 1897, verður hjer eptir að eins beitt að því er snertir:

Allar Egiptalands hafnir.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist öllum þeim til leiðbeiningar, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 12. janúar 1899.

Rump.

Ólafur Halldórsson.

Bekendtgørelse

om

Ophævelse af Bekendtgørelse fra Ministeriet for Island af 3die Marts 1898 om Børnekopper i Middlesborough.

Nr. 1.
12te
Januar.

Hermed ophæves Bestemmelserne i Bekendtgørelse fra Ministeriet for Island af 3die Marts 1898 om Jagttagelse af de i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers, den asiatiske Koleras og andre smitsomme Sygdommes Indbringelse til Island af 17de December 1875 foreskrevne Forholdsregler med Hensyn til Skibe, som ankomme til Island fra Middlesborough.

Bestemmelserne i Lov af 17de December 1875, jfr. Lov om Tillæg til samme af 18de December 1897, ere herefter kun i Virksomhed overfor:

Samtlige ægyptiske Havne.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning for alle vedkommende.

Ministeriet for Island, den 12te Januar 1899.

Rump.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 2.
20.
janúar.

Opið brjef,

er

stefnir saman alþingi til reglulegs fundar 1. júlí 1899.

Vjer Christian hinn Nundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: **Að** Vjer samkvæmt stjórnarskrá um hin sjerstaklegu málefni Íslands, 5. janúar 1874, 5. gr., allramildilegast höfum ákveðið að láta alþingi á Voru landi Íslandi koma saman til reglulegs fundar laugardaginn 1. júlí þ. á.

Um leið og Vjer birtum þetta Vorum kæru og trúu þegnum á Íslandi, skipum Vjer öllum þeim, sem setu eiga að hafa á tjeðu alþingi, að koma nefndan dag til Reykjavíkur kaupstaðar, og verður þar þá sett alþingi eptir að guðsþjónustugjörð hefur farið fram í dómkirkjunni.

Gefið á Amaliuborg, 20. janúar 1899.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Rump.

Nabent Brev,

Nr. 2.
20de
Januar.

hvorved

Altinget sammenkaldes til en ordentlig Samling den 1ste Juli 1899.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre bitterligt: At Vi allernaadigst have besluttet i Henhold til Forfatningslov for Islands særlige Anliggender af 5te Januar 1874 § 5 at lade Altinget paa Vort Land Island træde sammen til en ordentlig Samling Lørdagen den 1ste Juli d. A.

I det Vi herved kundgøre dette for Vore kære og tro Underaatter paa Island, befale Vi samtlige Medlemmer af bemeldte Alting, at de den nævnte Dag indfinde sig i Købstaden Reykjavik, hvor da Altingets Aabning vil finde Sted efter forud afholdt Gudstjeneste i Domkirken.

Givet paa Amalienborg, den 20de Januar 1899.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Rump.

Nr. 3.
20.
janúar.

Tilskipun

um

alþjóðlegar sjóferðareglur, er fylgt skal á íslenskum skipum,

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum konnugt: Samkvæmt lögum 9. desember 1889 um varúðarreglur til þess að
fordæst ásiglingar, viljum vjer hjermeð fyrirskipa eptirfarandi reglur:

Almenn ákvæði.

Reglna þessara skulu öll skip gæta á rúmsjó og á öllum þeim leiðum,
er standa í sambandi við rúmsævið og þar sem skipgengt er hafskipum.

Hvort skipið
telst gufuskip
eða seglskip.

Í reglum þeim, sem hjer fara á eptir, eru öll þau gufuskip, er fara
undir seglum og nota eigi gufuafi, talin seglskip, og öll þau skip, er nota
gufuafi, talin gufuskip, hvort heldur þau jafnframt nota segl eða eigi.

Í orðinu „gufuskip“ felast öll skip, er nota vjelar til gangs.

Skip það, er hvorki liggur við akkeri nje landfestar og eigi heldur
stendur grunn, er í reglum þessum talið „laust“.

Fetamál eru ensk.

Reglur um ljós á skipum o. fl.

Þegar um ljós á skipum er að ræða, þýðir orðið „sýnilegt“ í reglum
þessum: sýnilegt um dimma nótt í skýru veðri.

1. grein.

Hvenær ljós-
bendingum
skal beitt.

Reglnanna um skipaljósin skal gætt frá sólarlagi til sólaruppkomu,
hvernig sem viðrar, og má á þessum tíma engin önnur ljós hafa, sem
hægt er að blanda saman við hin lögboðnu skipaljós.

2. grein.

Ljós-
bendingar
á gufuskipum.

Á gufuskipi, er laust er, skal vera:

- a. Skært, hvítt ljós á framsiglu eða beint framundan henni, eða framan
til á skipinu, ef engin framsigla er á því; ljós þetta sje að minnsta kosti

Nr. 3. Tilskipun 20. janúar um alþjóðlegar sjóferðareglur, er fylgt skal á íslenskum skipum.

Anordning

Nr. 3.
20de
Januar.

angaaende

internationale Søvejsreglers Anvendelse af islandske Skibe.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: I Henhold til Lov angaaende Forholdsregler for at undgaa Paasejling af 9de December af 1889 ville Vi herved have anordnet følgende:

Almindelige Bestemmelser.

Disse Regler skulle følges af alle Skibe i rum Sø samt i alle dermed i Forbindelse staaende Farvande, der kunne befares af søgaaende Skibe.

I de efterfølgende Regler er ethvert Dampskib, der er under Sejl og ikke under Damp, at betragte som et Sejlskib og ethvert Skib, der er under Damp, hvad enten det tillige er under Sejl eller ikke, som et Dampskib.

Under Ordet „Dampskib“ skal indbefattes ethvert Skib, der fremdrives ved Maskineri.

I disse Regler forstås et Skib at være „let“, naar det ikke er til Ankers eller fastgjort til Land eller paa Grund.

Fødmaalene ere engelske.

Regler angaaende Skibsllys m. v.

I disse Regler betyder Ordet „synligt“, anvendt paa Skibsllys: Synligt i en mørk Nat med klar Luft.

Artikel 1.

Reglerne angaaende Skibslysene skulle iagttages i al Slags Vejr fra Solnedgang til Solopgang, i hvilken Tid ingen andre Lys, der kunne forveksles med de foreftrevne Skibsllys, maa vises.

Artikel 2.

Et Dampskib skal, naar det er let, føre:

- a. Paa eller ret foran for Fokkemasten eller, hvis det er et Skib uden Fokkemast, da i den forreste Del af Skibet og i en Højde over Skroget

Lys-
signaler for
Dampskibe.

Nr. 3. Anordning af 20de Januar ang. internationale Søvejsreglers Anvendelse af islandske Skibe.

Nr. 3.
20.
janúar.

20 fet upp frá skipinu; ef skipið er meira en 20 fet á breidd, skal ljósið að minnsta kosti vera svo mörg fet upp frá skipinu, sem breidd skipsins er að fetatali; þó gjörist aldrei þörf að hafa ljósið hærra en 40 fet upp frá skipinu; ljós þetta skal þannig lagað, að það strái samfelldri birtu yfir boga af sjóndeildarhringnum, er nemi 20 áttastrikum, og þannig fyrir komið, að það stráist yfir 10 strik sitt hvoru megin skipsins, sem sje beint fram undan og til beggja hliða 2 strik aptur fyrir þverskipsstefnu, og enn fremur þannig háttað, að það sje sýnilegt 5 mílufjórðunga á lengdar að minnsta kosti.

- b. Grænt ljós á stjórnbörða, þannig lagað, að það beri samfellda birtu yfir boga af sjóndeildarhringnum, er nemi 10 áttastrikum og þannig fyrir komið, að það stráist beint framundan og til hliðar á stjórnbörða 2 strik aptur fyrir þverskipsstefnu og enn fremur þannig háttað, að það sje sýnilegt 2 mílufjórðunga á lengdar að minnsta kosti.
- c. Rautt ljós á bakborða, þannig lagað, að það beri samfellda birtu yfir boga af sjóndeildarhringnum, er nemi 10 áttastrikum, og þannig fyrir komið, að ljósið stráist beint fram undan og til hliðar á bakborða 2 strik aptur fyrir þverskipsstefnu, og enn fremur þannig háttað, að það sje sýnilegt 2 mílufjórðunga á lengdar að minnsta kosti.
- d. Við hin greindu grænu og rauðu hliðarljós skal þeim megin, sem að skipinu veit, setja hlíf, sem nær að minnsta kosti 3 fet fram fyrir ljósin, þannig að því verði varnað, að ljós þessi sjáist yfir kinnung skipsins hinumegin.
- e. Gufuskipi, er laust er, skal heimilt að hafa enn fremur hvítt ljós eins háttað og það, er greint er í staðlið a. Ljósum þessum skal báðum þannig fyrir komið í langskurðarfleti lóðrjettum gegnum miðju skipsins, að annað ljósið sje að minnsta kosti 15 fetum ofar enn hitt, og að neðra ljósið sje framar enn efra ljósið. Hin lóðrjetta fjarlægð milli ljósa þessara skal vera minni en hin lárjetta fjarlægð milli þeirra.

3. grein.

Ljósendingar
á gufuskipum,
sem draga
önnur skip.

Á gufuskipi, er dregur á eptir sjer annað skip, skal auk hliðarljósa vera 2 skær, hvít ljós þræðbeint hvort yfir öðru og með 6 feta millibili að minnsta kosti; en ef skipið hefur fleiri enn eitt skip í eptir dragi, og lengd skipalestarinnar, talin frá apturstafni dráttarskipsins til apturstafns aptasta skipsins í lestinni, er yfir 600 fet, skal á því vera enn fremur skært, hvítt ljós 6 fetum fyrir ofan eða neðan hin ljósin.

Öllum þessum ljósum skal háttað og fyrirkomið á sama veg og hvíta ljósinu, er fyrirskipað er í 2. grein, staðlið a., nema hvað 3. ljósið snertir, er hafa má 14 fet uppi frá skipinu, en eigi neðar.

Á gufuskipi, sem hefur skip í eptir dragi, er heimilt að hafa fyrir aptan reykháfinn eða öptustu sigluna lítið, hvítt ljós, sem hið dregna skip geti stýrt eptir; ljósið má þó eigi vera sýnilegt fyrir framan þverskipsstefnu.

- af mindst 20 Fod, men hvis Skibets Bredde overstiger 20 Fod, da i en Højde af mindst lige saa mange Fod over Skroget som Skibet er bredt — dog at det aldrig behøver at være anbragt mere end 40 Fod over Skroget — et klart hvidt Lys, saaledes indrettet, at det ubrudt lyser over en Bue af Horisonten paa 20 Kompasstreger, og saaledes anbragt, at det fastes 10 Streger paa hver Side af Skibet, nemlig fra ret forud til 2 Streger agten for Tværs paa hver Side samt af en saadan Beskaffenhed, at det er synligt i en Afstand af mindst 5 Kvartmil;
- b. paa Styrbords Side et grønt Lys, saaledes indrettet, at det ubrudt lyser over en Bue af Horisonten paa 10 Kompasstreger, og saaledes anbragt, at det fastes fra ret forud til 2 Streger agten for Tværs om Styrbord, samt af en saadan Beskaffenhed, at det er synligt i en Afstand af mindst 2 Kvartmil;
- c. paa Bagbords Side et rødt Lys, saaledes indrettet, at det ubrudt lyser over en Bue af Horisonten paa 10 Kompasstreger, og saaledes anbragt, at det fastes fra ret forud til 2 Streger agten for Tværs om Bagbord, samt af en saadan Beskaffenhed, at der er synligt i en Afstand af mindst 2 Kvartmil;
- d. De nævnte grønne og røde Sidelys skulde, ind mod Skibssiden, være forsynede med Skærme, der række mindst 3 Fod frem foran Lysene, saaledes at de forhindre disse fra at kunne sees over Bogen fra den modsatte Side;
- e. Et Dampskib, der er let, kan føre endnu et hvidt Lys af samme Beskaffenhed som det under a. foreskrevne. Disse to Lys skulde anbringes i Skibets Diametralplan, saaledes at det ene skal være mindst 15 Fod højere end det andet, samt i en saadan Stilling til hinanden, at det nederste Lys skal være foran for det øverste. Den lodrette Afstand mellem disse Lys skal være mindre end den vandrette Afstand.

Artikel 3.

Et Dampskib, der bugserer et andet Skib, skal foruden Side-^{Lys}signaler for lysene føre 2 klare, hvide Lys, det ene lodret over det andet og mindst 6 Fod fra hinanden; men, hvis det bugserer flere end et Skib, skal det — dersom Længden af de bugserede Skibe, maalt fra Agterenden af det bugserende Skib til Agterenden af det agterste af de bugserede Skibe, overstiger 600 Fod — føre endnu et klart, hvidt Lys 6 Fod over eller under de andre Lys. Ethvert af disse Lys skal være af samme Beskaffenhed samt føres paa samme Maade som det i Artikel 2. a. foreskrevne hvide Lys, med Undtagelse af det 3die Lys, der kan føres i en Højde af mindst 14 Fod over Skroget.

Dampskibe, der bugserer, kunne agten for Skorstenen eller den agterste Mast føre et mindre, hvidt Lys, for at det bugserede Skib kan styre efter det; dog maa dette Lys ikke være synligt foran for Tværs.

Nr. 3. Anordning af 20de Januar ang. internationale Søvejsreglers Anvendelse af islandske Skibe.

Nr. 3.

20.
janúar.Bendingar á
skipum, sem
ekki verður
stjórnad.

4. grein.

a. Á skipi, sem einhverra slysa vegna er ekki undir stjórn, skulu vera á þeim stað, er hægst er til að sjá og í sömu hæð upp frá skipinu og hvíta ljósið, er greint er í 2. grein, staflað a., og ef um gufuskip er að ræða, þá í stað ljóss þessa: 2 rauð ljós, þráðbeint hvort upp af öðru og með 6 feta millibili að minnsta kosti. Ljósum þessum skal þannig háttad, að þau sjeu sýnileg, hvaðan sem litið er, 2 mílufjórðunga á lengdar að minnsta kosti. Á daginn skal á skipi því, er svona stendur á fyrir, vera tvær svartar kúlur eða bendingamyndir á þeim stað, er hægst er að sjá þær; hvor þeirra skal vera 2 fet að þvermáli að minnsta kosti, og hvor þráðbeint upp af annari með 6 feta millibili að minnsta kosti.

b. Á skipi því, sem er að leggja niður eða taka upp ritsíma-þræði, skulu vera á sama stað og hvíta ljósið, er greint er í 2. grein, staflað a., og ef um gufuskip er að ræða, þá í stað ljóss þessa: 3 ljós, hvert þráðbeint upp af öðru með 6 feta millibili að minnsta kosti. Efsta og neðsta ljósið skal vera rautt og miðljósið hvítt, og öllum skal þannig háttad, að þau sjeu sýnileg, hvaðan sem litið er, 2 mílufjórðunga á lengdar að minnsta kosti. Á daginn skal á skipi því, er svona er ástatt fyrir, vera 3 bendingamyndir á þeim stað, sem hægst er að sjá þær; hver þeirra skal vera 2 fet að þvermáli að minnsta kosti, og hver þráðbeint upp af annari með 6 feta millibili að minnsta kosti. Efsta og neðsta myndin skulu vera hnattmyndaðar og rauðar að lit; miðmyndin skal vera hvít, og í lögun sem jafnhliða ferhyrningur, er hengdur er upp á horni (Diamant).

c. Skip þau, sem um er rætt í þessari grein, skulu eigi hafa hliðarljósin uppi, þegar þau eru ekki á siglingu, en sjeu þau á ferð, skulu þau hafa þau.

d. Önnur skip skulu skoða ljós þau og bendingamyndir, er boðið er að hafa samkvæmt þessari grein, sem merki þess, að skip þau, sem hafa þau til sýnis, standi ekki undir stjórn, og geti því ekki komið úr vegi.

Hins vegar skulu skip þau, er í nauð eru stödd og æskja hjálpar, eigi nota bendingar þessar.

5. grein.

Ljós-bendingar
á seglskipum
og skipum, sem
dregin eru.

Á seglskipi, som laust er, og öllum skipum, sem eru dregin, skulu vera sömu ljós og gufuskipi, sem laust er, er boðið að hafa samkvæmt 2. grein, nema hvítu ljósin, því að þau ljós mega tjeð skip aldrei hafa.

6. grein.

Þegar grænu og rauðu hliðarljósin ekki verða höfð á sínum vanalega stað, eins og til kann að bera á litlum skipum, er laus eru í illviðri, þá skulu þau þó tendruð og til taks, ef á þarf að halda. Ef skipið kemur í námunda við annað skip eða annað skip nálgast það, skal bera út ljósin til sýnis hvort sín megin svo snemma að komið verði hjá ásiglingu, og skal það gjört svo, að ljósin verði sem bezt sjeð, og þannig, að hið græna ljós verði

Artikel 4.

a. Et Skib, der paa Grund af et eller andet Uheld ikke er under Kommando, skal føre: I den samme Højde, som det i Artikel 2. a. nævnte hvide Lys paa det Sted, hvorfra de bedst kunne ses, og, hvis det er et Dampskib, da i Stedet for dette Lys, 2 røde Lys, det ene lodret over det andet og mindst 6 Fod fra hinanden. Disse Lys skulle være af en saadan Beskaffenhed, at de ere synlige hele Horisonten rundt i en Afstand af mindst 2 Kvartmil. Om Dagen skal et saadant Skib paa det Sted, hvorfra de bedst kunne ses, føre 2 sorte Kugler eller Signalfigurer, hver mindst 2 Fod i Diameter, den ene lodret over den anden og mindst 6 Fod fra hinanden.

Signaler for
Skibe, der ikke
kunne
manøvrere.

Nr. 3.
20de
Januar.

b. Et Skib, der er i Færd med at udlægge eller optage et Telegrafkabel, skal føre: Paa den samme Plads som det i Artikel 2. a. nævnte hvide Lys, og, hvis det er et Dampskib, da i Stedet for dette Lys, 3 Lys, det ene lodret over det andet og mindst 6 Fod fra hverandre. Det øverste og det nederste af disse Lys skulle være røde og det mellemste hvidt, og de skulle være af en saadan Beskaffenhed, at de ere synlige hele Horisonten rundt i en Afstand af mindst 2 Kvartmil. Om Dagen skal et saadant Skib paa det Sted, hvorfra de bedst kunne ses, føre 3 Signalfigurer, hver mindst 2 Fod i Diameter, den ene lodret over den anden og mindst 6 Fod fra hverandre. Den øverste og den nederste skulle være kugleformede og rødfarvede; den mellemste skal vise Form af en ligesidet Firkant, ophængt ved Spidsen (Diamant), og være hvid.

c. De i denne Artikel omhandlede Skibe skulle, naar de ikke gøre Fart, ikke føre Sidelysene, men naar de gøre Fart, skulle de føre dem.

d. De Lys og Signalfigurer, der ifølge denne Artikel fordres viste skulle af andre Skibe betragtes som Signaler for, at det Skib, der viser dem, ikke er under Kommando, og derfor ikke kan komme af Vejen.

Disse Signaler ere derimod ikke Signaler for Skibe, der ere i Nød og forlange Hjælp.

Artikel 5.

Et Sejlskib, der er let, og ethvert Skib, der bugseres, skulle føre Lyssignaler for de samme Lys, som i Artikel 2 ere foreskrevne for et Dampskib, der er let, med Undtagelse af de deri nævnte hvide Lys, hvilke de aldrig maa føre.

Lyssignaler for
Sejlskibe og for
Skibe, som
bugseres.

Artikel 6.

Naar, som Tilfældet kan være i mindre Skibe, der ere let under haardt Vejr, de grønne og røde Sidelys ikke kunne føres paa deres bestemte Pladser, skulle de dog være ved Haanden, tændte og klar til Brug. Ved Nærmelse af eller til andre Skibe skulle de saa betimeligt, at Sammenstød kan forebygges, vises ud over deres respektive Sider paa saadan Maade, at de blive bedst synlige, samt saaledes, at det grønne Lys ikke kan ses

Smaa-fartøjer
under haardt
Vejr.

Nr. 3.
20.
janúar.

ekki sjeð bakborða megin og hið rauða ljós ekki stjórnbörða megin og ef unnt er þannig, að hvorugt sjáist aptar, þeim megin sem það er, en 2 áttastrík frá þverskipsstefnu.

Til þess að því öruggara og hægara verði að nota þessi færiljós, skulu ljóskerin, hvort um sig, vera máluð að utan með hinum sama lit og ljós það, er í því er kveikt, og búin hæfilegum hlífum.

7. grein.

Ljósendingar
á smáskipum
þegar venju-
lega viðrar.

A gufuskipum, sem eigi ná 40 brúttósmálestum, og á öðrum skipum, sem eigi ná 20 brúttósmálestum og eru undir árum eða seglum, skal eigi skylt, er þau eru laus, að hafa ljós þau, er greind eru í 2. grein, staflidunum a, b og c; en sjeu ljós þessi eigi höfð á skipunum, skulu á þeim vera ljós þau, er hjer greinir:

1. Á gufuskipum, er eigi ná 40 smálestum, skal vera:

a. Skært, hvítt ljós framan til á skipinu, á reykháfnunum eða fyrir framan hann, þar sem hægast er að sjá það; skal það að minnsta kosti vera 9 fet fyrir ofan borðstokkinn; skal það eins lagað og því fyrir komið eins og ljósi því, er fyrirskipað er í 2. grein, staflid a, og enn fremur þannig háttað, að það sje sýnilegt 2 mílufjórðunga á lengdar að minnsta kosti.

b. Annaðhvort græn og rauð hliðarljós, eins löguð og eins fyrir komið og ljósum þeim, er fyrirskipuð eru í 2. grein, staflidunum b og c., og þannig háttað, að þau sjeu sýnileg að minnsta kosti 1 mílufjórðung á lengdar;

eða samsett ljósker með grænu ljósi í öðrumegin, en rauðu ljósi hinumegin, er beri birtu beint fram undan og sitt til hvorrar hliðar 2 strík aptur fyrir þverskipsstefnu. Ljósker þetta skal vera 3 fet fyrir neðan hvíta ljósið að minnsta kosti.

2. A þesskonar gufubátum, sem eru hafðir á hafskipum, er heimilt að hafa hvíta ljósið neðar en 9 fet fyrir ofan borðstokkinn, en þó skal það vera ofar en samsetta ljóskerið, er greint er í tölulíð 1, staflid b.

3. A skipum undir árum eða seglum, er eigi ná 20 smálestum að stærð, skal ljósker með grænu gleri í öðrumegin, en rauðu gleri í hinumegin, vera til taks, hvenær sem á þarf að halda. Ef skipið kemur í námunda við annað skip eða annað skip nálgast það, skal sýna ljósker þetta svo snemma, að komizt verði hjá ásiglingu og skal þannig að því farið, að græna ljósið sjáist ekki bakborðamegin og rauða ljósið ekki stjórnbörðamegin.

4. Róðrarbátar, hvort sem þeim er siglt eða róið, skulu hafa til taks, hvenær sem á þarf að halda, ljósker með hvítu ljósi, sem með stuttu millibili skal sýnt svo snemma, að komizt verði hjá ásiglingu.

Skip þau, er getur um í þessari grein, skulu ekki skyld að hafa ljós þau, er fyrirskipuð eru í 4. grein staflid a og síðasta hluta 11. greinar.

om Bagbord og det røde ikke om Styrbord, og saa vidt muligt saaledes, at de heller ikke kunne ses mere end 2 Streger agten for Tværs paa deres respektive Sider.

Nr. 3.
20de
Januar.

Forat gøre Brugen af disse flyttelige Lys sikrere og lettere skulle Lanterne, i hvilke de ere anbragte, være malede udvendig med de for deres Lys bestemte Farver og være forsynede med behørig Skærme.

Artikel 7.

Dampfartøjer af under 40 samt andre Fartøjer under Lys signaler for Roning eller Sejl, der ere af under 20 Tons Brutto-Tonnage ^{Smaa-fartøjer} _{under almindelige} ^{under almindelige} _{Bejrforhold.} ere, naar de ere let, ikke forpligtede til at føre de i Artikel 2. a. b. og c. nævnte Lys, men hvis de ikke føre dem, skulle de være forsynede med de nedennævnte Lys:

1. Dampfartøjer af under 40 Tons skulle føre:

a. I den forreste Del af Fartøjet eller paa eller foran for Skorstenen hvor det bedst kan ses, og i en Højde over Rælingen af mindst 9 Fod, et klart, hvidt Lys, indrettet og anbragt saaledes som foreskrevet i Artikel 2. a., samt af en saadan Beskaffenhed, at det er synligt i en Afstand af mindst 2 Kvartmil;

b. Enten grønne og røde Sidelys, indrettede og anbragte som foreskrevet i Artikel 2. b. og c., samt af en saadan Beskaffenhed, at de ere synlige i en Afstand af mindst 1 Kvartmil;

Eller en sammensat Lanterne, der viser et grønt Lys og et rødt Lys fra ret forud til 2 Streger agten for Tværs paa de respektive Sider. Denne Lanterne skal føres mindst 3 Fod nedenfor det hvide Lys.

2. Smaa Dampfartøjer af den Art, som føres i søgaaende Skibe, kunne føre det hvide Lys i en mindre Højde end 9 Fod over Rælingen, men det skal føres højere end den i Nr. 1. b. nævnte sammensatte Lanterne.

3. Fartøjer, under Roning eller Sejl, af under 20 Tons skulle have ved Haanden klar til Brug en Lanterne med et grønt Glas paa den ene Side og et rødt Glas paa den anden. Ved Nærmelse af eller til andre Skibe skal denne Lanterne vises saa betimeligt, at Sammenstød kan forebygges, samt saaledes, at det grønne Lys ikke kan ses om Bagbord og det røde Lys ikke om Styrbord.

4. Robaade, hvad enten de ere under Roning eller Sejl, skulle have ved Haanden klar til Brug en Lanterne med hvidt Lys, som med korte Mellemrum skal vises saa betimeligt, at Sammenstød kan forebygges.

De i denne Artikel omhandlede Fartøjer skulle ikke være forpligtede til at føre de i Artikel 4 a. og Artikel 11, sidste Stykke, foreskrevne Lys.

Nr. 3. Anordning af 20de Januar ang. internationale Søvejsreglers Anvendelse af islandste Skibe.

Nr. 3.

20. Ljósþendingar
janúar. á hafnsögubátum.

8. grein.

Þegar hafnsögubátar fara erinda sinna á stöðvum sínum, skulu þeir eigi hafa ljós þau til sýnis, sem fyrirskipað er að sýna á öðrum skipum, heldur skal á siglutoppi hafa hvítt ljós, er sýnilegt sje á alla vegu, og auk þess skal með stuttu millibili, sem aldrei má vera lengra en 15 mínútur, sýna ljósblossa einn eða fleiri.

Þegar þeir nálgast mjög önnur skip, eða önnur skip þá, skulu þeir hafa hliðarljós sín tendruð og til taks og með stuttu millibili láta þau leiptra eða setja þau til sýnis til þess að gefa til kynna, í hverja átt þeir stefna, en eigi má láta græna ljósið sjást bakborðamegin nje rauða ljósið stjórnbordamegin.

Hafnsögubát, sem svo er lagaður, að nauðsyn ber til, að leggja honum að hlið skipsins, ef koma skal hafnsögumanni upp á það, skal heimilt að sýna hvítt ljós í stað þess að hafa það á siglutoppi og enn fremur í stað lituðu ljósanna, er getið var áður, að hafa ljósker með grænu gleri í öðrumegin en rauðu gleri í hinumegin; skal það vera til taks ef á þarf að halda, og skal með það farið á sama hátt og fyr er greint.

Þegar hafnsögubátar eru ekki í erindaferðum á stöðvum sínum, skulu þeir hafa sömu ljós og önnur skip, sem jafnstór eru þeim að smálestatali.

9. grein.*)

Ljós- og hljóð-
þendingar á
fiskiskipum.

Opnir fiskibátar eru, hvort sem þeim er siglt eða róið, ekki skyldir að hafa hliðarljós þau, er fyrirskipað eru á öðrum skipum; en ef þeir eigi hafa slík ljós, skulu þeir skyldir í stað þeirra að hafa ljósker til taks, hvenær sem á þarf að halda, með grænu gleri í öðrumegin og rauðu gleri hinumegin. Ef þeir nálgast önnur skip eða þau þá, skal ljósker þetta sýnt svo snemma, að komið verði hjá ásiglingu, og þannig, að græna ljósið verði eigi sjeð bakborðamegin og rauða ljósið ekki stjórnbordamegin.

Fiskiskip, hverskonar sem þau eru, skulu — er þau eru að fiski eða liggja við akkeri — frá sólarlagi til sólaruppkomu bera til sýnis skært, hvítt ljós á þeim stað á skipinu, sem hægst er að sjá það á alla vegu, og skal það sýnilegt að minnsta kosti 1 mílufjórðung á lengdar. Á skipum þessum skal sömuleiðis heimilt vera, er það þykir vel við eiga, að sýna ljósblossa við og við. Skip, sem eru að fiski með botnvörpu eða einhverskonar drag-eða dráttarnetum, skulu þá sýna rauða ljósblossa.

Þá er dimmt er í lopti, skulu áðurgreind skip boða nærveru sína með því að láta þokuhorn sín gjalla með 2 mínútna millibili í hæsta lagi.

Fiskiveiða-seglskip, sem eru 4 smálestir brúttó að stærð og þaðan af minni, skulu eigi skyld að sýna áðurgreind ljósmærki.

10. grein.

Ljósþendingar
á skipi, er
önnur skip
sigla uppi.

Þá er skip siglir uppi annað skip, þá skal á því, sem á undan er, sýna hinu frá apturstafni hvítt ljós eða ljósblossa.

*) það, sem boðið er í þessari grein, er eigi alþjóðleg lög.

Artikel 8.

Lodsfartøjer, der paa deres Station ere i Lodstjeneste, skulde ikke vise de for andre Skibe foreskrevne Lys, men skulde paa Mastetoppen føre et hvidt Lys, der er synligt hele Horisonten rundt, og skulde desuden med korte Mellemrum, der aldrig maa overstige 15 Minutter, vise et eller flere Blus.

Ved flods Nærmelse af eller til andre Skibe skulde de have deres Sidelys tændte og klar til Brug og med korte Mellemrum glimte med dem eller vise dem for at tilkendegive den Retning, i hvilken de støvne, men det grønne Lys maa ikke vises om Bagbord og det røde Lys ikke om Styrbord.

Et Lodsfartøj, der er af en saadan Art, at det er nødsaget til at lægge til langs Siden af et Skib for at sætte Lods om Bord, kan vise et hvidt Lys i Stedet for at føre det paa Mastetoppen samt kan i Stedet for de ovennævnte farvede Lys have ved Haanden klar til Brug en Lanterne med et grønt Glas paa den ene Side og et rødt Glas paa den anden, til Brug som ovenfor foreskrevet.

Lodsfartøjer, der ikke ere i Lodstjeneste paa deres Station, skulde føre de samme Lys som andre Fartøjer af tilsvarende Tonnage.

Artikel 9.*)

Nabne Fiskerbaade, ere — under Sejlads eller Roning — ikke forpligtede til at føre de for andre Fartøjer foreskrevne Sidelys; men føre de ikke disse, skulde de, i Stedet for saadanne, have klar til øjeblikkelig Brug en Lanterne med et grønt Glas paa den ene Side og et rødt Glas paa den anden. Ved Nærmelse af eller til andre Skibe skal denne Lanterne vises saa betimeligt, at Sammenstød kan forebygges, samt saaledes, at det grønne Lys ikke kan ses om Bagbord og det røde ikke om Styrbord.

Alle Slags Fiskerfartøjer skulde — under Fiskning eller liggende til Ankers — fra Solnedgang til Solopgang føre et klart, hvidt Lys fra det Sted paa Fartøjet, hvor det bedst kan ses hele Horisonten rundt, og som skal være synligt i en Afstand af mindst 1 Kvartmil. Disse Fartøjer kunne tillige, naar de finde det hensigtsmæssigt, fra Tid til anden vise Blus. Fartøjer, som ere i Færd med at fiske med Trawl, Skraber eller noget Slags Slæbenet, skulde i saa Fald vise røde Blus.

Under usigtbare Vejrforhold skulde de ovennævnte Fartøjer give deres Tilstedeværelse tilkende ved at lade deres Taagehorn lyde med Mellemrum af højst 2 Minutter.

Sejl-Fiskerfartøjer af og under 4 Tons Brutto-Tonnage ere ikke forpligtede til at vise de ovennævnte Lys signaler.

Artikel 10.

Et Skib, der indhentes af et andet, skal fra sin Agterende vise det sidstnævnte Skib et hvidt Lys eller et Blus.

*) Denne Artikel har ikke international Gyldighed.

Nr. 3.
20.
janúar:

Hvíta ljósið, sem í þessari grein er fyrirskipað að sýna, er heimilt að hafa í fast-skorðuðu ljóskeri, en þá skal ljóskerið þannig lagað og búið svofelldum hlífum, að það strái samfelldri birtu yfir boga af sjóndeildarhringnum, er nemi 12 áttastrikum, þ. e. beint aptur undan skipinu og til hliðar 6 strík hvoru megin skipsins, og þannig að ljósið sje sýnilegt 1 mílufjórðung á lengdar að minnsta kosti. Ljós þetta skal ennfremur vera jafnhátt upp frá skipinu og hliðarljósin eða sem næst því að unnt er.

11. grein.

Ljósendingar á skipum, sem liggja við akkeri eða standa grunn.

Þegar skip, sem ekki nær 150 fetum að lengd, liggur við akkeri, skal hvítt ljós vera framan til á því á þeim stað, sem hægst er að sjá það, en þó eigi ofar en 20 fet upp frá skipinu; skal ljósið vera í þannig löguðu ljóskeri, að það beri skæra, jafna og samfellda birtu og sje sýnilegt að minnsta kosti 1 mílufjórðung á lengdar, hvaðan sem lítið er.

Þegar skip, sem er 150 fet að lengd eða þaðan af meira, liggur við akkeri, skal framan til á því vera 1 samskonar ljós, ekki minna en 20 fet og ekki meira en 40 fet upp frá skipinu, og ennfremur 1 samskonar ljós á apturstafni skipsins eða í nánd við hann, og skal það vera að minnsta kosti 15 fetum lægra á lopti en fremra ljósið.

Lengd skipsins skal sú talin, er greind er í skrásetningarskirteini þess.

Ef skip stendur grunn á fjölfarinni skipaleið eða rennu eða þar í nánd, þá skal það, auk áðurgreinds ljóss eða ljósa, hafa þau 2 rauðu ljós, sem fyrirskipuð eru í 4. grein staflíð a.

12. grein.

Blossa- eða hvellbending á skipi, sem vill vekja athygli á sjer.

Auk ljósa þeirra, er fyrirskipað er að hafa samkvæmt reglum þessum, er öllum skipum, ef þörf gjörist til þess að vekja athygli á þeim, heimilt að sýna ljósblossa eða við hafa hverja þá hvellbendingu, sem eigi er hægt að blanda saman við neyðarbendingu.

13. grein.

Sjéristakar ljós-
bendingar á
herskipum og
gufuskipa-
linum.

Eigi skal neitt það, er fyrirskipað er í reglum þessum, vera því til fyrirstöðu, að fylgt verði hverskonar sjéristökum fyrirskipunum, er stjórn hverrar þjóðar, sem er, gjörir um frekari notkun stöðva- og bendingaljósa á herskipum tveim eða fleirum, eða á skipum, er sigla með herskipafylgd, og eigi heldur því til fyrirstöðu, að sýndar verði einkennisbendingar, er skipa-útgjörðarmenn hafa valið skipum sínum, ef bendingar þessar eru löggiltar af hlutaðeigandi stjórnnum, og ennfremur skrásettar og auglýstar á hæfilegan hátt.

14. grein.

Sjéristök dag-
bending á gufu-
skipum, er ein-
göngu fara
undir seglum.

Gufuskip, er eingöngu fer undir seglum og eigi hefur fellt reyk- háf sinn, skal á daginn hafa framan til á skipinu, þaðan, sem hægst er til að sjá, svarta kúlu eða bendingamynd að minnsta kosti 2 fet að þvermáli.

Nr. 3. Tilskipun 20. janúar um alþjóðlegar sjóferðareglur, er fylgt skal á íslenskum skipum.

Det hvide Lys, der ifølge denne Artikel fordres vist, kan føres i en fast anbragt Lanterne, men i saa Tilfælde skal denne være saaledes indrettet og skærmet, at den kaster et ubrudt Lys over en Bue af Horisonten paa 12 Kompassstreg, nemlig 6 Streg paa hver Side af Skibet fra ret agter og saaledes, at det er synligt i en Afstand af mindst 1 Kvartmil. Dette Lys skal derhos føres saa nær som mulig i samme Højde som Sidelysene.

Nr. 3.
20de
Januar.

Artikel 11.

Et Skib af under 150 Fods Længde skal, naar det ligger til Ankers, forude paa det Sted, hvorfra det bedst kan ses, men dog ikke højere end 20 Fod over Skroget føre et hvidt Lys i en Lanterne, der er saaledes indrettet, at den viser et klart, ensartet og ubrudt Lys, synligt hele Horisonten rundt i en Afstand af mindst 1 Kvartmil.

Et Skib af 150 Fods Længde eller derover skal, naar det ligger til Ankers, i den forreste Del af Skibet og i en Højde af ikke mindre end 20 og ikke mere end 40 Fod over Skroget føre 1 saadant Lys samt — paa eller nær ved Agterenden af Skibet og i en saadan Højde, at det ikke er mindre end 15 Fod lavere end det forreste Lys — føre endnu et andet saadant Lys.

Et Skibs Længde skal anses for at være den i dets Registrerings-Certifikat angivne Længde.

Et i eller nær ved et befærdet Farvand eller Sejlsøb grundstødt Skib skal foruden det eller de ovennævnte Lys føre de i Artikel 4 a. foreskrevne 2 røde Lys.

Artikel 12.

Enhvert Skib kan, om nødvendigt for at henlede Opmærksomheden paa sig, foruden de Lys, som de ifølge disse Regler er forpligtet til at føre, vise et Blus eller bruge et hvilket som helst Knaaldsignal, der ikke kan forveksles med et Rødsignal.

Artikel 13.

Intet, som indeholdes i disse Regler, skal være til Hinder for Anvendelsen af hvilke som helst særlige Regler givne af en Nations Regering med Hensyn til yderligere at føre Positions- og Signallys om Bord i to eller flere Krigsskibe eller i Skibe, der sejle under Konvoj, eller for Visning af Rindings signaler, valgte af Skibsredere, naar saadanne Signaler ere blevne autoriserede af deres respektive Regeringer samt behørigt registrerede og offentliggjorte.

Artikel 14.

Et Dampskib, der gaar for Sejl alene, men som har sin Skorsten oppe, skal om Dagen forude, hvor den bedst kan ses, føre en sort Kugle eller Signalfigur, mindst 2 Fod i Diameter.

Nr. 3. Anordning af 20de Januar ang. internationale Søvejsreglers Anvendelse af islandske Skibe.

Hljóðbendingar í þöku o, s. frv.

15. grein.

Allar bendingar, er fyrirskipaðar eru í þessari grein á skipum, sem eru laus, skulu gjörðar:

1. Á »gufuskipum« með gufupípunni eða sírenunni;
2. Á »seglskipum« og »dregnum skipum« með þokuhorninu.

Í þessari grein þýða orðin »langt hljóð«: hljóð, er helst við í 4 til 6 sekúndur.

Á gufuskipum skal vera hljómsterk pípa eða sírena, er gefur hljóð frá sjer með gufu eða einhverju, er kemur í gufu stað; skal henni þannig fyrir komið, að eigi stöðvist hljóðið af öðrum hlutum á skipinu. Á gufuskipum skal enn fremur vera hljómsterkt þokuhorn, er kveður við, þá í það er blásið með þar til gerðu verkfæri, og auk þess hátt ómandi klukka*).

Á seglskipum, sem eru 20 smálestir brúttó eða þaðan af meira, skulu vera álíka þokuhorn og klukkur.

Í þöku, dimmviðri, snjókomu eða steypiskúrum skal, hvort sem er á nóttu eða degi, bendingum þeim, er lýst er í þessari grein, beitt á svofelldan hátt:

a. Á gufuskipum, sem eru á siglingu, skal með 2 mínútna millibili í hæsta lagi láta kveða við langt hljóð;

b. Á gufuskipum, sem eru laus, en eru stöðvuð og halda eigi áfram, skal með 2 mínútna millibili í hæsta lagi láta kveða við 2 löng hljóð með hjer um bil 1 sekúndu hljei.

c. Á seglskipi, sem er laust, skal með 1 mínútu millibili í hæsta lagi gefa svofellda bendingu:

þegar það hefur vind inn á stjórnborða, þveran eða framar, 1 hljóð;

þegar það hefur vind inn á bakborða, þveran eða framar, 2 hljóð hvort á eptir öðru;

þegar það hefur vind inn aftar en þveran, 3 hljóð hvert á eptir öðru;

d. Er skip liggur við akkeri, skal með 1 mínútu millibili í hæsta lagi, hringja klukkunni ótt í hjer um bil 5 sekúndur.

e. Á skipum þeim, sem draga skip, á þeim, sem eru að leggja niður eða taka upp ritsímaþráð, og á þeim, sem eru laus, en sem, sökum þess að þau eigi eru undir stjórn, geta annaðhvort eigi vikið úr leið fyrir öðrum skipum, sem nálgast þau, eða sem eigi verður stjórnað samkvæmt því

*) Hvervetna þar sem viðhöfð skal klukka eptir reglum þessum, er heimilt á tyrkneskum skipum í stað hennar að hafa bumbu og á smáum hafskipum málm-bumbu, þar sem hún er notuð.

Lydsignaler under Taage, o. s. v.

Nr. 3.
20de
Januar.

Artikel 15.

Alle i denne Artikel foreskrevne Signaler for Skibe, der ere let, skulles gives:

1. Af „Dampskibe“ med Damppipen eller Sirenen;
2. Af „Sejlskibe“ samt af „bugserede“ Skibe, med Taagehornet.

Ordene „lang Tone“, brugte i denne Artikel, skulles betyde: En Tone af fra 4 til 6 Sekunders Varighed.

Et Dampskib skal være forsynet med en kraftig Pibe eller Sirene, der giver Lyd ved Damp eller noget, der erstatter Damp, saaledes anbragt, at Lyden derfra ikke afbrydes ved nogen Forhindring om Bord. Det skal endvidere have et kraftigt Taagehorn, der giver Lyd ved Hjælp af mekaniske Midler, og desuden en stærkt lydende Klokke.*)

Et Sejlskib af 20 Tons Brutto-Tonnage eller derover skal være forsynet med et lignende Taagehorn og Klokke.

Under Taage, Tufning, Snefald eller svære Regnbyger skulles, hvad enten det er Dag eller Nat, de i denne Artikel beskrevne Signaler bruges paa følgende Maade:

a. Et Dampskib, der gør Fart, skal med Mellemrum af højst 2 Minutter give en lang Tone;

b. Et Dampskib, der er let, men ligger stoppet uden at gøre Fart, skal med Mellemrum af højst 2 Minutter give 2 lange Toner med omtrent 1 Sekunds Mellemtid;

c. Et Sejlskib, der er let, skal med Mellemrum af højst 1 Minut give følgende Signal:

Naar det har Vinden Styrbord ind, Tværs eller foran for Tværs, 1 Tone,

naar det har Vinden Bagbord ind, Tværs eller foran for Tværs, 2 paa hinanden følgende Toner,

naar det har Vinden agten for Tværs, 3 paa hverandre følgende Toner;

d. Et Skib, der ligger til Ankers, skal med Mellemrum af højst 1 Minut ringe hurtig med Kloffen i omtrent 5 Sekunder;

e. Et Skib, der bugserer, et Skib, der er i Færd med at udlægge eller optage et Telegrafkabel, og et Skib, der er let, men som paa Grund af, at det ikke er under Kommando, er ude af Stand til at gaa af Vejen for et Skib, der nærmer sig, eller som er ude af Stand til at manøvrere

*) I alle Tilfælde, hvor disse Regler fordrer Benyttelsen af en Klokke, kan i Stedet herfor ombord i tyrkiske Skibe anvendes en Tromme eller i smaa søgaaende Fartøjer en Gonggong, hvor et saadant Apparat benyttes.

Nr. 3.
20.
janúar.

sem fyrirskipað er í þessum reglum, skal í stað bendinga þeirra, sem fyrirskipaðar eru í þessari grein, staflaðunum a og c, láta með 2 mínútna millibili í hæsta lagi kveða við 3 hljóð hvert á eftir öðru, sem sje 1 langt hljóð og á eftir því 2 stutt.

Á skipi, sem er dregið, er heimilt að viðhafa sömu bendingu, en enga aðra bendingu er leyfilegt að hafa á því.

Seglskip og bátar, sem eigi ná 20 smálestum brúttó að stærð, skulu eigi skyld að hafa ofangreindar bendingar, en ef þau eigi nota þær, skulu þau með 1 mínútu millibili í hæsta lagi gefa einhverja aðra fullnægjandi hljóðbendingu.

Í þoku o. s. frv. skal sigling lögð.

16. grein.

Öll skip skulu í þoku, dimmviðri, snjókomu eða steypiskúrum sigla með minnkaðri ferð og taka nákvæmlega tillit til kringumstæðna allra og ástands.

Ef gufuskip heyrir þokubendingu frá skipi, er virðist vera fyrir framan þverskipsstefnu, en getur þó ekki með vissu ákveðið, hvar það muni vera, þá skal það stöðva vjel sína að svo miklu leyti sem kringumstæðurnar, þá er slíkt kemur fyrir, leyfa það, og sigla síðan með varkárni allt þar til engin hætt er lengur á því að skipin rekist á.

Reglur fyrir stjórn og siglingu.

Almenn athugasemd. — Hætta á árekstri.

Þegar kringumstæður leyfa, má komast að raun um, hvort hætt sje við árekstri, með því að áttmiða með nákvæmni á leiðarsteininum skip það, er nálgast. Ef áttmiðunin breytist ekki að mun, ber að álíta, að hætt sje við, að skipin rekist á.

17. grein.

Þegar tvö seglskip nálgast hvort annað.

Þegar tvö seglskip nálgast hvort annað þannig, að óttast má, að þau rekist á, skulu þau víkja hvort fyrir öðru eftir þeim reglum, sem nú skal greina:

a. Skip, sem hefur beggja skauta byr, skal víkja úr leið fyrir skipi, sem siglir beitivind.

b. Skip, sem hefur beitivind, með vind á bakborða, skal víkja úr leið fyrir skipi, sem hefur beitivind með vind á stjórnborða.

c. Ef bæði skipin hafa beggja skauta byr með vind á gagnstæð borð, skal það skip, sem hefur vind á bakborða, víkja úr leið fyrir hinu.

d. Ef bæði skipin hafa beggja skauta byr með vind á sama borð, skal það skip, sem á veður siglir, víkja úr leið fyrir hinu, sem á hlje siglir.

e. Skip, sem siglir í undan haldi, skal víkja úr leið fyrir hinu skipinu.

Nr. 3. Tilskipun 20. janúar um alþjóðlegar sjóferðareglur, er fylgt skal á íslenskum skipum.

saaledes som det fordres i disse Regler, skal i Stedet for under a. og c. i denne Artikel foreskrevne Signaler med Mellemrum af højst 2 Minutter give 3 paa hverandre følgende Toner, nemlig: 1 lang Tone efterfulgt af 2 korte Toner.

Et Skib, der bugseres, kan give samme Signal, men det maa ikke give noget andet Signal.

Sejlskibe og Baade af under 20 Tons Brutto-Tonnage skulle ikke være forpligtede til at give de ovenfor nævnte Signaler, men gøre de det ikke, skulle de med Mellemrum af højst 1 Minut give et andet fyldestgørende Lydsignal.

Under Taage o. s. v. skal Farten være moderat.

Artikel 16.

Enhvert Skib skal under Taage, Dykning, Snefald eller svære Regnbyger gaa med moderat Fart, under omhyggelig Hensyntagen til de stedfindende Omstændigheder og Forhold.

Et Dampskib, der tilhyneladende foran for Tværs hører Taage-signal fra et Skib, hvis Plads ikke kan bestemmes med Sikkerhed, skal, for saa vidt Omstændighederne i det givne Tilfælde tilstede det, stoppe sin Maskine og derpaa navigere med Forsigtighed, indtil Faren for Sammenstød er forbi.

Regler for Styling og Sejlads.

Almindelig Bemærkning. — Fare for Sammenstød.

Faren for Sammenstød kan, naar Omstændighederne tillade det, erfares ved omhyggeligt at pejle paa Kompasset et sig nærmende Skib. Dersom Pejlingen ikke kendetiligt forandrer sig, bør saadan Fare anses for at være til Stede.

Artikel 17.

Naar to Sejlskibe nærme sig hinanden saaledes, at der kan opstaa Fare for Sammenstød, skal det ene af dem gaa af Vejen for det andet efter følgende Regler: To Sejlskibe,
som nærme sig
hinanden.

- a. Et Skib, der sejler rumskøds, skal gaa af Vejen for et Skib, der ligger bidevind.
- b. Et Skib, der ligger bidevind med Vinden Bagbord ind, skal gaa af Vejen for et Skib, der ligger bidevind med Vinden Styrbord ind.
- c. Naar begge Skibe sejle rumskøds med Vinden ind paa modsatte Sider skal det Skib, der Vinden Bagbord ind, gaa af Vejen for det andet.
- d. Naar begge Skibe sejle rumskøds med Vinden ind paa samme Side skal det Skib, der er til Luvart, gaa af Vejen for det, der er i Lø.
- e. Et Skib, der sejler med Vinden agter ind, skal gaa af Vejen for det andet Skib.

Nr. 3.

20.
janúar.Þegar tvö gufu-
skip stefna
hvort á annað.

Þegar tvö gufuskip koma beint eða því nær beint hvort á móti öðru, svo að óttast má, að þau rekist á, skulu þau bæði víkja á stjórnborða svo að þau geti farið hvort fram hjá öðru á bakborða.

Grein þessi á einungis við þá, er svo ber undir, að skip koma beint eða því nær beint hvort á móti öðru, svo að óttast má, að þau rekist á, og á ekki við tvö skip, sem hljóta að komast hvort fram hjá öðru, ef bæði halda stefnu sinni óbreyttri.

Grein þessi á einungis við það, er skipin stefna beint eða því nær beint hvort á annað, eða með öðrum orðum:

á daginn, þegar siglutrje skipanna eru í beinni eða því nær beinni röð, hvort fram af öðru, og

á nóttu, þegar skipin hafa þá afstöðu, að á hvoru um sig sjást bæði hliðaljós hins skipsins.

Greinin á því ekki við:

á daginn, þegar skip sjer annað skip fyrir stafni og leiðir þeirra liggja á mis, eða

á nóttu, þegar rauða ljósið á öðru skipinu blasir við rauða ljósinu á hinu, eða græna ljósið á öðru skipinu blasir við græna ljósinu á hinu, eða þegar rautt ljós en ekki hið tilsvareandi græna ljós sjest framundan, eða þegar grænt ljós en ekki hið tilsvareandi rauða ljós sjest framundan, eða þegar bæði sjest grænt og rautt ljós í einhverri annari átt en beint framundan (beint eða því nær beint framundan).

19. grein.

Þegar tvö gufu-
skip stefna svo,
að leiðir liggja
á mis.

Þegar tvö gufuskip stefna svo að leiðir liggja á mis, þannig að hætt er við, að þau geti rekist á, þá skal það skipið, sem hefur hitt á stjórnborða, víkja úr leið fyrir því.

20. grein.

Þegar gufuskip
og seglskip
nalgast hvort
annað.

Þegar gufuskip og seglskip stefna þannig, að hætt er við að þau geti rekist á, skal gufuskipið víkja úr leið fyrir seglskipinu.

21. grein.

Skipið, sem
heldur stefnu
sinni, skaleinn-
ig halda ferð
sinni.

Þegar annað skipið samkvæmt reglum þessum skal víkja úr leið, skal hitt halda stefnu sinni og ferð.

Ath.s.: Þegar skipið vegna dimmviðris eða annara orsaka er komið svo nálægt hinu skipinu, að eigi verður komist hjá árekstri með því einu, er skip það, sem víkja á úr leið, gjörir til þess, þá skal einnig hitt skipið grípa til þeirra úrræða, er bezt geta stuðlað til að afstýra árekstri (sjá 27. og 29. gr.)

22. grein.

Skipið, sem
víkur úr leið,
skal forðast að
fara yfir um leið
hins skipsins
fyrir framan það.

Sjerhvert skip, sem samkvæmt þessum reglum ber að víkja úr leið, skal forðast að fara yfir um leið hins skipsins fyrir framan það.

Nr. 3. Tilskipun 20. janúar um alþjóðlegar sjóferðareglur, er fylgt skal á íslenskum skipum.

Artikel 18.

Naar to Dampskibe komme lige eller næsten i ge mod hinanden, saaledes at der kan opstaa Fare for Sammenstød, skulde de begge dreje til Styrbord, saaledes at de kunne passere hinanden paa Vagbords Side.

To Dampskibe,
som støvne lige
mod hinanden.

Nr. 3.
20de
Januar.

Denne Artikel angaar kun de Tilfælde, hvor Skibe komme lige eller næsten lige imod hinanden, saaledes at der kan opstaa Fare for Sammenstød, og angaar ikke to Skibe, der maa gaa klar af hinanden, naar hvert af dem uforandret holder sin Kurs.

De eneste Tilfælde, som Artiklen angaar, ere de, i hvilke hvert af de to Skibe støvner lige eller næsten lige imod det andet, eller med andre Ord:

om Dagen i de Tilfælde, i hvilke hvert Skib har det andet Skibs Master overet eller næsten overet med sine egne, og
om Ratten i de Tilfælde, i hvilke hvert Skib er i en saadan Stilling, at det ser begge det andet Skibs Sidelys.

Artiklen kommer altsaa ikke til Anvendelse:

om Dagen i de Tilfælde, i hvilke et Skib ser forude et andet Skib, hvis Kurs skærer dets egen Kurs, eller

om Ratten i de Tilfælde, i hvilke det ene Skibs røde Lys viser mod det andet Skibs røde Lys, eller det ene Skibs grønne Lys viser mod det andet Skibs grønne Lys, eller i hvilke et rødt Lys uden tilsvarende grønt, eller et grønt Lys uden tilsvarende rødt ses forude, eller i hvilke baade et grønt og et rødt Lys ses i hvilken som helst anden Retning end forude (ret eller næsten ret forude).

Artikel 19.

Naar to Dampskibe styre Kursen, der skære hinanden saaledes, at der kan opstaa Fare for Sammenstød, skal det Skib, der har det andet paa sin Styrbords Side, gaa af Vejen for dette.

hvis Kursen
skærer hinanden

Artikel 20.

Naar et Dampskib og et Sejlskib gaa i saadanne Retninger, at der kan opstaa Fare for Sammenstød, skal Dampskibet gaa af Vejen for Sejlskibet.

Et Dampskib og
et Sejlskib, som
nærme sig
hinanden.

Artikel 21.

Hvor ifølge nogen af disse Regler det ene af to Skibe skal gaa af Vejen, skal det andet holde sin Kurs og sin Fart.

Det kursholdende
Skib skal tillige
holde sin Fart.

Ann.: Naar som Følge af tykt Vejr eller andre Aarsager et saadan Skib er kommet saa nær det andet, at Sammenstød ikke kan undgaaes ved Forholdsregler alene fra det Skibs Side, der skal gaa af Vejen, skal ogsaa det andet Skib tage saadanne Forholdsregler, som bedst ville hjælpe til at forebygge Sammenstød (se Art. 27 og 29.)

Artikel 22.

Enhvert Skib, der ifølge disse Regler er forpligtet til at gaa af Vejen for et andet Skib, skal, dersom Omstændighederne i det givne Tilfælde tillade det, undgaa at gaa foran om det andet Skib.

Det kursvigende
Skib skal undgaa
at gaa foran om
det andet Skib.

Nr. 3. Anordning af 20de Januar ang. internationale Søvejsreglers Anvendelse af islandske Skibe.

Nr. 3.
20.
janúar.

Gufuskip, sem
víkur úr leið,
skal minnka
ferð sína
o. s. frv.

Sjerhvert gufuskip, sem samkvæmt reglum þessum ber að víkja úr leið fyrir öðru skipi, skal, þegar það nálgast það, minnka ferð sína eða nema staðar eða halda aptur á bak, ef nauðsyn krefur.

23. grein.

Skip, sem siglir
uppi annað
skip, skal víkja
úr leið.

Án tillits til þess, er stendur í reglum þessum, skal sjerhvert skip, sem siglir uppi annað skip, víkja úr leið fyrir því, er það siglir uppi.

Sem skip, er siglir uppi annað skip, skal sjerhvert það skip skoðað, sem nálgast hitt úr hverri átt sem er, meir en 2 strik fyrir aptan þverskipsstefnu hins skipsins — með öðrum orðum er í þeirri afstöðu frá skipinu, sem það siglir uppi, að það mundi um nótt hvorugt hliðaljós þess geta sjeð; og ekki skal nein breyting, er síðar verður á innbyrðis afstöðu þessara tveggja skipa, því til vegar mega koma, að skipið, er siglir uppi, teljist sem skip, er stefnir svo gagnvart öðru skipi, að leiðir þeirra liggi á mis, á þann hátt, er átt er við í reglum þessum, eða að það losist við þá skyldu að forðast skip það, er það siglir uppi, þar til það er komið fram hjá leiðar sinnar.

Þar eð skip það, er siglir annað uppi, getur ekki á daginn vitað það ætíð með vissu, hvort það er fyrir framan eða aptan ofangreinda stefnu frá hinu skipinu, þá ber því, ef efi leikur á þessu atriði, að skoða sig sem skip, er siglir annað uppi, og því víkja úr leið.

25. grein.

þegar gufuskip
eru í mjóum
sundum.

þegar gufuskip siglir í mjóum sundum, skal það, ef það er hættulaust, halda sjer þeim megin í álnum eða miðsundinu, sem að stjórnbörða veit.

26. grein.

Seglskip skulu
víkja úr leið
fyrir fiskisegl-
skipum.

Seglskip, sem eru laus, skulu víkja úr leið fyrir seglskipum eða bátum, sem eru að fiski með netum, lóðum eða botnvörpum. Þó skal þessi regla ekki gefa neinu skipi eða bát, sem er að fiskiveiðum, rjett til að hindra skipaferðir á svæðum eða leiðum, sem önnur skip en fiskiskip eða bátar fara um.

27. grein.

Afbrigði, er
sjerstök atvik,
eru og hætta
er á ferðum.

Þá er beita á reglum þessum, ber að hafa tilhlýðilegar gætur á öllum hættum þeim, sem siglingum og samlostningu skipa eru samfara; svo ber þess og að gæta, að sjerstök atvik geta verið fyrir hendi, svo að nauðsyn beri til að víkja frá framanskráðum reglum, til þess að forðast bráða hættu.

Artikel 23.

Ethvert Dampskib, der ifølge disse Regler er forpligtet til at gaa af Bejen for et andet Skib, skal, naar det nærmer sig dette, om nødvendigt mindske sin Fart eller stoppe eller bakke.

Nr. 3.
20de
Januar.

Dampskib skal
mindske sin
Fart m. m.

Artikel 24.

Uden Hensyn til, hvad der indeholdes i disse Regler, skal ethvert Skib, der indhenter et andet, gaa af Bejen for det indhentede Skib.

Et Skib, der
indhenter et an-
det, skal gaa af
Bejen.

Ethvert Skib, der vinder ind paa et andet Skib, fra en hvilken som helst Retning, der er mere end 2 Streger agten for Tværs af samme — o: i en saadan Stilling med Hensyn til det Skib, som det indhenter, at det om Natten vilde være ude af Stand til at kunne se noget af dette Skibs Side-lys — skal anses som et indhentende Skib, og ingen paafølgende Forandring i de to Skibes Retning imod hinanden skal gøre det indhentende Skib til et Skib, hvis Kurs skærer et andet Skibs Kurs, saaledes som dette er at forstaa i disse Regler, eller befri det fra dets Forpligtelse til at holde sig klar af det indhentede Skib, førend dette er helt passeret og klaget.

Da det indhentede Skib om Dagen ikke altid med Sikkerhed kan vide, om det er foran for eller agten for ovennævnte Retning fra det andet Skib, bør det førstnævnte Skib, i Tvivlstilfælde, gaa ud fra, at det er et indhentende Skib, og gaa af Bejen.

Artikel 25.

I snevre Løb skal ethvert Dampskib, naar det kan ske uden Fare, holde sig til den Side af Farvandet eller Midtløbet, der ligger paa Skibets Styrbords Side.

Dampskibe i
snevre Løb.

Artikel 26.

Sejlskibe, der ere let, skulle gaa af Bejen for Sejlfartøjer eller Sejlskibe, der ere i Færd med at fiske med Net eller Liner eller Trawl. Dog skal denne Regel ikke give noget Fartøj eller Baad, der er i Færd med at fiske, Berettigelse til at hindre Sejlskibet i et Farvand eller Sejlløb, der be- færdes af andre Skibe end Fiskerfartøjer eller Baade.

Sejlskibe
gaa af Bejen for
Sejlskibe
Sejlskibe
Fisker-
fartøjer.

Artikel 27.

Med Jagttagelsen og Fortolkningen af disse Regler skal der tages behørigt Hensyn til alle de med Navigeringen og med Sammenstød forbundne Farer samt til enhver særegen Omstændighed, der maatte gøre en Afvigelse fra de foranstaaende Regler nødvendig for at undgaa øjeblikkelig Fare.

Afvi-
gelser
under
særlige
Omstæn-
digheder
og
Farer.

Nr. 3.
20.
janúar.

Hljóðbendingar skipa, er sjá hvort annað.

28. grein.

Orðin „stutt hljóð“ þýða í þessari grein: hljóð, sem varir hjer um bil í sekúndu.

Hljóðbendingar
á gufuskipum.

Þegar skip sjá hvort annað, skal gufuskip, sem er laust og gjörir einhverja hreyfingu, sem reglur þessar heimila eða skipa fyrir, tilkynna þessa hreyfingu með bendingum með gufupípunni eða sírenunni, sem nú skal greina:

- 1 stutt hljóð, sem þýðir: »Jeg sný á stjórnborð«;
- 2 stutt hljóð, sem þýða: »Jeg sný á bakborð«;
- 3 stutt hljóð, sem þýða: »Gufuvjel mín knýr sem hraðast aptur á bak.«

Ekkert skip má, hvernig sem á stendur, vanrækja að viðhafa tilhlýðilegar varúðarreglur.

29. grein.

Ekkert af því, er að framan er skráð, leysir neitt skip, útgjörðarmenn þess, skipstjóra eða skipshöfn undan því, að bera afleiðinga þær, er hljótast af því að vanrækt hefur verið að hafa ljóskei, gefa bendingar eða halda nógu dyggilegan vörð, eða af því að vanrækt hefur verið að gæta slíkra varúðarreglna, sem almenn sjómennska eða sjerstök atvik, er til kunna að bera, útheimta.

Fyrirvari með tilliti til reglna fyrir siglingum í höfnum eða innanfjarðar.

30. grein.

Ekkert, sem stendur í reglum þessum, skal vera því til fyrirstöðu, að sjerstakar reglur gildi fyrir siglingar í höfnum inni, á ám eða fjörðum, sjeu þær gefnar á tilhlýðilegan hátt af valdsmanni á hverjum stað.

Hegningarákvæði.

31. grein.

Brot gegn framangreindum reglum varða sektum allt að 200 kr.

Lydsignaler for Skibe i Sigte af hinanden.

Nr. 3.
20de
Januar.

Artikel 28.

Ordene „kort Tone“ skulle i denne Artikel betyde: En Tone af omtrent et Sekunds Varighed.

Naar Skibe ere i Sigte af hinanden, skal et Dampskib, der er set ^{Lydsignaler for} og foretager nogen Bevægelse, som disse Regler hjemle eller paabyde, ^{Dampskibe.} tilkendegive denne Bevægelse ved følgende Signaler med Damppiben eller Sirenen, nemlig:

- 1 kort Tone, der betyder: „Seg drejer til Styrbord“;
- 2 korte Toner, der betyde: „Seg drejer til Bagbord“;
- 3 korte Toner, der betyde: „Min Maskine baffer med fuld Kraft“.

Intet Skib maa under nogen Omstændighed forsømme at iagttage passende Forsigtighedsregler.

Artikel 29.

Intet, som indeholdes i disse Regler, skal frigøre noget som helst Skib eller dets Reber, Jører eller Mandskab for Følgerne af nogen Forsømmelse med at føre Lanterner eller give Signaler eller af nogen Forsømmelse med at holde behørigt Udkig eller af Forsømmelse af nogen Forsigtighedsregel, som almindeligt Sømandskab eller Tilfældets særegne Omstændigheder maatte fordr.

Forbehold med Hensyn til Regler for Sejlads i Havne og indre Farvande.

Artikel 30.

Intet, som indeholdes i disse Regler, skal være til Hinder for Anvendelsen af en særlig Regel, der paa behørig Maade er givet af stedlig Myndighed med Hensyn til Sejladsen i en Havn, paa en Flod eller i et indre Farvand.

Om Straffeanfvar.

Artikel 31.

Tilfidesættelse af foranstørte Regler medfører Straf af Bøder indtil 200 Kr.

Nr. 3.
20.
janúar.

Hvenær tilskipun þessi öðlast gildi og eldri ákvæði falla burtu.

32. grein.

Tilskipun þessi öðlast gildi 1. júlí 1899, og frá þeim degi fellur úr gildi tilskipun um sama efni 26. september 1890.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 20. janúar 1899.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Rump.

Om Anordningens Krafttræden samt om ældre Bestemmelseres Ophævelse.

Nr. 3.
20de
Januar.

Artikel 32.

Nærværende Anordning træder i Kraft den 1ste Juli 1899, fra hvilket Tidspunkt Anordning om samme Materie af 26. September 1890 ophæves.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20de Januar 1899.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Rump.

Nr. 3.
20.
janúar.

Yfirlit yfir efni greinanna.

Almenn ákvæði.

Reglur um ljós á skipum o. fl.

1. gr. Hvenær ljósbendingum skal beitt.
2. — Ljósbendingar á gufuskipum.
3. — Ljósbendingar á gufuskipum, sem draga önnur skip.
4. — Bendingar á skipum, sem ekki verður stjórnað.
5. — Ljósbendingar á seglskipum og skipum, sem dregin eru.
6. — Ljósbendingar á smáskipum í illviðri.
7. — Ljósbendingar á smáskipum, þegar venjulega viðrar.
8. — Ljósbendingar á hafnsögubátum
9. — Ljós- og hljóðbendingar á fiskiskipum.
10. — Ljósbendingar á skipum, sem önnur skip sigla uppi.
11. — Ljósbendingar á skipum, sem liggja við akkeri eða standa grunn.
12. — Blossa- eða hvellbending á skipi, sem vill vekja athygli á sjer.
13. — Sjerstakar ljósbendingar á herskipum og gufuskipalínunum.
14. — Sjerstök dagbending á gufuskipum, sem eingöngu fara undir seglum.

Hljóðbendingar í þoku o. s. frv.

15. —

Í þoku o. s. frv. skal sigling lægð.

16. —

Reglur fyrir stjórn og siglingu.

Almenn athugasemd. — Hætta á árekstri.

17. — Þegar tvö seglskip nálgast hvort annað.
18. — Þegar tvö gufuskip stefna hvort á annað.
19. — Þegar tvö gufuskip stefna svo, að leiðir liggja á mis.
20. — Þegar gufuskip og seglskip nálgast hvort annað.
21. — Skipið, sem heldur stefnu sinni, skal einnig halda ferð sinni.
22. — Skipið, sem vikur úr leið, skal forðast að fara yfir um leið hins skipsins fyrir fram-
an það.
23. — Gufuskip, sem vikur úr leið, skal minnka ferð sína.
24. — Skip, sem siglir uppi annað skip, skal víkja úr leið.
25. — Þegar gufuskip eru í mjóum sundum.

Nr. 3. Tilskipun 20. janúar um alþjóðlegar sjóferðareglur, er fylgt skal á íslenskum skipum.

Artiklernes saglige Indhold.

Almindelige Bestemmelser.

Regler angaaende Skibsllys m. v.

- Artikel 1. Naar Lys signaler skulde anvendes.
 — 2. Lys signaler for Dampskibe.
 — 3. Lys signaler for Dampskibe, som bugserer.
 — 4. Signaler for Skibe, der ikke kunne manøvrere.
 — 5. Lys signaler for Sejlskibe og for Skibe, som bugseres.
 — 6. Lys signaler for Smaafartøjer under haardt Vejr.
 — 7. Lys signaler for Smaafartøjer under almindelige Vejrforhold.
 — 8. Lys signaler for Lodsartøjer.
 — 9. Lys- og Lyd signaler for Fjiterfartøjer.
 — 10. Lys signaler for Skibe, der indhentes af andre Skibe.
 — 11. Lys signaler for Skibe til Ankers eller paa Grund.
 — 12. Blus eller Knaldsignal fra Skib, som vil paatalde Opmærksomhed.
 — 13. Særlige Lys signaler for Krigsskibe og for Dampskibslinier.
 — 14. Særligt Dag signal for Dampskibe, som alene ere under Sejl.

Lyd signaler under Taage o. s. v.

- 15.

Under Taage o. s. v. skal Farten være moderat.

- 16.

Regler for Styling og Sejlads.

Almindelig Bemærkning. Fare for Sammenstød.

- 17. To Sejlskibe, som nærme sig hinanden.
 — 18. To Dampskibe, som støvne lige mod hinanden.
 — 19. To Dampskibe, hvis Kurser støvne hinanden.
 — 20. Et Dampskib og et Sejlskib, som nærme sig hinanden.
 — 21. Det kursholdende Skib skal tillige holde sin Fart.
 — 22. Det kursvigende Skib skal undgaa at gaa foran om det andet Skib.
 — 23. Det kursvigende Dampskib skal mindske sin Fart, m. m.
 — 24. Et Skib, som indhenter et andet, skal gaa af Vejen.
 — 25. Dampskibe i snevre Løb.

- Nr. 3. 26. gr. Seglskip skulu víkja úr leið fyrir fiskiseglskipum.
 20. 27. — Afbrigði, er sjerstök atvik eru og hætta er á ferðum.
 janúar.

Hljóðbendingar skipa, er sjá hvort annað.

28. — Hljóðbendingar á gufuskipum.
 29. — Ekkert skip má, hvernig sem á stendur, vanrækja að við hafa til-
 hlýðilegar varúðarreglur.
 30. — Fyrirvari með tilliti til reglna fyrir siglingu í höfnum og innan-
 fjarðar.
 31. — Hegningarákvæði.
 32. — Hvenær tilskipun þessi öðlast gildi og eldri ákvæði falla burtu.

Artikel 26. Sejlskibe skulle gaa af Vejen for Sejl-Tifferfartøjer.

Nr. 3.
20de
Januar.

— 27. Afvigelser under særlige Omstændigheder og Farer.

Lydsignaler for Skibe i Sigte af hinanden.

— 28. Lydsignaler for Dampskibe.

— 29. Intet Skib maa under nogen Omstændighed forsømme at iagttage passende Forsigtighedsregler.

— 30. Forbehold med Hensyn til Regler for Sejlads i Havne og indre Farvande.

— 31. Straffeansvar.

— 32. Anordningens Ikrafttræden samt om ældre Bestemmelseres Ophævelse.

Nr. 4.
20.
janúar.

Auglýsing

um

ásigkomulag ljóskera og hljóðbendingaverkfæra, er við hafa skal á íslenskum gufuskipum og seglskipum, og hvernig þeim skuli fyrir komið.

Með skírskotun til konunglegrar tilskipunar, er gefin er út í dag um alþjóðlegar sjóferðareglur á íslenskum skipum, þykir stjórnarráðinu fyrir Ísland ástæða til að gjöra almenningi hér með kunnugt, að eigi verður álitid, að ákvæðum þeim, sem eru í 2., 3., 5., 6., 7. og 11. grein tilskipunarinnar, um skipsljósaburð, sje fullnægt, nema því að eins að ásigkomulag ljóskera þeirra, er notuð eru, sje þannig og þeim þannig fyrir komið, að það fullnægi kröfum þeim, er auglýsing þessi greinir og í öllum aðalatriðum eru samhljóða reglum þeim, er standa í reglugjörðum fyrir skipaumsjónarmenn hins brezka verzlunarráðaneytis (Board of Trade Surveyors), sem fengið hafa vald til að skoða einnig ljósker á útlendum skipum.

Hið sama gildir með tilliti til eptirgreindra reglna um ásigkomulag hinna fyrirskipuðu hljóðbendingaverkfæra og hvernig þeim skuli fyrir komið.

Mælikvarðinn, er viðhafður er hér, er enskur.

I.

Topp-, hliðar- og akkerisljósker.

A. Ásigkomulag ljóskeranna.

Stærð. Að því er snertir stærð þá, er minnst má vera og eigi má fara niður úr skal þessum málum fylgt:

Hliðar- og toppljósker.

Hæð innri hliðanna, þök og reykþáfar teljast eigi	11"
Breidd innri hliðanna	9"
Opið fyrir ljósgeislana (geislaglerið), hæð	5"
— — — — — , breidd	8"
Bogi geislaglersins í hliðarljóskerum	120°
— — — — — - toppljóskerum	240°
Breidd kveiksins í olíu-flatlogalömpum	1 $\frac{3}{4}$ "
— — — — — - steinolíu-flatlogalömpum	1"
Þvermál — — — — — -hringlogalömpum	" $\frac{2}{3}$ "

Akkerisljósker.

Breidd kveiksins í olíu-flatlogalömpum	1 $\frac{1}{4}$ "
— — — — — - steinolíu-flatlogalömpum	" $\frac{3}{4}$ "
Þvermál — — — — — -hringlogalömpum	" $\frac{1}{2}$ "

Lampinn og ljósmetið. Steinolíu ber heldur að nota sem ljósmeti en olíu Rafmagn má og nota til lýsingar; en þá skal hafa olíu- eða steinolíuljósker til vara.

Heldur skal nota steinolíu-hringlogalampa með lampaglasi heldur en flatlogalampa, og ætti þá lampinn helst að vera þannig gjörður, að hægt sje að setja hann inn í ljós-

Nr. 4. Auglýsing 20. janúar um ásigkomulag ljóskera og hljóðbendingaverkfæra, er viðhafa skal á íslenskum gufuskipum og seglskipum, og hvernig þeim skuli fyrir komið.

Bekendtgørelse

angaaende

 Nr. 4.
20de
Januar.

Beskaffenheden og Anbringelsen af de Lanterner samt Lyd-Signalapparater, som skulle føres af islandiske Damp- og Sejlskibe.

Under Henvisning til den under Dags Dato udgaaede allerhøjeste Anordning angaaende internationale Søvejsreglers Anvendelse af islandiske Fartøjer, finder Ministeriet for Island sig foranlediget til herved at bringe til almindelig Kundskab, at de i denne Anordnings Artikler 2, 3, 5, 6, 7 og 11 indeholdte Bestemmelser om Førelsen af Skibsllys ikke kunne anses overholdte, medmindre de dertil anvendte Lanterners Beskaffenhed og Anbringelse fyldestgør de nedenfor angivne Fordringer, der i alt væsentligt ere overensstemmende med de Regler, som indeholdes i Instruktionerne for det britiske Handelsministeriums Skibsinpektører (Board of Trade Surveyors), hvilke ere bemyndigede til at besigtige ogjaa fremmede Skibes Lanterner.

Det samme gælder med Hensyn til de nedenstaaende Regler for Beskaffenheden og Anbringelsen af de anordnede Lyd-Signalapparater.

Alle anførte Maal ere engelske.

I.

Top-, Side- og Ankerlanterner.

A. Lanternernes Beskaffenhed.

Størrelseforhold. Som Minimumstørrelser, hvorunder ikke bør gaas, skulle følgende Maal være gældende:

Side- og Toplanterner.

Indersidernes Højde, Tag og Skorsten ikke medregnede.....	11"
Indersidernes Bredde.....	9"
Åbningen for Lysstrålerne (Linsen), Højde.....	5"
— — — — — Bredde.....	8"
Linsens Bue ved Sidelanterner.....	120°
— — — — — Toplanterner.....	240°
Bøgens Bredde ved Fladbrænder til Olie-lamper.....	13/4"
— — — — — Petroleumslamper.....	1"
— Diameter ved Rundbrænder til Petroleumslamper.....	2/3"

Ankerlanterner.

Bøgens Bredde ved Fladbrænder til Olie-lamper.....	1 1/4"
— — — — — Petroleumslamper.....	3/4"
— Diameter ved Rundbrænder til Petroleumslamper.....	1/2"

Lampens Art og Brændematerialet. Som Brændemateriale bør Petroleum foretrækkes for Olie. Elektricitet kan dog ogsaa benyttes som Lyskilde; men i saa Tilfælde skal Olie- eller Petroleumslanterner have i Reserve.

Ved Petroleumslamper maa Rundbrænder med Lampeglas langt foretrækkes for Fladbrænder, og Lampen bør da helst være saaledes indrettet, at den kan indsættes i Nr. 4. Bekendtgørelse af 20de Januar ang. Beskaffenheden og Anbringelsen af de Lanterner samt Lyd-Signalapparater, som skulle føres af islandiske Damp- og Sejlskibe.

Nr. 4. kerið, án þess að taka lampaglasíð af. Það skal vera hvítt og með sem beztri lögum og ásigkomulagi. Lituð lampaglós má ekki nota í hliðarljóskerunum.

20.
janúar.

Hæð kveikpípunnar í steinolíulömpum má ekki vera of lítil, því annars hitnar steinolían of mikið og loginn blaktir við hristing.

Kveikurinn verður, hvernig sem kveikpípan er löguð, ávallt að svara nákvæmlega til stærðar hennar, og vera gjörður úr góðu hvítu ljósagarni. Kveikir, sem eru of mjóir og flatir, brenna fljótt niður á við og getur þá hæglega myndast gas við það og þar af leiðandi tundurgos orðið.

Ljóskerin verða að öðru leyti að vera þannig löguð, að vindurinn geti ekki slökkt á lampanum eða hreyfingar skipsins í vondu veðri, og ekki heldur rigning eða sjávargusur; hann verður að loga jafnt án þess að rjúki. Þó skal nægilegt loft geta streymt inn, svo að logi vel á lampanum og ljóskerið hitni ekki um of.

Ef rafmagn er notað til ljósa, verður ljósmagn glóðarlampans að vera að minnsta kosti jafnt ljósmagni 16 ljósa. En í grænu hliðarkerunum ætti þá helst að nota lampa með ljósmagni 32 ljósa. Eigi er hinsvegar ráðlegt að nota lampa með meira ljósmagni en 32 ljósa.

Geislagler og lituð gler. Til þess að auka ljósmagn logans má fortakslaust mæla með að nota heldur fresnelsk geislagler (1. mynd) í hliðar- og toppljóskerum, heldur en hin algengu flat-kúptu geislagler. Sem akkerisljósker er hið algenga kúluljósker með jafnþykku gleri fullnægjandi, ef hringlogalampar eru notaðir; en þó væri betra, að á þessu ljóskeri væri einnig geislagler. Geislaglerin ættu að vera úr krónu- eða tinnugleri og vera vel faguð og blöðrulaus.

Lárjettur þverskurður geislaglers skal vera einn hlutur hringboga og hæð geislaglersins má ekki vera minni en geisli (radius) þessa boga. Geislaglerið á enn fremur að vera þannig gjört, að ljósgeislarnir í hinum lóðrettu flötum fari ekki alveg jafnhliða út úr geislaglerinu, heldur gleikki sundur og myndi hjer um bil 15° horn, þ. e. a. s. $7\frac{1}{2}^\circ$ yfir og $7\frac{1}{2}^\circ$ undir lárjettunni (Horisontalen), svo að ljósið deyr ekki um of af ruggi skipsins.

Með tilliti til hliðarljóskeranna skal það tekið fram, að gegnlituð geislagler draga meira úr ljósbirtunni en ólituð geislagler, sem þunn gler lituð eru sett bak við. Þess-kyns geislagler, er síðar var um getið, eru því betri en hin, og það því fremur sem lit-aðar glerþynnur eru ódýrar, svo að það hefur ekki mikinn kostnað í för með sjer að fá nýjar, þó þær springi sundur; enn fremur eru þær betri vegna þess að hægra er að sjá fyrir því, að þær gefi ekki rangan lit, með því auðveldara er í því tilliti að rannsaka glerþynnurnar en gegnlituð geislagler.

Þess ber að öðru leyti að gæta, að rauða glerþynnann sje ekki mátuleg í stjórnbörðaljóskerið nje græna glerþynnann í bakbörðaljóskerið, því annars væri ef til vill hætt við að skipt kynni að verða um þær.

Liturinn á hliðaljóskerunum má ekki vera of dökkur; hið rauða ljósker á helst að hafa koparlit, en græna ljóskerið ljós-blágrænan lit. Gulgrænn eða grasgrænn litur er ekki fullnægjandi.

Ef rafmagnsljós er notað, er ráðlegt að hafa græna litinn nokkru dekkri en ef höfð er steinolía til brennslu.

Staða lampans í ljóskerunum. Lampanum verður að vera fyrirkomið þannig í ljóskerunum, að loginn sje lóðrjett undir reykháfnun. Á flatlogalömpum verður enn fremur

Nr. 4. Auglýsing 20. janúar um ásigkomulag ljóskera og hljóðbendingaverkfæra, er viðhafa skal á íslenskum gufuskípum og seglskipum, og hvernig þeim skuli fyrir komið.

Lanternen uden at afstige Lampeglasjet. Dette skal være hvidt samt af bedste Form og Be- Nr. 4.
 skaffenhed. Farvede Lampeglas maa ikke benyttes i Sidelanterne. 20de
 Januar.

I Petroleumslamper bør Bægerpørets Højde ikke være for lille, da der ellers let opstaar en for stor Ophedning af Petroleummen og en Flagren af Flammen under Rystelser.

Bægen maa ved alle Brændere nøje passe til disses Dimensioner og være forfærdiget af godt, hvidt Bægegarn. Bæger, som ere for smalle og flade, brænde hurtigt ned, og da kan let en Gasudvikling samt deraf følgende Eksplosion finde Sted.

Lanternernes Konstruktion bør i øvrigt være saaledes, at Lampen ikke slukkes ved Vinden eller ved Skibets Bevægelser under daarligt Vejr, ej heller ved Regn eller Sjøsprøjt; men den maa uden at øse vedblive at brænde jævnt. Dog skal Luften have tilstrækkelig fri Udgang for at muliggøre en god Brænden og forhindre en for stor Opvarmning af Lanternen.

Alvendes Elektricitet som Lyskilde, bør Glødelampen mindst have en Styrke af 16 Lys. Dog vil til den grønne Sidelanterne en Lampe paa 32 Lys være at foretrække. Det fraraades for øvrigt at benytte Lamper af større Styrke end 32 Lys i Lanternerne.

Linser og farvede Glas. Fresnelske Linser (Fig. 1) til Forstærkning af Flammens Lysstyrke maa ubetinget anbefales frem for almindelige plan-konvekse Linser i Side- og Toplanterner. Som Ankerlanterne er en sædvanlig Kugleslanterne med lige tykt Glas tilstrækkelig, naar Rundbrænder anvendes; men det vil dog være heldigere, om denne Lanterne ogsaa er forsynet med Linse. Linserne bør være af Kron- eller Flintglas samt godt polerede og fri for Blærer.

Det horisontale Gennemsnit af en Linse skal udgøre en Del af en Cirkelbue, og Linsens Højde maa ikke være mindre end denne Bues Radius. Linsen bør endvidere være saaledes konstrueret, at Lysstrålerne i de vertikale Planer ikke træde ud af Lanternen indbyrdes parallelle men divergere under en Vinkel paa omtrent 15° d. v. s. $7\frac{1}{2}^{\circ}$ over og $7\frac{1}{2}^{\circ}$ under Horisontalen, for at Lyset ikke skal spættes for meget ved Skibets Overfrængninger.

Med Hensyn til Sidelanterne skal det bemærkes, at gennemfarvede Linser opsluge betydelig mere Lys end ufarvede Linser med bagved anbragte tynde, farvede Glas. Den sidste Slags Linser bør derfor gives Fortrinet, saa meget mere som Prisen for farvede Glasstiver kun er ringe, saaledes at de billigt lade sig erstatte ved en mulig Springen, samt ogsaa fordi urigtig Farve da let kan undgaas, eftersom Glasstiver meget simplere kunne undersøges i saa Henseende end gennemfarvede Linser.

Det maa for øvrigt paases, at den røde Glasstive ikke passer i Styrhordslanterne eller omvendt den grønne Glasstive i Baghordslanterne, da der i modsat Fald kan opstaa Fare for en Ombytning af Skiverne.

Farven bør ved Sidelanterne ikke være for mørk; den røde Lanterne maa helst have Kobberfarve, og den grønne Lanterne en lys blaagrøn Farve. Gulgrøn eller græsgrøn Farve er ikke tilfredsstillende.

Ved Anvendelse af elektrisk Lys er det tilraadeligt at benytte en noget mørkere grøn Farve end ved Brugen af Petroleum.

Lampens Stilling i Lanternerne. Lampen maa være anbragt saaledes i Lanternen, at Flammen kommer til at staa lodret under Skorstenen. Ved Fladbrændere maa endvidere Bægerpøret, naar det er fastfæstet, have en saadan Stilling, at Bægen er parallel med Rorden S (Fig. 2) maalt over Linsens Bue i et horisontalt Gennemsnit.

Lampens Stilling til Linsen skal være saaledes, at Flammens Midte befinder sig i Centret for den Cirkelbue, der fremkommer ved et horisontalt Snit gennem Linsens halve
 Nr. 4. Bekendtgørelse af 20de Januar ang. Bestaffenheden og Anbringelsen af de Lanterner samt Lyd-Signalapparater, som skulle føres af islaandske Damp- og Sejlskibe.

Nr. 4. kveikpípan, þegar hún er skrúfuð föst, að vera þannig sett, að kveikurinn sje jafnhliða bogastrengnum (kordunni) S (2. mynd) yfir boga geislaglersins í lárjettum þverskurði.

20.
janúar.

Lampinn skal standa þannig gagnvart geislaglerinu, að logamiðjan sje í miðdepli (centrum) þess hringboga, sem kemur fram við lárjettan skurð gegnum miðju geislaglersins, og þegar lampinn með olíulátinu er settur inn í ljóskerið, á hann einungis að geta staðið þannig.

Olíulátið á að vera svo stórt, að lampinn geti logað að minnsta kosti 16 stundir í einu; þó má enginn hluti flátsins hindra það, að geislarnir, er koma frá lampanum, geti óhindraðir náð til geislaglersins.

Ef rafmagnsljós er notað, gilda samsvarandi reglur um stöðu glóðarlampans í hlutfalli við geislaglerið.

Speglar (Reflektorer). Speglnir eiga að vera úr nýsilfri eða kopar (silfr- aðir að innanverðu) og vel fagaðir. Innri fletirnir eiga að vera kúlu-kringgeirar (Kugle-segmenter) (3. mynd) og loginn skal vera í miðdeplinum á kúlufyrirborði spegilsins.

Spegillinn í hliðarljóskerunum á að vera svo stór, að geislarnir, sem hann kastar frá sjer, nái út til yztu randa geislaglersins; þó má spegillinn ekki vera svo stór, að hann hindri nokkra af hinum beinu ljósgeislum frá að hitta geislaglerið. Toppljósinn mega vera án spegla, með því að verkana þeirra gætir ekki yfir allan bogann.

Spegillinn skal vera settur svo fastur í afstöðu sinni við lampann, að hann geti ekki haggast við notkun ljósersins og fengið ranga afstöðu.

B. Hvernig ljóskerunum skal fyrir komið.

Toppljóskerið. Sjerhvert gufuskip skal hafa umgjörð á sjálfum framsiglutoppinum til að láta toppljóskerið standa á, eða að öðrum kosti skal ljóskerið hengt upp fyrir framan framsiglutoppinn undir sjerstakt stag í kvísl, sem á málmpípu rennur á stagiinu. Ef enginn framsiglutoppur er, skal toppljóskerið uppsett á annan fullnægjandi hátt.

Þegar ljóskerið er sett upp, ber að gæta þess, að ljósið lýsi samfelldt yfir hinn fyrirskipaða boga sjóndeildarhringsins og að það felist eigi í neinni átt bak við segl, reiða eður aðra hluti.

Hliðarljóskerin. Hlífarnar skulu ætíð settar svo, að þær sjeu jafnhliða kjöllínunni og ljóskerin standa þannig, að línan frá innrihlið kveiksins til forrandar hlífarrinnar sje einnig jafnhliða kjöllínunni (4. mynd).

Hlífarnar sjeu settar á hina föstu hlið skipsins eða á hagkvæmar, traustar álmur, er liggja út frá hlið skipsins. Þó má leyfa fiskiseglskipum, sem eru minni en 80 smálestir (brúttó) að hafa hlífarnar í reiðanum.

Hliðarljóskerin skulu sett svo framarlega á skipinu, sem því verður við komið, og þess verður að gæta, að ljósið lýsi samfelldt yfir hinn fyrirskipaða boga sjóndeildarhringsins og að það felist eigi í neinni átt bak við segl, reiða eður aðra hluti og ekki heldur menn á skipinu.

Ef hliðarljósinn eru sett á stólpa, verður staða þeirra, hæð og byggingarlag að vera þannig, að ákvæðum fyrirskipunarinnar um ljós þessi sje í öllu fylgt.

Akkerisljóskerin. Þegar koma skal fyrir akkerisljóskerunum, öðru eða báðum, ætíð því, sem ákveðið er í tilskipuninni, verður að gæta þess, að ljósið lýsi samfelldt umhverfis á alla vegu.

Nr. 4. Auglýsing 20. janúar um ásigkomulag ljóslera og hljóðbendingaverkfæra, er viðhafa skal á íslenskum gufuskipum og seglskipum, og hvernig þeim skuli fyrir komið.

Højde, og Lampen med sin Beholder maa, naar den er indsat i Lanteren, kun kunne ind- Nr. 4.
tage denne Stilling. 20de
Januar.

Beholderen bør være saa stor, at Lampen kan brænde i mindst 16 Timer; dog maa ingen Del af Beholderen forhindre, at de fra Lampen udgaaende Straaler frit kunne træffe Linsen.

Benyttes elektrisk Lys, gælde tilsvarende Regler for Glødelampens Stilling i Forhold til Linsen.

Reflektorer. Reflektorerne bør være forædledede af Nysølv eller Kobber (indvendig for sølvbet) og godt polerede. De indre Flader skulle være Kuglesegmenter (Fig. 3), og Flammen skal befinde sig i Midtpunktet af Reflektorens Kugleoverflade.

Reflektoren i Sidelanterner maa have saa stor Udstrækning, at de tilbagekastede Straaler kunne naa til de yderste Rande af Linsen, dog maa Reflektoren ikke være saa stor, at den forhindrer nogle af de direkte Lysstraaler i at træffe Linsen. Ved Toplanterner kunne Reflektorer undværes, da de her ikke ville give Virkning over hele Buen.

En Reflektor skal være anbragt i saa fast Stilling med Hensyn til Lampen, at den ikke under Brugen af Lanteren kan forskyde sig og komme til at indtage en fejl Retning.

B. Lanternernes Anbringelse.

Toplanteren. Ethvert Dampskib skal til Anbringelse af Toplanteren have et Stativ paa selve Fortoppen, eller ogsaa skal Lanteren være ophængt foran for Fortoppen under et særligt Stag i en Gaffel, der med et Metalrør vandrer paa Staget. Har Skibet ingen Fortop, opstilles Toplanteren paa anden tilfredsstillende Maade.

Ved Anbringelsen maa det paases, at Lyset kommer til at lyse ubrudt over den anordnede Bue af Horisonten, og at det ikke i nogen Retning skjules af Sejl, Rejsning eller andre Genstande.

Sidelanternerne. Skærmene anbringes altid parallelt med Røllinien, og Lanterneerne skulle have en saadan Stilling, at Linien fra Bøgens Inderside til Skærmens Forkant ogsaa er parallel med Røllinien (Fig. 4).

Skærmene anbringes paa den faste Skibside eller, om nødvendigt, paa hensigtsmæssige, solide Arme fra Skibsidens. Dog kan det tilstedes i Sejlskibsfartøjer paa under 80 Register-Tons (Brutto) at føre Skærmene i Rejsningen.

Sidelanternerne bør anbringes saa forligt i Skibet som praktisk muligt, og det maa paases, at Lyset kommer til at lyse ubrudt over den anordnede Bue af Horisonten, samt at det ikke i nogen Retning skjules af Sejl, Rejsning eller andre Genstande, ej heller eventuelt af Personer indenbords.

Anbringes Sidelysene i Taarne, maa disses Sted, Højde og Konstruktion være saaledes, at Anordningens Bestemmelser vedrørende disse Lys ikke Fyldest.

Ankerlanterner. Ved Anbringelsen af den ene eller de to Ankerlanterner, der efter Anordningen skulle føres, maa det paases, at Lyset kommer til at lyse ubrudt hele Horisonten rundt.

Nr. 4. Befendtgørelse af 20de Januar ang. Bestaendigheden og Anbringelsen af de Lanterner samt Lyd-Signalarapparater, som skulle føres af islandske Damp- og Sejlskibe.

Nr. 4. C. Rannsókn á ásigkomulagi ljóskeranna og hvernig þeim er fyrir komið.
20.
janúar.

Ásigkomulag ljóskeranna. Topp-, hliða- og akkerisljósker verða rannsókuð á ljóskerareynslustofnun herskipasmíðastöðvarinnar (Orlogsværfet), þegar beiðni um það er send til formannsins fyrir skipa- og vjelasmíðum (Direkteren for Skibsbygning og Maskinvæsen) og ljóskerin afhent eða send til ljóskefærfabúrs herskipasmíðastöðvarinnar. Ef ljóskerin eru álitin fullnægjandi, þá gefur ofangreind reynslustofnun út vottorð um það.

Fyrir ljóskerarannsókn greiðist auk þess kostnaðar, er sendingin eða viðgjörð, ef hennar hefur þurft, hefur leitt af sjer fyrir herskipasmíðastöðina, eptirgreint gjald:

fyrir 1 toppljósker.....	2 kr.
— 1 hliðarljósker.....	2 —
— 1 akkerisljósker.....	1 —

Hvernig ljóskerunum er fyrir komið. Skip, sem liggja á Kaupmannahafnarhöfn, geta fyrir tilstilli ljóskerareynslustofnunar herskipasmíðastöðvarinnar fengið það rannsókað, hvernig topp-, akkeris- og hliðarljóskerunum sje fyrir komið, svo framarlega sem beiðni um þetta er send til formannsins fyrir skipa- og vjelasmíðunum. Reynslustofnunin gefur út vottorð um fyrirkomulagið, ef það er fullnægjandi. Fyrir þessa rannsókn skal greiða:

fyrir gufuskip.....	10 kr.
— seglskip.....	5 —

II.

Hljóðbendingaverkfæri.

Pípan eða sírenan á að vera hljómsærk og vera sett fyrir framan reykþáfinn eða reykþáfana og að minnsta kosti 8 fet upp frá þilfari; og sje svo fyrir komið, að hljóðið stöðvist ekki af neinum hlut í kring, svo sem þiljuhúsi, reykþáfi eða súgstrompum eða öðru.

Þokuhornið má laga svo, að hægt sje að fá hljóð úr því bæði með gufu- og handaffi eða handaffi aðeins. Það skal vera hljómmikið og hafa þá lögun, sem viðurkennd er að vera góð.

Klukkan á að vera hljómmikil og hanga laus í lopti svo að eigi dragi úr hljóðinu neinir hlutir í nánd; hún má eigi minni vera en 8 þuml. að þvermáli að innanverðu

Í stjórnarráði Íslands, 20. janúar 1899.

Rump.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 4. Auglýsing 20. janúar um ásigkomulag ljóskera og hljóðbendingaverkfæra, er viðhafa skal á íslenskum gufuskípum og seglskipum, og hvernig þeim skuli fyrir komið.

C. Undersøgelse af Lanternernes Beskaffenhed og deres Anbringelse.

Nr. 4.
20de
Januar.

Lanternernes Beskaffenhed. Top-, Side- og Anferlanterner ville blive undersøgte paa Orlogsværftets Prøveanstalt for Lanterner, naar Begæring herom indsendes til Direktøren for Skibbygning og Maskinvæsen, og Lanterne indleveres paa eller sendes til Orlogsværftets Lanternemagasin. Saaframt Lanterne findes tilfredsstillende, vil der af nævnte Prøveanstalt blive udstedt Certifikat herfor.

For Undersøgelsen af Lanterner erlægges foruden de Udgifter, som Forsendelsen og eventuelle Reparationer maatte medføre for Orlogsværftet, følgende Afgifter:

For en Toplanterne	2 Kr.
— - Sidelanterne	2 —
— - Anferlanterne	1 —

Lanternernes Anbringelse. Skibe, beliggende i Kjøbenhavns Havn, kunne faa Anbringelsen af Top-, Side- og Anferlanterner undersøgt ved Foranstaltning af Orlogsværftets Prøveanstalt for Lanterner, naar Begæring herom indsendes til Direktøren for Skibbygning & Maskinvæsen. Prøveanstalten vil udstede Certifikat for Anbringelsen, naar den er befunden tilfredsstillende.

For denne Undersøgelse erlægges en Afgift af:

For Dampskibe	10 Kr.
— Sejlskibe	5 —

II.

Lyd-Signalapparater.

Riben eller Sirenen skal være kraftig lydende og anbragt foran for Skorstenen eller Skorstenene i en Højde af mindst 8 Fod over Dækket og saaledes, at Lyden ikke opfanges af nogen omgivende Genstand, saasom Dækshus, Skorsten, Ventilatorer m. m.

Taaagehornet kan være indrettet til at give Lyd baade ved Hjælp af Damp- og Haandkraft eller alene ved Haandkraft. Det skal være kraftig lydende og af en anerkendt god Konstruktion.

Kloffen skal være stærkt lydende, hænge frit, saaledes at Lyden ikke opfanges af nogen omgivende Genstand, og ikke mindre end 8 Tommer i indvendig Diameter.

Ministeriet for Island, den 20de Januar 1899.

Rump.

Ólafur Halldórsson.

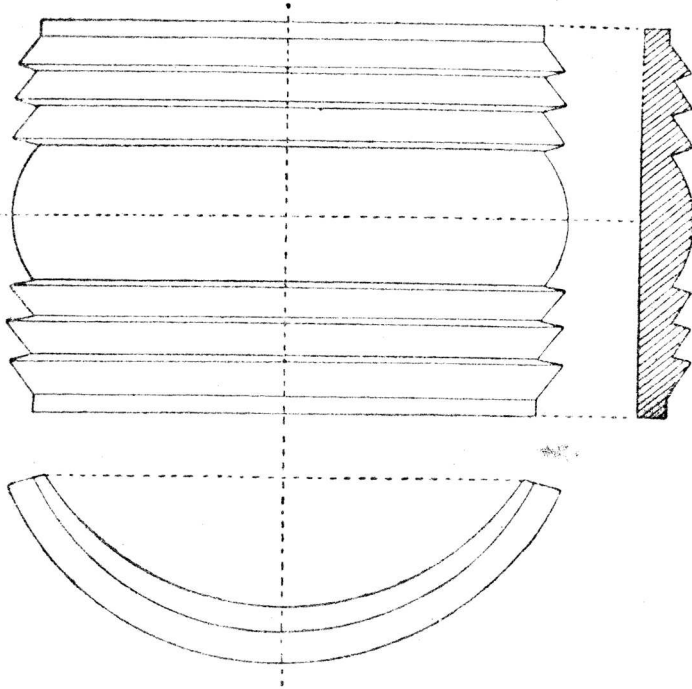
Nr. 4.
20.
janúar.

Fylgiskjal

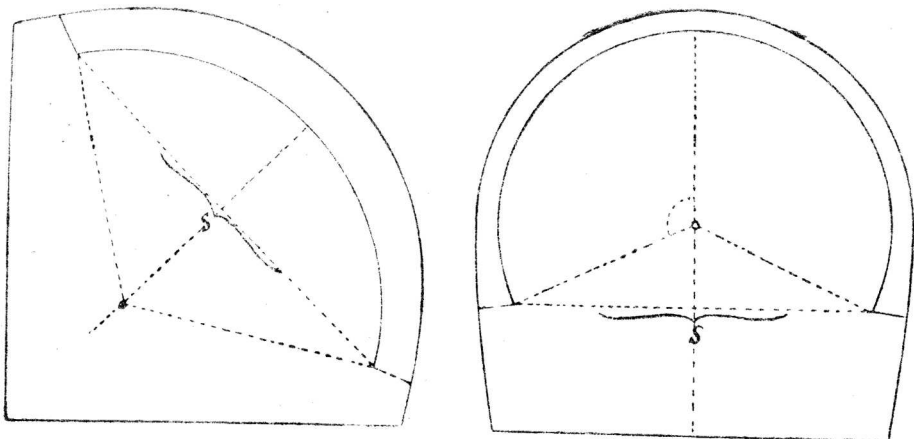
með

auglýsingu stjórnarráðs Íslands 20. janúar 1899.

1. mynd.

2. mynd.

Nr. 4. Auglýsing 20. janúar um ásigkomulag ljóskera og hljóðbendingaverkfæra, er viðhafa skal á íslenskum gufuskipum og seglskipum, og hvernig þeim skuli fyrir komið.

Bilag

til

Nr. 4.
20de
Januar.

Ministeriet for Islands Bekendtgørelse af 20de Januar 1899.

Fig. 1.

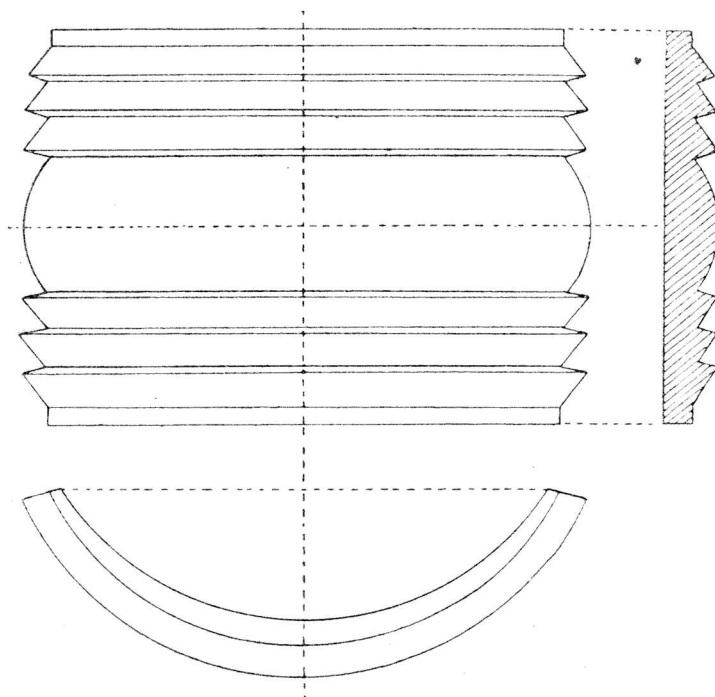
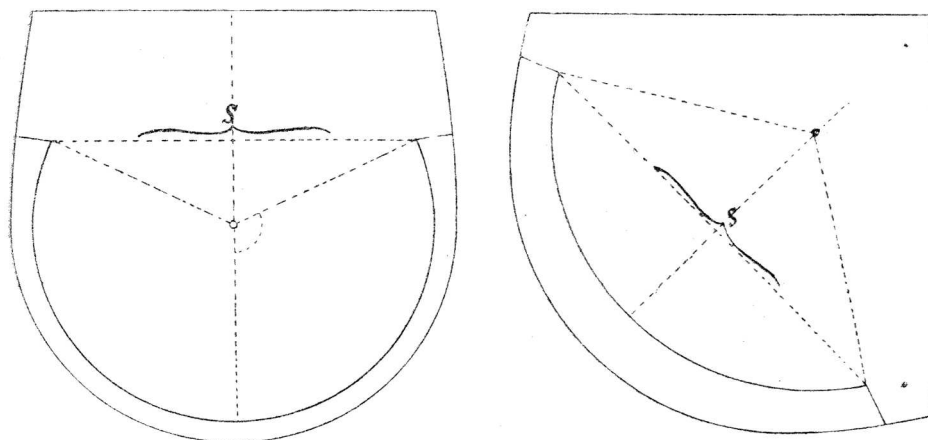

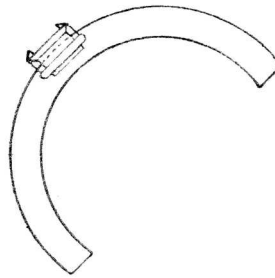
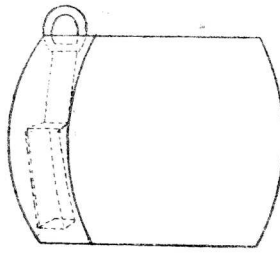
Fig. 2.

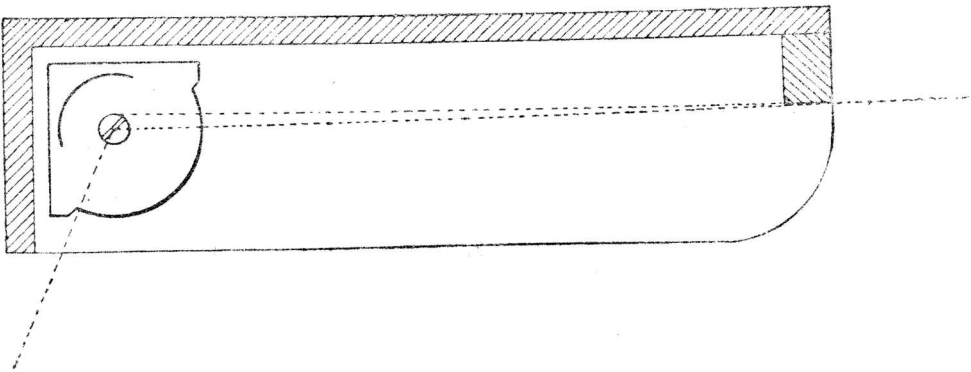
Nr. 4. Bekendtgørelse af 20de Januar ang. Væstfæffenheden og Anbringelsen af de Lanterner samt Lyd-Signal-apparater, som stulle føres af islandske Damp- og Sejlskibe.

Nr. 4.
20.
janúar.

3. mynd.

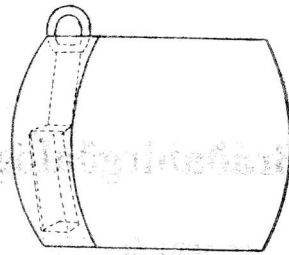

4. mynd.

Nr. 4. Auglýsing 20. janúar um ásigkomulag ljóskera og hljóðbendingaverkfæra, er viðhafa skal á íslenskum gufuskipum og seglskipum, og hvernig þeim skuli fyrir komið.

Fig. 3.

Nr. 4.
20de
Januar.

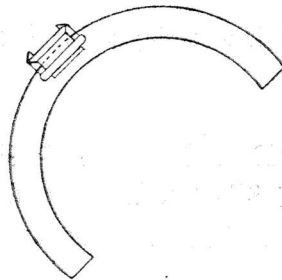
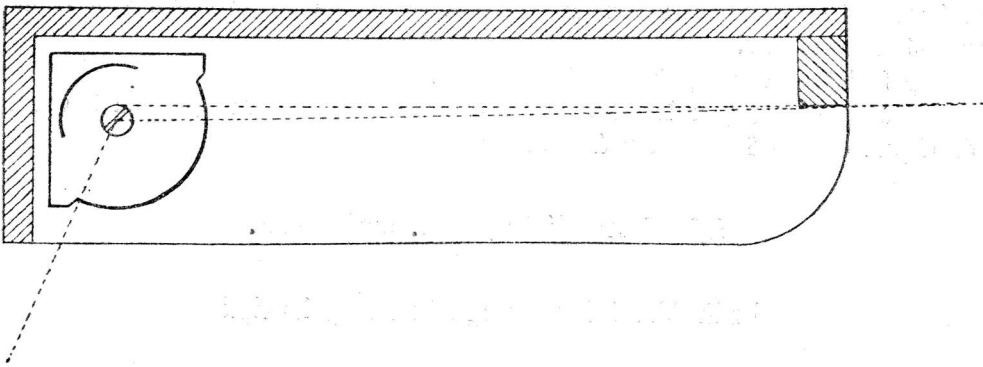

Fig. 4.

Nr. 4. Befendtgørelse af 20de Januar ang. Bestaffenheden og Anbringelsen af de Lanterner samt Lyd=Signal=apparater, som skulle føres af islandske Damp= og Sejlskibe.

(Optrykt Side).

Nr. 5.
24.
maí.

Bráðabirgðalög

er nema úr gildi

bráðabirgðalög fyrir Ísland 29. apríl 1898 er banna dönskum þegnum
líðveizlu til handa ríkjum, er í ófriði eiga.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur.
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Þar eð bráðabirgðalög fyrir konungsríkið og hinar dönsku eyjar í Vesturheimi frá 29. apríl 1898, þar sem bannað er dönskum þegnum að hjálpa ríkjum, er í ófriði eiga, eru úr gildi gengin, og þar eð eigi mega ólík ákvæði gilda á þessu lagasviði fyrir ýmsa hluta ríkis Vors, hefur Oss þótt brýn nauðsyn bera til að nema og hin íslenzku lög frá sama tíma og um sama efni úr gildi með nýjum bráðabirgðalögum samkvæmt 11. grein stjórnarskrárinnar.

Því bjóðum Vjer og skipum á þessa leið:

Bráðabirgðalög fyrir Ísland 29. apríl 1898, er banna dönskum þegnum líðveizlu til handa ríkjum er í ófriði eiga, eru úr gildi numin.

Gefið á Amalíuborg, 24. maí 1899.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Rump.

Foreløbig Lov

Nr. 5.
24de
Maj.

om

Ophævelse af foreløbig Lov for Island af 29de April 1898, hvorved det forbydes danske Undersaatter at understøtte frigsførende Magter.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: At da foreløbig Lov for Kongeriget og de dansk-vestindiske Øer af 29de April 1898, hvorved det forbydes danske Undersaatter at understøtte frigsførende Magter, er traadt ud af Kraft, have Vi, idet der ikke paa et Omraade som dette bør gælde forskellige Regler for de forskellige Dele af Vort Rige, besluttet i Henhold til Forfatningslovens § 11 ved foreløbig Lov ligeledes at bringe den samtidige islandske Lov af samme Indhold til Ophør.

Thi byde og befale Vi som følger:

Foreløbig Lov for Island af 29de April 1898, hvorved det forbydes danske Undersaatter at støtte frigsførende Magter, ophæves.

Givet paa Amalienborg, den 24de Maj 1899.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Rump.

Nr. 5. Foreløbig Lov af 24de Maj om Ophævelse af foreløbig Lov for Island af 29de April 1898, hvorved det forbydes danske Undersaatter at understøtte frigsførende Magter.

(Optrykt Side).

Nr. 6.
17de maí.

Konungsbrjef

um

setning alþingis.

Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Vora sjerlegu hylli!

Vjer veitum allramildilegast þjer sem landshöfðingja Vorum yfir Voru landi Íslandi vald til að setja hið reglulega alþingi, sem kemur saman laugardaginn 1. júlímánaðar næstkomanda, og átt þú þar að auki að birta alþingi boðskap Vorn, sem hjermeð fylgir og dagsettur er í dag.

Þetta er vilji Vor.

Felandi þig guði!

Ritað á Amalíuborg, 17. maí 1899.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli

Christian R.

(L. S.)

Rump.

Til Vors elskulega
herra Magnúsar Stephensens, kommandörs
af dannebrogsoðunni og dannebrogsmanns,
Vors landshöfðingja yfir Íslandi.

Allerhøjeste Reskript

om

Altingets Aabning.

Nr. 6.
17de
Maj.

Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark, de
Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg
og Oldenborg,

Vor hynderlige Bevaagenhed!

Vi ville allernaadigst have Dig som Vor Landshøvding over Vort Land Island
bemyndiget til at aabne Altingets forestaaende ordentlige Samling Lørdagen den 1ste
Juli næstkommende, og vil Du derhos have at meddele Altinget Vort hermed følgende
Allerhøjeste Budskab af Dags Dato.

Hermed fter Vor Billie.

Befalende Dig Gud.

Skrevet paa Amalienborg, den 17de Maj 1899.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Rump.

Os Elstelig
Hr. Magnus Stephensen, Kommandør af Dannebrog
og Dannebrogsmænd, Vor Landshøvding over
Island.

Nr. 7.
17. maí.

Boðskapur konungs

til

alþingis.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Vora konunglegu kveðju!

Oss hafa glatt hollustu ummæli þau og góðar óskir, Oss og Vorri konunglegu ætt til handa, er í eru ávarpi því, er efri deild alþingis hefur Oss sent. Með skírskotun til umræðna þeirra um breytingar á stjórnarskipuninni, er fram fóru á síðasta alþingi á grundvelli frumvarps eins, er upp var borið af einum þingmanna, hefur efri deild alþingis beðið um það í ávarpinu, að stjórn Vor legði fyrir þingið, er það kæmi næsta sinn saman, frumvarp til stjórnarskipunarbreytingar, er væru svo löguð, að til samkomulags mætti draga. En Vjer höfum því miður sjeð það, að hinn sami rangi skilningur á stjórnslegri stöðu Íslands í ríkinu, sem til þessa hefur verið framkvæmd stjórnarskipunarbreytingar til fyrirstöðu, hefur og á síðasta alþingi verið ráðandi í báðum þingdeildum og verulega stutt að því, að tálma framgangi tjeðs frumvarps. Meðan svo stendur getum Vjer eigi álitid það hentugt, að stjórn Vor hafi upptök að frumvarpi til breytingar á stjórnarskipuninni.

Með alúðarósk um, að starf alþingis verði landinu til hamingju og blessunar heitum Vjer Voru trúu alþingi hylli Vorri og konunglegri mildi.

Ritað á Amaliuborg, 17. maí 1899.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Rump.

Allerhøjeste Budskab

Nr. 7.
17de Maj.

til

Altinget.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,**

Vor Kongelige Hilsen!

Vi have med Glæde modtaget de Udtalelser af Hengivenhed og de gode Ønsker for Os og Vort Kongelige Hus, der indeholdes i den Adresse, som Altingets øverste Afdeling har henvendt til Os.

Under Henvisning til den Forhandling om Forandringer i Forfatningen, som i sidste Altingsamling har fundet Sted paa Grundlag af et privat Forslag, har Altingets øverste Afdeling i Adressen anholdt om, at Vor Regering vil forelægge Altinget i dets næste Samling Forslag til en Forfatningsforandring af en saadan Beskaffenhed, at Overenskomst kan opnaas. Med Beklagelse have Vi imidlertid set, at den samme urigtige Opfattelse af Islands statsretlige Stilling i Riget, som hidtil har været en Hindring for Gennemførelse af en Forfatningsforandring, ogsaa i sidste Samling har været raadende i begge Altingets Afdelinger og i væsentlig Grad bidraget til at hindre det ovennævnte Forslags Fremme. Saa længe dette Forhold vedvarer, kunne Vi ikke anse det for formaalstjenligt, at Vor Regering tager Initiativet til Forslag angaaende en Forandring af Forfatningen.

Med det inderlige Ønske, at Altingets Gerning maa blive til Lykke og Velgignelse for Landet, forblive Vi Vort tro Alting i kongelig Naade bevaagen.

Skrevet paa Amalienborg, den 17de Maj 1899.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Rump.

Nr. 8.
17. maí.

Konungsbrjef

um

lenging alþingistímans.

Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg.

Vora sjerlegu hylli!

Vjer veitum allramildilegast þjer sem landshöfðingja Vorum yfir Voru landi Íslandi vald til að samþykkja, að alþingi það, sem nú kemur saman, megi, ef til þess kynni að vera ástæða, eiga setu 14 daga framýfir þann venjulega 6 vikna tíma, sem ákveðinn er í stjórnarskrá um hin sjerstaklegu málefni Íslands, 5. janúar 1874, 5. gr.

Þetta er vilji Vor.

Felandi þig guði!

Ritað á Amaliuborg, 17. maí 1899.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Rump.

Til Vors elskulega
herra Magnúsar Stephensens, kommandörs
af dannebrogssorðunni og dannebrogsmanns,
Vors landshöfðingja yfir Íslandi.

Allerhøjeste Reskript

Nr. 8.
17de Maj.

om

Altingets Forlængelse.

Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark, de
Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg
og Oldenburg.

Vor hynderlige Bevaagenhed!

Vi ville allernaadigst have Dig som Vor Landshovding over Vort Land Island
bemyndiget til at meddele Samtykke til, at det forestaaende Alting, saafremt dertil maatte
være Anledning, maa forblive sammen 14 Dage ud over den i Forfatningslov for Islands
færlige Anliggender af 5te Januar 1874 § 5 bestemte ordentlige Samlingslid af 6 Uger.

Hermed sker Vor Villie.

Befalende Dig Gud.

Skrevet paa Amalienborg, den 17de Maj 1899.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Rump.

Ds Elffelig

Hr. Magnus Stephensen, Kommandør af Dannebrog
og Dannebrogsmænd, Vor Landshovding over
Island.

Nr. 9.
26. júní.

Reglugjörð

handa

læknaskólanum í Reykjavík.

1. grein.

Það er tilgangur læknaskólans í Reykjavík að fræða svo þá, sem á hann ganga, í vísindalegum og verklegum efnum, að þeir geti orðið nýtir læknar.

2. grein.

Stjórn læknaskólans hefur á hendi forstöðumaður hans undir yfrumsjón stiftsfirvaldanna.

3. grein.

Kennslugreinarnar eru: líffærafræði (Anatomia), lífeðlisfræði (Physiologia), efnafræði (Chemia), lyfjafræði (Pharmacologia), almenn sjúkdómafræði (Pathologia generalis), kirurgisk sjúkdóma- og lækningafræði, medicinsk sjúkdóma- og lækningafræði, lagaleg læknisfræði (Medicina forensis), heilbrigðisfræði (Hygieine), yfirsetufræði (Obstetrik).

Við kennsluna skal sjerílafi leiða athygli að þeim atriðum, sem einkennileg eru fyrir Ísland.

Þangað til sjúkrahúsið í Reykjavík er komið í það horf, að þar koma fyrir svo margskonar sjúkdómar, að það þykir nægja til kennslunnar, er það skylda allra kennaranna að gefa þeim, sem í skólann ganga, að svo miklu leyti sem unnt er, kost á að æfa sig eins og með þarf í að þekkja og lækna sjúkdóma, með því að sýna þeim þau tilfelli, sem koma fyrir við læknisstörf þeirra utan spítala, ef engin sjerstök vandkvæði eru því til fyrirstöðu.

4. grein.

Þeir, sem vilja komast í skólann, verða að hafa tekið bortfararpróf úr hinum lærða skóla í Reykjavík. Með leyfi stórnarráðsins fyrir Ísland má þó og upp taka stúdenta, er tekið hafa burtfararpróf úr öðrum lærðum skólum ríkisins. Um inntöku í skólann skal sækja brjeflega til stiftsfirvaldanna.

Bæði forstöðumaður og hinir kennarar skólans skulu hafa nákvæmt eptirlit með hegðun stúdenta og ástundun þeirra við námið, áminna og vanda um það, sem ábóta-

Nr. 9. Reglugjörð 26. júní handa læknaskólanum í Reykjavík.

Reglement

Nr. 9.
26. Juni.

for

Lægeffkolen i Reykjavik.

§ 1.

Lægeffkolen i Reykjavik har til Formaal at bibringe sine Elever en faadan videnffkabelig og praktiff Uddannelfe, at de kunne blive duefige Læger.

§ 2.

Lægeffkolen befftyres af Forffanderen under Overtiffhyn af Stiftfføvrigheden.

§ 3.

Underviuffningsfagene ere: Anatomi, Fyffnologi, Remi, Farmakologi, almindelig Pathologi, kirurgiff Pathologi og Therapi, mediciniff Pathologi og Therapi, Retslægevidenffkab, Hygieine og theoretiff Fødfelsvidenffkab.

Bed Underviuffningen henledes jærlig Opmærfffomheden paa de Forffold, der ere ejendommelige for Fffland.

Indtil Sygeffufet i Reykjavik har modtaget en faadan Udviffking, at det maa anffes tilfftræffeligt til den kliniffke Underviuffnings Behov, ffal det være famtliche Læreres Pligt, faa vidt muligt, at forffaffe de ffuderende fornøden Øvelse i at kende og behandle Sygdomme ved at tilffalde dem til de i deres private Prakkffis forekommende Tilffælde, hvor dette uden ffæregen Ulempe kan lade ffig gøre.

§ 4.

Afgang til Lægeffkolen ffaar aaben for dem, der have underkafftet ffig Afgangffeksamen ved den lærde Skole i Reykjavik. Ogffaa Studenter, der have underkafftet ffig Afgangffeksamen ved andre lærde Skoler inden Riffet, kunne med Tilladelfe af Miniffteriet for Fffland optages. Enhver, fom ønffer Optagelfe i Skolen, har at indgive en ffriftlig Anføgning derom til Stiftfføvrigheden.

Saa vel Forffanderen fom Skolens øvrige Lærere ffulle have nøje Tilffhyn med Studenternes Opførfel og deres Ffid ved Studeringerne, formane dem og paatale, hvad der

Nr. 9. Reglement af 26de Juni for Lægeffkolen i Reykjavik.

Nr. 9. vant kynni að vera, en skýra yfirstjórn skólans frá, ef mikið ber út af og áminningar 26. júní. Þeirra verða árangurslausar.

5. grein.

Skólaárið byrjar 1. d. október mánaðar og endar 30. d. júní mánaðar; er þá sumar-leyfi um 3 mánuði, júlí, ágúst og september. Ári þessu skal skipt í tvo hluti; nær hinn fyrri til loka janúar mánaðar en hinn síðari til júní mánaðar loka. Í byrjun hvers skólamiðis semur forstöðumaður lestrartöflu, sem tilsjónarmenn skólans samþykkja.

6. grein.

Þegar sjertaklega er ástatt, t. d. þegar almenn landfarsótt gengur eða opt kemur fyrir, að lík verða krufin eða fást til skurðar, skal forstöðumanni heimilt að gjöra þær breytingar á lestrartöflunni sem kringumstæðurnar heimta, til þess að lærisveinar geti haft sem mest gagn af þeirri reynslu, sem þeim býðst daglega.

7. grein.

Burtfararpróf skal halda tvisvar á ári. Skriflegu og munnlegu prófin skal halda í janúar eða júní mánuði; hin verklegu prófin skal aptur á móti halda einhvern tíma á síðasta skólamiðisrinu á undan prófinu, þegar þau tilföng eru fyrir hendi, sem á þarf að halda við prófin. Prófinu skal skipt í tvennt og má ekki líða meira en eitt skólamiðis milli fyrri og síðari hluta prófsins. Aðeins í veikindum geta tilsjónarmenn skólans veitt undanþágu frá þessu.

Áður en lærisveinum verði leyft að byrja burtfararpróf við læknaskólann, verða þeir 1) að hafa lokið prófi í forspjallsvísindum, 2) hafa notið kennslu á læknaskólanum að minnsta kosti 3½ ár; 3) geta sýnt vottorð um það a) að þeir hafi fengið næga æfingu í líkskurði (Dissection), b) að þeir hafi notað vel í 4 skólamiðisri þá verklegu fræðslu, sem kennararnir í innvortis og útvortis sjúkdómum láta lærisveinum í tje.

Áður en lærisveinum verði leyft að ganga undir síðari hluta burtfararprófs, skulu þeir 1) hafa staðizt fyrri hluta prófsins, 2) sýna vottorð um það a) að þeir í 2 skólamiðisri að minnsta kosti hafi sótt augna- og tannklíník, b) að þeir, frá því þeir tóku fyrri hluta prófsins, að staðaldri hafi notað verklega tilsögn kennaranna í innvortis og útvortis sjúkdómum.

Prófgreinar í fyrri hluta prófsins eru þessar:

1. Líffærafræði.
2. Lífeðlisfræði.
3. Almenn sjúkdómafræði,
4. Heilbrigðisfræði.
5. Efnafræði.

Prófið skal aðeins vera munnlegt.

Prófgreinar í síðari hluta prófsins eru þessar:

- a. skriflegar prófgreinar:
 1. Kirurgisk sjúkdóma- og lækningafræði.
 2. Medicinsk — — —
 3. Lagaleg læknisfræði.
- b. munnlegar prófgreinar.
 1. Lyfjafræði.
 2. Kirurgisk sjúkdóma- og lækningafræði.

maatte findes bodelværdigt, samt i mere graverende Tilfælde, og naar deres Formaninger Nr. 9.
vise sig frugtesløse, indberette Sagen til Skolens Eforat. 26. Juni.

§ 5.

Studieaaret begynder den 1ste Oktober og sluttes den 30te Juni, saaledes at der holdes Sommerferie i de 3 Maanedes Juli, August og September. Aaret deles i 2 Semestre, af hvilke det første gaar til Slutningen af Januar, det andet til Slutningen af Juni. I Begyndelsen af hvert Semester indsender Forstanderen til Eforatets Approbation en Lektionstabel.

§ 6.

Under særegne Omstændigheder, saa som under en almindelig Dmgangssyge eller naar der forefalder hyppige Obduktioner og Dissektioner, skal det være Forstanderen tilladt at gøre de Forandringer i Lektionstabellen, som Omstændighederne udfræve, for at Eleverne kunne have den størst mulige Gavn af de Erfaringer, der daglig tilbydes dem.

§ 7.

Afgangseksamen skal afholdes 2 Gange i Løbet af Aaret. De skriftlige og mundtlige Prøver afholdes i Januar eller Juni Maaned; de praktiske Prøver blive derimod at afholde i Løbet af det sidste Semester forinden Afgangseksamen, naar det for Prøven nødvendige Materiale kan komme til Stede. Afgangsprøven er fordelt i 2 Dele, og maa der ikke hængaa mere end 1 Semester mellem 1ste og 2den Del. Kun i Sygdomstilfælde kan der af Skolens Eforat dispenseres fra denne Bestemmelse.

Forinden det tillades Eleverne at begynde paa Afgangsprøven ved Lægeskolen, maa de 1) have afslutteret filosofisk Eksamen, 2) have deltaget i Undervisningen paa Lægeskolen i et Tidsrum af mindst $3\frac{1}{2}$ Aar, 3) fremvise Attest for a) at de have opnaaet tilstrækkelig Færdighed i Dissektion, b) at de i Løbet af 4 Semestre sluttig have benyttet den praktiske Undervisning, der meddeles Eleverne af Lærerne i indvendig og udvendig Pathologi.

Forinden det tillades Eleverne at underkaste sig Afgangsprøvens 2den Del, maa de 1) have bestaaet 1ste Del af Eksamen 2) fremvise Attest for a) at de i et Tidsrum af mindst 2 Semestre have frekventeret Djen- og Tandklinikken, b) at de efterat have bestaaet 1ste Del af Eksamen til Stadsighed have benyttet den af Lærerne i indvendig og udvendig Pathologi meddelte praktiske Undervisning.

1ste Del af Eksamen omfatter følgende Fag:

- 1) Anatomi
- 2) Fysiologi
- 3) almindelig Pathologi
- 4) Hygieine
- 5) Remi.

Eksamen skal kun være mundtlig.

2den Del af Eksamen omfatter følgende Fag:

a. Skriftlige Prøver:

- 1) Kirurgisk Pathologi og Therapi,
- 2) Medicinsk Pathologi og Therapi,
- 3) Retslægevidenskab,

b. Mundtlige Prøver:

- 1) Farmakologi,
- 2) Kirurgisk Pathologi og Therapi,

Nr. 9.
26. júní.

3. Medicinsk sjúkdóma- og lækningafræði.
4. Yfirsetufræði.
- c. verklegar prófsgreinar eru þessar:
 1. Kirurgisk operation.
 2. — klíník.
 3. Medicinsk —

8. grein.

Lærisveinar mega verja 6 stundum til þess að leysa af hendi hin skriflegu verkefni hvert um sig. Þeir mega ekki styðjast við neinar bækur nje skrif nje heldur hjálpa hver öðrum á nokkurn hátt. Brot gegn þessu banni varðar brottrekstri frá prófinu.

9. grein.

Við burtfararpróf skal prófandi og prófdómendur hver um sig gefa einkunnir fyrir hverja af hinum 15 prófsgreinum, sem nefndar voru að framan. Þessar einkunnir verða gefnar: afbragðsvel, jafnt 16 stigum, dável, jafnt 13 stigum, vel, jafnt 8 stigum, laklega, jafnt 5 stigum, illa, jafnt ÷ 11 stigum, afar illa, jafnt ÷ 22 stigum.

Meðaltalið af einkunnum prófanda og prófdómenda verður aðaleinkunn hverrar greinar.

Fyrir hvern prófshluta eru ekki gefnar aðaleinkunnir, en fyrir prófið í heild sinni skal gefa aðaleinkunn optir þeim fyrirmælum, er hjer segir:

Aðaleinkunnirnar eru:
Laudabilis et quidem egregie.
Laudabilis.
Haud illaudabilis I. gradus.
— — II. —

Lægsta stigtala, sem þarf til þess að ná aðaleinkunninni, er:

Laudabilis et quidem egregie	er	15 × 14½	eða	217½.
Laudabilis	-	15 × 10½	—	157½.
Haud illaudabilis I. gradus	-	15 × 6½	—	97½.
— — II. —	-	15 × 5	—	75.

Hver sá, er ekki nær 75 stigum hefur ekki staðizt prófið.

Hver sá, er í einni prófsgrein fær illa, getur ekki fengið einkunnina laudabilis; fáir einhver í einni prófsgrein afar illa er honum þar með vikið frá prófi.

Við burtfararpróf skulu vera 2 prófdómendur og sje að minnsta kosti annar þeirra ekki kennari við læknaskólann.

10. grein.

Að loknu prófi skulu Candidati hver um sig undirrita svohljóðandi heityrði: »Jeg undirritaður lofa hjermeð og heiti, að hafa það hugfast í læknuisstörfum mínum að beita þekkingu minni með alúð og ástundun, fjelaginu og meðbræðrum mínum til gagns, að láta mjer jafn umhugað um fátæka og ríka án manngreinar álits, að leitast við að efla

- 3) Medicinsk Pathologi og Therapi,
- 4) Theoretisk Fødselsvidenskab,
- e. De praktiske Eksamensfag ere følgende:
 - 1) Kirurgisk Operation,
 - 2) Kirurgisk Klinik,
 - 3) Medicinsk Klinik.

§ 8.

Til Udarbejdelsen af hver af de skriftlige Opgaver er der tilstaaet Eleverne 6 Timer. De maa ikke benytte noget som helst Hjælpemiddel, hverken i trykt eller skreven Form, og heller ikke hjælpe hverandre paa nogen som helst Maade. Overtrædelse af dette Forbud har Afvisning fra Eksamen til Følge.

§ 9.

Ved Afgangseksamen give Eksaminator og Censorerne hver for sig Karakterer for hver især af de foran opregnede 15 Eksamensfag. Følgende Karakterer gives: Udmærket godt = 16 Points, meget godt = 13 Points, godt = 8 Points, temmelig godt = 5 Points, maadelig = ÷ 11 Points, slet = ÷ 22 Points.

Hovedkarakteren for hvert enkelt Fag bestemmes ved Gennemsnittet af Eksaminators og Censorerne's Karakterer.

For hver enkelt Del af Eksamen gives der ingen Hovedkarakterer, men for Eksamen i sin Helhed gives de her forefrevne Hovedkarakterer:

Hovedkaraktererne ere følgende:

Laudabilis et quidem egregie,
Laudabilis,
Haud illaudabilis I gradus,
Haud illaudabilis II gradus.

Til disse Hovedkarakterer udtræves mindst følgende Antal Points:

Til Laudabilis et quidem egregie.....	15 × 14½	eller	217½
- Laudabilis.....	15 × 10½	—	157½
- Haud illaudabilis I gradus	15 × 6½	—	97½
- Haud illaudabilis II gradus	15 × 5	—	75

Opnaas ikke 75 Points, har vedkommende ikke bestaaet Eksamen.

Hvis nogen i et af Eksamensfagene faar maadelig, kan han ikke opnaa Karakteren laudabilis; hvis nogen i et af Fagene faar slet, har han ikke bestaaet Eksamen.

Ved Afgangseksamen skal der være 2 Censorer, af hvilke i det mindste den ene ikke maa være Lærer ved Lægeskolen.

§ 10.

Naar Eksamen er sluttet, skal hver især af Kandidaterne undertegne en saalydende Formular til Løfte: „Jeg undertegnede aflægger herved det Løfte, at jeg ved mine Forretninger som Læge stedsse skal lade det være mig magtpaaliggende at anvende mine Kundskaber med Flib og Omhu til Samfundets og mine Medmenneskers Gavn, at jeg vil bære lige saa samvittighedsfuld Omfjorg for den fattige som for den rige uden Persons Anseelse, at

Nr. 9. þekkingu mína og breyta eftir tilskipunum þeim og ákvæðum, er mig áhræra og 26. júní. fræði mín.

11. grein.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 1. dag októberm. 1899. Frá sama tíma fellur úr gildi reglugjörð fyrir læknaskólann í Reykjavík, 9. ágúst 1876.

Í stjórnarráði Íslands, 26. dag júním. 1899.

Rump.

Ólafur Halldórsson.

jeg vil søge mine Rundstaber fremdeles udvide og efterleve de mig og mit Fag ved- Nr. 9.
kommende Anordninger og Bestemmelser". 26. Juni.

§ 11.

Dette Reglement træder i Kraft den 1ste Oktober 1899, og ophæves fra samme Tid Reglement for Lægestolen i Reykjavik af 9de August 1876.

Ministeriet for Island, den 26de Juni 1899.

Rump.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 10.
9. júlí.

Konungleg auglýsing

um

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: þarð Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer, samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprinz Christian Frederik Vilhelm Carl, tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá 9. þ. m. þangað til Vjer komum heim aptur.

Gefið á Bernstorff, 9. júlí 1899.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Herring.

Allerhøjeste Kundgørelse

Nr. 10.
9. Juli.

angaaende

Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse til
Tronfølgeren.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet, ville Vi
i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regeringens Førelse i Tilfælde af
Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse, have Regeringens Førelse under Vor Fra-
værelse overdraget til Tronfølgeren.

Thi kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vor højtelskede
Søn, Hans Kongelige Højhed Kronprins Christian Frederik Vilhelm Carl, fra den
9de d. M. indtil Vor Hjemkomst overtager Regeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Bernstorff, den 9de Juli 1899.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Herring.

Nr. 11.
26. júlí.

Auglýsing

um

pest í Alexandríu o. fl.

Í tilefni af skýrslum, sem borizt hafa hingað, um að nú sem stendur sje pest í Alexandríu, er samkvæmt lögum 24. október 1879 3. gr. hjer með bannað að flytja inn á skipum, sem koma til Íslands frá höfnum á Egyptalandi, brúkað lín, föt og sængurfatnað, nema þessir munir sjeu ferðafatnaður, dulur, brúkað vatt, hnökra-ull, afklippur af pappír, hár, húðir og ávexti. Lín, föt og sængurfatnað, er menn flytja sem ferðafatnað frá tjeðum höfnum, skal hreinsa undir umsjón af hálfu hins opinbera.

Að því er allar egypzkar hafnir snertir skal hjer eptir beitt fyrnefndum lagaákvæðum sem og ákvæðum laga 17. desember 1875 sbr. lög 18. desember 1897 um viðauka við þau lög.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist öllum þeim til leiðbeiningar, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 26. júlí 1899.

Rump.

Ólafur Halldórsson.

Bekendtgørelse

om

Pest i Alexandria m. m.

Nr. 11.
26de
Juli.

I Anledning af hertil indkommen Meddelelse om, at der for Tiden er Pest i Alexandria, forbydes herved i Genhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3 al Indspørsel ved Skibe, der ankomme til Island fra Havne i Egypten, af brugt Vinned, brugte Klædningsstykker, brugte Sengeklæder, for saa vidt de nævnte Genstande ikke høre til Personers Rejssegods, Klude, brugt Bat, Kradsuld, Papiraffald, Haar, Huder og Frugt. Rensning under offentligt Tilsyn af Vinned, Klædningsstykker og Sengeklæder, der medbringes som Rejssegods fra de førstnævnte Havne, paabydes.

Saavel de fornævnte Bestemmelser som Bestemmelserne i Lov af 17de December 1875, jfr. Lov om Tillæg til samme af 18de December 1897, ere herefter i Virksomhed over for samtlige ægyptiske Havne.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning for alle vedkommende.

Ministeriet for Island, den 26de Juli 1899.

Rump.

Olafur Halldórsson.

Nr. 12.
21.
ágúst.

Konungleg auglýsing

um

að konungur sje kominn heim aptur.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer erum aptur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda, kunngjörum Vjer hjer með Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer með Vorri konunglegu auglýsingu 9. f. m. samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871 höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprinzi Christian Frederik Vilhelm Carl.

Gefið í höfuð- og aðseturstað Vorum Kaupmannahöfn, 21. ágúst 1899.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Hörring.

Allerhøjeste Kundgørelse

Nr. 12.
21.
August.

angaaende

Kongens Hjemkomst.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gøre vitterligt: Efter at være vendt tilbage fra Vor Rejse til Udlandet kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Underfaatter, at Vi i Dag Selv have overtaget Regeringens Førelse, som Vi ved Vor Allerhøjeste Kundgørelse af 9de f. M. i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 under Vor Graværelse havde overdraget til Vor højtelskede Søn, Hans Kongelige Højhed Kronprins Christian Frederik Vilhelm Carl.

Givet i vor Hoved- og Residensstad Kjøbenhavn, den 21. August 1899.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Hørring.

Nr. 13.
9.
sept.

Lög

um

dag- og næturbendingar á íslenzkum skipum í sjávarháská og um ráðstafanir,
er skip rekast á.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Með konunglegri tilskipun má fyrirskipa dag- og næturbendingar fyrir íslenzk skip, er í sjávarháská eru stödd.

Útgerðarmenn skipa, er eigi eru útbúin bendingatilsferum þeim, er skipað er fyrir um í slíkri tilskipun, sæta sektum, allt að 200 kr.

Sömu refsing sætir sá skipstjóri, er notar eða sýnir bendingar þessar á þann hátt, er skipum er boðið að gera í sjávarháská, án þess að gild ástæða hafi til þess verið, og er hann auk þess skyldur að greiða þeim skaðabætur, er boðið hafa tjón af slíkri vanbrúkun.

2. gr.

Þá er skip rekast á, er hvor skipstjóra skyldur til, að svo miklu leyti sem það er hættulaust fyrir skip hans, skipshöfn og farþega, að veita hinu skipinu, skipshöfn og farþegum, alla þá hjálp, sem í hans valdi stendur og nauðsynleg er til að koma þeim úr þeirri hættu, er af árekstrinum leiðir, og skýra skipstjóra þess frá nafni skips síns og heimili og frá þeim stað eða höfn, er það kemur frá og ætlar til.

Skipstjóri sá, er eigi hlýðir fyrirmælum þessum án gíldrar ástæðu, skal talinn seekur í árekstrinum, nema annað sannist, og sætir fangelsi eða sektum, ekki lægri en 100 kr.

3. gr.

Mál um hegning fyrir brot á lögum þessum skal fara með sem almenn lögreglu-mál. Sektirnar renna í landssjóð.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 9. september 1899.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Herring.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 13.
9.
Septbr.

Dag- og Natfiguraler for islandske Skibe i Havsnød samt om Forholdsregler i Tilfælde af Skibes Sammenstød.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vittterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Bed kongelig Anordning kan der foreskrives Dag- og Natfiguraler for islandske Skibe i Havsnød.

Den Neder, hvis Fartøj ikke er forsynet med de ved saadan Anordning forefrevne Signaleringsredskaber, straffes med Bøder indtil 200 Kr.

Samme Straf ifalder den Skibsfører, som uden gyldig Grund anvender eller viser de ommeldte Signaler paa den for Skibe i Havsnød forefrevne Naade, hvorhos han er pligtig at yde Erstatning til dem, som ved saadant Misbrug maatte blive skadelidende.

§ 2.

Naar Skibe stode sammen, paaligger det enhver af Skipperne, saa vidt det kan ske uden Fare for eget Skib, dets Besætning og Passagerer, at yde det andet Skib og dets Besætning og Passagerer al den Hjælp, som er mulig og fornøden til Frelse fra den ved Sammenstødet opstaaede Fare saa og for sammes Skipper at opgive sit eget Skibs Navn og Hjemsted saavel som Sted eller Havn, hvorfra det kommer, og hvortil det er bestemt.

Den Skipper, som uden gyldig Grund undlader at efterkomme disse Forrifter, anses for at være Skyld i Sammenstødet, med mindre andet bevises, og straffes med Fængsel eller Bøder ikke under 100 Kr.

§ 3.

Sager angaaende Idømmelse af Straf efter denne Lov behandles som offentlige Politisager. Bøderne tilfalder Landskassen.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9de September 1899.

Ministeriet for Island, den 9de September 1899.

Hørring.

Olafur Halldórs son.

Nr. 14.

9.
sept.**Lög**

um

viðauka við lög 13. apríl 1894 um vegi.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

Veg skal leggja frá verzlunarstaðnum Borgarnesi í Mýrasýslu yfir Langárfoss og Brúarfoss til Stykkishólms á kostnað landsjóðs samkvæmt reglum þeim, er gilda um þjóðvegi, og svo að fullnægt sje kröfum þeim, er gjörðar eru til slíkra vega. Jafnóðum og vegurinn verður lagður, skal viðhald hans kostað af sýsluvegasjóðum hlutaðeigandi sýslna.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 9. september 1899.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Herring.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 14.
9.
Septbr.

om

Tillæg til Lov 13. April 1894 om Vejvæsenet.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Der anlægges for Landskassens Regning efter de om Hovedveje gældende Regler og med Opfyldelse af de til saadanne stillede Fordringer en Vej fra Handelsstedet Borgarnes i Myra Sjsjel over Langarfofs og Bruarfofs til Styffisholm. Efterhaanden som den er anlagt, overgaar den til Bedligeholdelse af vedkommende Sjsjeleres Vejssker.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9de September 1899.

Ministeriet for Island, den 9de September 1899.

Hørring.

Olafur Halldórsson.

Nr. 15.

9.
sept.**Lög**

um

breyting á 48. gr. í tilskipun 4. maí 1872 um sveitastjórn á Íslandi.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

Amtmaðurinn í suður- og vestur-amtinn getur, ef amtsráð vesturamtsins leyfir, ákveðið að fundir þess sjeu haldnir á amtmannssetrinu í Reykjavík.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 9. september 1899.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Hørring.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 15.
9.
Septbr.

Förändring i § 48 i Förordning af 4. Maj 1872 om de islandske
Landkommuners Styrelse.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Amtmanden over Syds og Bestamtet kan med Samtykke af Bestamtets Amtsråd
bestemme, at dettes Møde afholdes paa Amtmandens Bolig i Reykjavik.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9de September 1899.

Ministeriet for Island, den 9de September 1899.

Hørring.

Olafur Halldórsson.

Nr. 15. Lov 9. Septbr. om Förändring i § 48 i Förordning af 4. Maj 1872 om de islandske Landkommuners Styrelse.

Nr. 16.
22.
septbr.

Lög

um

samþykkt á landsreikningnum fyrir 1896 og 1897.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

	Fjárveiting.		Reikningur.	
	kr.	a.	kr.	a.
I. Tekjur:				
1. Skattur á ábúð og afnotum jarða og á lausafje.....	84,000.	"	98,439.	05
2. Húsaskattur.....	9,000.	"	11,288.	09
3. Tekjuskattur.....	26,000.	"	28,276.	75
4. Aukatekjur.....	40,000.	"	66,737.	37
5. Erfðafjárskattur ..	4,000.	"	5,687.	12
6. Vitagjald.....	15,000.	"	18,466.	00
7. Gjöld fyrir leyfisbrjef.....	4,000.	"	6,073.	82
8. Útflutningsgjald af fiski og lýsi, að frá dregnum 2 % í innheimtulaun.....	70,000.	"	109,320.	86
9. Aðflutningsgjald af áfengum drykkjum, að frá dregnum 2 % í innheimtulaun.....	220,000.	"	293,044.	62
10. Aðflutningsgjald af tóbaki, að frá dregnum 2 % í innheimtulaun.....	130,000.	"	155,252.	41
11. Aðflutningsgjald af kaffi og sykri, að frá dregnum 2 % í innheimtulaun.....	280,000.	"	366,283.	12
12. Tekjur af pósthæðum.....	50,000.	"	70,272.	96
13. Óvissar tekjur.....	4,000.	"	17,258.	80
14. Tekjur af fasteignum landssjóðs, að frá dregnum umboðs-kostnaði, prestsmötu, m. m.....	50,000.	"	53,124.	49
15. Tekjur af kirkjum.....	600.	"	826.	94
16. Tekjur af silfurbergsgámunum í Helgustaðafjalli.....	2000.	"	3,548.	94
17. Leigur af innstaðufje viðlagasjóðs.....	68,000.	"	72,651.	75
Borgað upp í lán, veiting: 44,864 kr. 79 a., reikningur: 117,188 kr. 38 a.				
18. Leigur af láni landssjóðs til landsbankans.....	10,000.	"	12,049.	87
19. Innborganir frá brauðum samkv. lögum 27. febr. 1880 ..	4,000.	"	9,759.	64
20. Endurborganir skyndilána til embættismanna.....	1,200.	"	2,139.	57
21. Endurborganir á öðrum fyrirframgreiðslum.....	4,000.	"	4,353.	85
22. Tillag úr ríkissjóði.....	135,000.	"	135,000.	"
alls...	1,210,800.	"	1,539,856.	02

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Godkendelse af Landsregnskabet for Aarene 1896 og 1897.

Nr. 16.

22de
Septbr.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gøre vittterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

	Bevilling.		Regnskab.	
	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.
I. Indtægt.				
1. Stat paa Brugen og Benyttelsen af Fordejendomme og paa Løsegods.....	84,000.	"	98,439.	05
2. Bygningsafgift.....	9,000.	"	11,288.	09
3. Indkomststat.....	26,000.	"	28,276.	75
4. Sportler.....	40,000.	"	66,737.	37
5. Afgift af Arv.....	4,000.	"	5,687.	12
6. Jhravgift.....	15,000.	"	18,466.	00
7. Gebyrer for Bevillinger.....	4,000.	"	6,073.	82
8. Udsørfelsafgift af Fisk og Tran m. v. med Fradrag af 2 pCt. for Oppebørselen.....	70,000.	"	109,320.	86
9. Indsørfelsafgift af Spirituosa med Fradrag af 2 pCt. for Oppebørselen.....	220,000.	"	293,044.	62
10. Indsørfelsafgift af Tobak med Fradrag af 2 pCt. for Oppebørselen.....	130,000.	"	155,252.	41
11. Indsørfelsafgift af Kaffe og Sukker med Fradrag af 2 pCt. for Oppebørselen.....	280,000.	"	366,283.	12
12. Indtægter af Postvæsenet....	50,000.	"	70,272.	96
13. Tilfældige Indtægter.....	4,000.	"	17,258.	80
14. Indtægter af Landskassens Fordegods med Fradrag af Administrationsjælerer, Salærer til Præster m. m.....	50,000.	"	53,124.	49
15. Indtægter af Kirker.....	600.	"	826.	94
16. Indtægt af Dobbeltspathminen i Helgustadafjæld..	2,000.	"	3,548.	94
17. Renter af Reservefondens Kapitaler.....	68,000.	"	72,651.	75
Afdrag paa Laan: Bevilling Kr. 44,864. 79				
Regnskab — 117,188. 38				
18. Renter af Landskassens Laan til Landsbanken.....	10,000.	"	12,049.	87
19. Indbetalinger fra Præsiefald i Henhold til Lov 27de Febr. 1880.....	4,000.	"	9,759.	64
20. Tilbagebetaling af Gageforstuds til Embedsmænd.....	1,200.	"	2,139.	57
21. Tilbagebetaling af andre forstudsvis udredeede Summer..	4,000.	"	4,353.	85
22. Tilstuds fra Statskassen.....	135,000.	"	135,000.	"
I alt...	1,210,800.	"	1,539,856.	02

Nr. 16.
22.
septbr.

II. Gjöld:

	Fjárveiting.		Reikningur.	
	kr.	a.	kr.	a.
1. Til hinnar æðstu stjórnar innanlands og fulltrúa stjórn- arinnar á alþingi ..	26,800.	»	26,800.	»
2. Til alþingis og kostnaðar við yfirskoðun landsreikninganna	39,600.	»	41,291.	81
3. Til útgjalda við umboðsstjórnina, gjaldheimtur og reiknings- mál, svo og við dómgæzlu og lögreglustjórn m. fl.:				
A. Umboðsstjórn, gjaldheimtur og reikningsmál.....	50,816.	66	49,544.	76
B. Dómgæzla og lögreglustjórn	168,800.	»	172,146.	83
C. Ýmisleg útgjöld.....	107,458.	»	106,308.	21
4. Til útgjalda við læknaskipunina.....	124,964.	»	114,764.	16
5. Til samgöngumála:				
A. Til útgjalda við póststjórnina.....	107,000.	»	113,699.	53
B. Til vegabóta.....	151,000.	»	169,969.	77
C. Til strandferða.....	73,000.	»	39,007.	63
6. Til kirkju- og kennslumála:				
A. Í þarfir andlegu stjettarinnar	46,100.	»	44,633.	28
B. Til kennslumálefna.....	186,386.	»	168,962.	99
C. Til vísindalegra og verklegra fyrirtækja og bókmennta.	42,125.	»	38,484.	85
7. Til skyndilána handa embættismönnum og lögboðinna bráðabirgða-lána	5,200.	»	10,042.	62
8. Eptirlaun og styrktarfje.....	80,400.	»	87,483.	12
9. Til óvissra útgjalda	3,000.	»	2,071.	35
10. Fjáráukaveitingar og útborganir samkvæmt nýjum lögum			216,152.	34
11. Tekjuafgangur			138,492.	77
alls...	1,212,649.	66	1,539,856.	02

Eignir viðlagasjóðs voru 31. desember 1897 1,042,609 kr. 94 aur.

Tekjueptirstöðvar landssjóðs 31. desember 1897 14,901 — 88 —

Peningaforði landssjóðs 31. desember 1897 500,443 — 20 —

Í landsbankanum á hlaupareikningi 120,000 — » —

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 22. september 1899.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Herring.

II. Udgift.

	Bevilling.		Regnskab.		Nr. 16. 22de Septbr.
	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	
1. Til Islands øverste stedlige Styrelse og til Regeringens Repræsentation paa Altinget	26,800.	"	26,800.	"	
2. Til Altingets Afholdelse og til Udgifter ved Revisionen af Landsregnskaberne.	39,600.	"	41,291.	81	
3. Til Administrationen, Oppebørsels- og Regnskabsvæsenet samt til Justits- og Politivæsenet m. m.:					
A. Administrationen samt Oppebørsels- og Regnskabsvæsenet	50,816.	66	49,544.	76	
B. Justits- og Politivæsenet	168,800.	"	172,146.	83	
C. Forstellige Udgifter	107,458.	"	106,308.	21	
4. Til Lægevæsenet	124,964.	"	114,764.	16	
5. Til Samfærdselsvæsenet:					
A. Postvæsenet	107,000.	"	113,699.	53	
B. Vejvæsenet	151,000	"	169,969.	77	
C. Dampbaadsfart	73,000.	"	39,007.	63	
6. Til Kirke- og Undervisningsvæsenet:					
A. Gejstligheden	46,100.	"	44,633.	28	
B. Undervisningsvæsenet	186,386.	"	168,962.	99	
C. Til videnskabelige og praktiske samt literære Formaal .	42,125.	"	38,484.	85	
7. Til Udredelse af Gageforskud til Embedsmænd og lovbestemte Forskud	5,200.	"	10,042	62	
8. Til Pensioner og Understøttelser	80,400.	"	37,483.	12	
9. Til uforudsete Udgifter	3,000.	"	2,071.	35	
10. Udbetalinger ifølge Tillægsbevilling og i Henhold til nye Love			216,152.	34	
11. Overskudet			138,492.	77	
Σ alt...	1,212,649.	66	1,539,856.	02	

Reservefondens Aktiver beløb den 31te December 1897 Kr. 1,042,609. 94

Landskassens Indtægtsrestancer f. D. — 14,901. 88

Landskassens Kassebeholdning f. D. — 500,443. 20

Σ Landsbanken paa Kontokurant f. D. — 120,000. "

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22de September 1899.

Ministeriet for Island, den 22de September 1899.

Hørring.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 17.
22.
septbr.

Fjáraukalög

fyrir

árin 1896 og 1897.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, er talin eru í fjárlögunum fyrir árin 1896 og 1897, veitast 21,842 kr. 92 au. til gjalda þeirra, sem talin eru í 2.—5. gr. hjer á eptir.

2. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, er talin eru í 10. gr. C. fjárlaganna til ýmislegra útgjalda veitast:

Við liðinn 9. f. Til viðhalds á húsum og áhöldum vitans á
Reykjanesi 1896..... 423 kr. 61 au.

Við liðinn 10. a. Til að byggja vita á Skagatá og Gróttu 1897 1,448 — 31 -

3. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 12. gr. fjárlaganna til samgöngumála veitast:

Undir A. Til útgjalda við póststjórnina.

Við liðinn 1. c. Handa brjefhirðingamönnum:

1896	147 kr. » au.
1897	107 — » -

flyt... 254 kr. » au.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 17.
22de
Septbr.

om

Tillægsbevilling for Aarene 1896 og 1897.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Som Tillæg til de paa Finansloven for Aarene 1896 og 1897 opførte Udgifter bevilges 21,842 Kr. 92 Øre til de i efterfølgende §§ 2—5 opførte Udgifter.

§ 2.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 10, C. til forskellige Udgifter opførte Beløb bevilges:

Til Post 9 f. Til Fyret paa Reethjanes til Vedligeholdelse af Bygning og Inventarium i 1896	423 Kr. 61 Ø.
Til Post 10. a. Til at opføre Fyr paa Skagataa og Grotta.	1,448 — 31 —

§ 3.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 12 til Samfærdselsvæsenet opførte Beløb bevilges:

Under A. Til Udgifter ved Postvæsenet:

Til Post 1. c. Til Brevsamlere:

1896	147 Kr. " Ø.
1897.....	107 — " —

Alt overføre... 254 Kr. " Ø.

Nr. 17. Lov af 22de Septbr. om Tillægsbevilling for Aarene 1896 og 1897.

Nr. 17.
22.
septbr.

fluttar... 254 kr. » au.

Við liðinn 2. Póstflutningur:

1896	985 — 59 -
1897	5,543 — 12 -

Við liðinn 3. Önnur útgjöld:

Við d. fyrir prentun á ýmsu 1896 og 1897	208 — 06 -
Við e. til áhalda 1896 og 1897	338 — 48 -

Undir B. Til vegabóta:

b. til flutningabrauta 1896 og 1897	5,550 — 42 -
c. til þjóðvega 1896 og 1897	2,548 — 42 -
d. til fjallvega	61 — 20 -

Alls... 15,489 kr. 29 au.

4. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, er talin eru í fjárlögum, 13. gr. B. 1. b. til annara útgjalda við prestaskólann veitast:

Við liðinn 7. Ýmisleg útgjöld 1897

280 kr. 52 au.

5. gr.

Sem viðbót við fjárgreiðslur samkvæmt fjárákallögum og nýjum lögum, sbr. lög 2. október 1895, veitast:

Til brúargerðar á Blöndu 1897

4.201 kr. 19 au.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amáluborg, 22. september 1899.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Herring.

Til Post 2. Posternes Befordring:	Oversført....	254 Kr.	"	Ø. Nr. 17.
1896.....		985	— 59	22de Septbr.
1897.....		5,543	— 12	—
Til Post 3. Andre Udgifter:				
Til d. Trykfrager i 1896 og 1897		208	— 06	—
Til e. Rekviziter i 1896 og 1897		338	— 48	—
Under B. Til Vejvæsenet:				
b. til Tilførselsveje i 1896 og 1897		5,550	— 42	—
c. til Hovedveje i 1896 og 1897		2,548	— 42	—
d. til Fjeldveje		61	— 20	—
	ialt...	15,489	Kr. 29	Ø.

§ 4.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 13 B. 1. b. til andre Udgifter ved Pastoralseminariet opførte Beløb bevilges:

Til Post 7. Forstfellige Udgifter i 1897 280 Kr. 52 Ø.

§ 5.

Som Tillæg til Udbetalinger ifølge Tillægsbevillingslove og nye Love, jfr. Lov af 2. Oktober 1895, bevilges:

Til Broanlæg paa Blanda 1897 4,201 Kr. 19 Ø.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22de September 1899.

Ministeriet for Jæland, den 22de September 1899.

Hørring.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 18.
22.
septbr.

Fjáraukalög

fyrir

árin 1898 og 1899.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, er talin eru í fjárlögunum fyrir árin 1898 og 1899, sbr. lög nr. 2, 4. febrúar 1898, 1. gr., veitist 24,171 kr. 50 aurar til útgjalda þeirra, er getið er um í 2.—6. gr. hjer á eptir.

2. gr.

Sem viðbót við fje það, er talið er í fjárlögunum 10. gr. C. 7., staflað d, nr. 5 til að byggja íbúðarhús handa vitamanni við Skagatáarvitann veitast 700 kr.

3. gr.

Sem viðbót við fje það, sem talið er í fjárlögunum 12. gr. B. til vegabóta veitast:

1) við 4. lið til flutningabrauta.....	10,000 kr. » au.
2) við 5. lið til þjóðvega	271 — 50 -
3) styrkur til vegagerðar frá Hólum að Höfn í Austur-Skaptafellssýslu.....	5,000 kr. » -

Veitist með því skilyrði, að sýslubúar kosti að fullu það er til skortir, að þessi upphæð nægi til að fullgera veginn, og að sýslufjelagið taki að sjer alt viðhald hans framvegis.

Alls... 15,271 kr. 50 au.

4. gr.

Sem viðbót við gjöldin í þarfir andlegu stjettarinnar í 13. gr. A. b. (önnur útgjöld) veitast 200 kr. til að varna skemdu af Höfðaá á engjum og túni prestsetursins Höfða í Skagafirði, með því að gera steinlímdan fyrirstöðugarð.

Nr. 18. Fjáraukalög 22. septbr. fyrir árin 1898 og 1899.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Tillægsbevilling for Aarene 1898 og 1899.

Nr. 18.
22de
Septbr.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Som Tillæg til de paa Finansloven for Aarene 1898 og 1899, jfr. Lov Nr. 2 af 4de Februar 1898 § 1, opførte Beløb bevilges 24,171 Kr. 50 Øre til de i efterfølgende §§ 2—6 opførte Udgifter.

§ 2.

Som Tillæg til den paa Finanslovens § 10, C. 7 under Nr. d. Nr. 5 til Opførelsen af en Volig for Jyrpæsieren ved Skagataa Jyr opførte Sum bevilges 700 Kr.

§ 3.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 12, B. til Vejvæsenet opførte Beløb bevilges:

1) til Post 4 til Tilførselsveje	10,000 Kr.	„ D.
2) til Post 5 til Hovedveje	271 — 50 —	
3) Understøttelse til Bejantæg fra Holar til Høfn i Øster
Skaptafells Syssel.....	5,000 —	„ —
- Bevilges paa Vilkaar, at Syssels Beboere fuldtud tilskyde, hvad der mangler i, at nævnte Beløb strækker til at fuldføre Bejantæget, samt at Sysselskommunen overtager den fremtidige Vedligeholdelse af dette.

Salt... 15,271 Kr. 50 Ø.

§ 4.

Som Tillæg til Udgifterne til Gejstligheden under § 13 A. b. (andre Udgifter) bevilges 200 Kr. til ved Opførelsen af et cementeret Dige at beskytte den til Præstegaarden Høfda i Skagafjord hørende Eng og Hjemmemark imod Vekstidigelse forårsaget af Høfdaaa.

Nr. 18. Lov af 22de Septbr. om Tillægsbevilling for Aarene 1898 og 1899.

Nr. 18.
22.
septbr.

5. gr.

Sem viðbót við fje það, sem talið er á fjárlögunum 13. gr. C. til vísindalegra og verklegra fyrirtækja og bókmennta veitist: til Magnúsar Þórarinssonar á Halldórsstöðum í Laxárdal 1,200 kr.

6. gr.

Sem viðbót við fje það, sem talið er í 1. gr. laga 4. febrúar 1898 um útbúnað og ársútgjöld spítala handa holdsveikum mönnum, sbr. 8. lið í 21. gr. fjárlaganna 1898 og 1899, veitast 6,800 kr.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amáluborg, 22. september 1899.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Hørring.

§ 5.

Som Tillæg til det paa Finanslovens § 13 C. til videnskabelige og praktiske samt literære Formaal opførte Beløb bevilges: Til Magnus Thorarínsson paa Halldórshafn i Lagardal 1,200 Kr.

Nr. 18.
22de
Septbr.

§ 6.

Til den i Lov om Udstyrelse og Drift af et Hospital for spedalske af 4de Februar 1898 § 1 til Hospitalets Udstyrelse opførte Sum, jfr. Finansloven for 1898 og 1899 § 21 Nr. 8, bevilges 6,800 Kr.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22de September 1899.

Ministeriet for Island, den 22de September 1899.

Hørring.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 19.
22.
septbr.

Lög

um

breytingu á núgildandi ákvæðum um lýsingar til hjónabands.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Áður en hjónavígsla má fara fram, skal lýsa hjúskaparáformi hjónaefnanna af þjeddikunarstól við hámessu á sunnudegi í sóknarkirkju brúðarinnar að minnsta kosti 3 vikum fyrir vígsludag.

Undanþágu frá hjúskaparlýsingu má fá með konunglegu leyfisbrjefi. Gjaldið fyrir hjónavígslubrjef skal eptirleiðis vera 15 krónur.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 22. september 1899.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Herring.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 19.
22de
Septbr.

Forandring i de nugældende Bestemmelser om Tillysning til Ægteskab.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Inden en Ægtevielse maa finde Sted, skal Brudefolkene forsat at indgaa Ægteskab mindst 3 Uger for Vielsesdagen bekendtgøres ved Højmessestjenesten paa en Søndag fra Prædikestolen i Brudens Sogneskirke.

Fritagelse for Tillysning kan dog gives ved kongelig Bevilling. Betalingen for Vielsebrev skal for Fremtiden være 15 Kroner.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22de September 1899.

Ministeriet for Island, den 22de September 1899.

Hørring.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 20.
22.
septbr.

Lög

um

afhending lóðar til vitabyggingar o. fl.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

1. gr.

Hverjum manni er skylt að láta af hendi, gegn hæfilegu endurgjaldi, lóð eptir þörfum til vitastæðis, undir íveruhús og til ræktunar handa vitagæzlumönnum, til vega í þarfir vita o. fl., og ennfremur lóð þá, er þarf til að stækka áður gerða vita.

Ennfremur má skylda hvern mann til að leyfa, að efni þau, er þarf til að byggja eða halda við vitum, svo sem grjót, mól, sandur, leir o. sv. frv., sje tekin úr lóð hans eða flutt um hana, gegn endurgjaldi bæði fyrir það, sem efni þessi kosta og fyrir það, sem hann að öðru leyti kann að skaðast á burtnáminu og vinnunni við það.

2. gr.

Landshöfðingi ákveður í hvert sinn, að hvað miklu leyti beri að afhenda lóð og leyfa bráðabirgðaaafnot af lóð annars manns samkvæmt 1. gr. Hann getur og ákveðið, að kvaðir skuli lagðar gegn endurgjaldi á landið umhverfis vita, að því er snertir húsa-byggingar þar, hagagöngu fyrir skepnur vitagæzlumanna og því um líkt, ef kvaðir þær þykja nauðsynlegar vegna vitanna, eða þess er þeim til heyrir.

3. gr.

Ef eigi verður komið við samningum um endurgjaldið samkvæmt undarfarandi greinum, skulu það ávallt meta óhlutdrægir, dómkvaddir menn.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaluborg, 22. september 1899.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Hørring.

Autoriseret Oversættelse i Henshold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Afstaaelse af Grund til Fyranlæg m. m.

Nr. 20.
22de
Septbr.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Enhver er pligtig til mod Erstatning at afstaa den til Anlæg af Fyr med Boliger og Jordlod til Dykning for Opsynspersonalet samt tilhørende Vejforbindelser m. v. saavel som til bestaaende Fyranlægs Udvidelse fornødne Grund.

Ligeledes kan enhver tilpligtes at taale, at de til et Fyranlægs Opførelse eller Vedligeholdelse nødvendige Materialier saasom Sten, Grus, Sand, Ler o. s. v. tages fra eller føres over hans Grund imod Erstatning saavel for Materialiernes Værdi som for den ham ved Borttagelsen og Arbejdet i øvrigt paaførte Skade.

§ 2.

I hvilket Omfang Grundafstaaelse og midlertidig Benyttelse af Andenmands Grund i Overensstemmelse med § 1 skal finde Sted, bestemmes i hvert enkelt Tilfælde af Lands-høvdingen, der ligeledes kan bestemme, at der mod Erstatning paalægges de omkring Fyrene beliggende Jorder servitutmæssige Byrder med Hensyn til Bebyggelse, Benyttelse til Græsning for Opsynspersonalets Kreaturer og lign., for saa vidt saadanne Byrder af Hensyn til Fyrene eller deres Tilliggende synes nødvendige.

§ 3.

I Mangel af Overenskomst bliver Erstatningen i alle fornævnte Tilfælde at fastsætte ved Takstation af uvillige, inden Retten udmeldte Mænd.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22de September 1899.

Ministeriet for Jøland, den 22de September 1899.

Hørring.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 21.
22.
septbr.

Lög

um

aðflutningsgjald á tóbaki.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Af alls konar tóbaki, hvort heldur reyktóbaki, munntóbaki (rullu) eða neftóbaki (rjóli), skal gjalda toll í landsjóð, 50 aura af hverju pundi. Af hverjum 100 vindlum eða minna skulu goldnar 2 krónur. Af hverjum hundrað vindlingum (sígarettum) eða minna 1 króna.

Tóbaksblöð, sem aðflutt eru undir umsjón yfirvalds og notuð til fjárböðunar, eru undanþegin aðflutningsgjaldi.

Gjaldheimtumenn fá 2 af hundraði í innheimtulaun.

2. grein.

Á vöruskrám skal tilgreint, hvers konar og hve mikið tóbak sje flutt með hverju skipi, og skal auk þess hver sá, sem fær flutt tóbak frá útlöndum, skyldur til upp á æru og samvizku að segja til, hvort og hve mikið af tóbaki eða vindlum hann hefir fengið frá útlöndum með hverri ferð, og skal hann jafnframt greiða aðflutningsgjaldið.

3. grein.

Verði nokkur uppvís að því, að hafa leynt sannleikanum í þessu efni, skal hann sæta sektum frá 200 til 2000 króna.

Þeim, sem fyrstur með sannindum ljóstrar upp broti gegn þessum lögum, skal greitt allt að helmingi af upphæð sektarinnar, verði sakborningur uppvís að brotinu. Hinn hluti sektarinnar renni í landsjóð.

4. grein.

Lög 11. febr. 1876 um aðflutningsgjald á tóbaki, og lög nr. 11, 9. ágúst 1889 um breyting á lögum 11. febr. 1876 um aðflutningsgjald á tóbaki eru hjer með úr lögum numin.

Nr. 21. Lög 22. septbr. um aðflutningsgjald á tóbaki.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Indførselsafgift af Tobak.

Nr. 21.
22de
Septbr.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,**

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Af al Tobak, være sig Røgtobak, Skraatobak eller Snustobak erlægges til Landskassen en Afgift af 50 Øre pr. Pund. Af Cigarer erlægges 2 Kroner pr. 100 Stykker eller et mindre Kvantum. Af Cigaretter erlægges 1 Krone pr. 100 Stykker eller et mindre Kvantum.

Tobaksblade, som indføres under Øvrighedens Tilsyn og benyttes til Badning af Faar, ere undtagne fra Indførselsafgift.

Af Afgiftens Beløb erholde vedkommende Oppebørselsbetjente 2 pCt.

§ 2.

Varefortegnelserne bør indeholde Angivelse af, hvad Slags og hvor megen Tobak der indføres med hvert Skib, hvorhos enhver, som faar Tobak tilført fra Udlandet, er pligtig til paa Tro og Love at opgive, hvorvidt og hvor megen Tobak eller Cigarer han med hver Lejlighed fra Udlandet har modtaget, og samtidig at indbetale Indførselsafgiften.

§ 3.

Bliver nogen overbevist om at have fordulgt Sandheden i den omhandlede Henseende, straffes han med Bøder fra 200 til 2000 Kr.

Indtil Halvdelen af Bødens Beløb udbetales til den, som først sandfærdig angiver en Overtrædelse af nærværende Lov, saafremt den sigtede overbevises; Resten tilfalder Landskassen.

§ 4.

Lov af 11te Februar 1876 om Indførselsafgift af Tobak samt Lov Nr. 11 af 9de August 1889 om Forandring i Lov af 11te Februar 1876 om Indførselsafgift af Tobak ophæves.

Nr. 21. Lov af 22de Septbr. om Indførselsafgift af Tobak.

Nr. 21.
22.
septbr.

5. grein.

Lög þessi öðlast gildi þann dag, er skýrt er frá staðfesting þeirra í B-deild stjórnartíðindanna.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 22. september 1899.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Hørring.

§ 5.

Nr. 21.

Denne Lov træder i Kraft den samme Dag, som dens Stadfæstelse bekendtgøres i ^{22de} Septbr.
 Regeringstidendes Afdeling B.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22de September 1899.

Ministeriet for Island, den 22de September 1899.

Hørring.

Olafur Halldórsson.

Nr. 22.
28.
septbr.

Tilskipun

um

neyðarbendingar, er við hafa skal á íslenskum skipum.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Samkvæmt 1. gr. laga 9. þ. m. um dag- og næturbendingar á íslenskum skipum í sjávarháská og um ráðstafanir, er skip rekast á, fyrirskipum Vjer hjer-með eptirfarandi reglur að viðlagðri hegningu þeirri, er greind lagagrein ákveður:

Þegar skip er í háská statt og æskir hjálpar frá öðrum skipum eða úr landi, skal það við hafa eða sýna eptirfarandi bendingar, annaðhvort allar í einu eða hverja útaf fyrir sig, sem sje:

Á daginn:

1. Fallbyssuskot eða aðrar hvellbendingar, með hjerumbil 1 mínútu millibili;
2. Neyðarbendingu þá, er táknud er með N C í hinum alþjóðlegu bendingareglum;
3. Fjarlægðarbendingu þá, er samsett er af ferskeyttum fána og kúlu eða einhverju, sem líkist kúlu, fyrir ofan eða neðan fánann;
4. Notkun hvers konar þokubendingatóls í sífellu.

Á nóttu:

1. Fallbyssuskot eða aðrar hvellbendingar, með hjerumbil 1 mínútu millibili;
 2. Loga á skipinu (t. d. frá brennandi tjörutunnu, olíutunnu o. s. frv.);
- Nr. 22. Tilskipun 28. september um neyðarbendingar, er við hafa skal á íslenskum skipum.

Anordning

om

Rødsignalers Anvendelse af islandske Skibe.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: I Henhold til Lov om Dag- og Nat signaler for islandske Skibe i Havsnød samt om Forholdsregler i Tilfælde af Skibes Sammenstød af 9de d. M. § 1 ville Vi herved under det i den nævnte Lovbestemmelse fastsatte Strafsansvar have anordnet følgende:

Naar et Skib er i Nød og forlanger Hjælp fra andre Skibe eller fra Land, skal det bruge eller vise følgende Signaler, enten samlede eller hvert for sig, nemlig:

Om Dagen:

1. Kanonstød eller andet Akaldsignal, affyrede med omtrent 1 Minuts Mellemrum;
2. Det med N C i det internationale Signalsystem betegnede Rødsignal;
3. Det Afstandssignal, der bestaar af et firkantet Flag og en Kugle eller noget, der ligner en Kugle, over eller under Flaget;
4. Uafbrudt Brug af et hvilket som helst Taagesignalapparat.

Om Natten:

1. Kanonstød eller andet Akaldsignal, affyrede med omtrent 1 Minuts Mellemrum;
2. Flamme om Bord i Skibet (saasom fra en brændende Tjæretønde, Olietønde o. s. v.);

Nr. 22. Anordning af 28de September om Rødsignalers Anvendelse af islandske Skibe.

Nr. 22.

28.

Septbr.

- Nr. 22. 3. Eldflugur eða sprengikúlur, sem skotið er með stuttu millibili, einni og einni í einu,
 28. og strá út neistum með hverjum lit og hætti sem er;
 septbr. 4. Notkun hvers konar þokubendingatóls í sífellu.

Tilskipun þessi öðlast gildi 1. apríl 1900.

Eptir þessu eigu allir hlutaðeigendur sjá að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 28. september 1899.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Hórring.

3. Raketter eller Bomber, der, affyrede en ad Gangen med korte Mellemrum, udfaste Nr. 22.
Stjerner af hvilken som helst Farve eller Art; 28.
Septbr.
4. Uafbrudt Brug af et hvilket som helst Taagesignalapparat.

Denne Anordning træder i Kraft den 1ste April 1900.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 28de September 1899.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Hørring.

Nr. 23.
10.
oktbr.

Auglýsing

um

verzlunar- og siglinga-samning milli konungsríkisins Danmerkur og keisaradæmisins Japans.

Þann 19. október 1895 hefur stjórn hans hátignar Danmerkur konungs og stjórn hans hátignar Japans keisara gjört á ensku svofelldan verzlunar- og siglinga-samning, sem fullgiltur var 6. maí 1896 og öðlaðist fyrir fullt og allt gildi 17. júlí þ. á.

Útlegging.

Samningur.

Það er sameiginlegt áhugamál fyrir þeim, hans hátign Danmerkur konungi og hans hátign Japans keisara, að halda við vináttu þeirri, er giptusamleg hefur verið þeirra í milli, með því að fullkomna og auka viðskiptin milli ríkjanna, og er það sannfæring þeirra, að takmarki þessu verði bezt náð með því að endurskoða samninga þá, er hingað til hafa verið landa þeirra í millum; hafa þeir því ráðið að gjöra endurskoðan þessa samkvæmt sanngirni og hagsmunum beggja og til þess kvatt umboðsmenn hvor fyrir sína hönd:

Hans hátign Danmerkur konungur:

Kjeld Thor Tage Reedtz-Thott barón, kommandör af dannebroke og dannebrogsmann, kammerherra, ráðaneytisforseta og utanríkismálaráðgjafa hans hátignar og fl.,

og hans hátign Japans keisari:

Akabane Shiro Shogoi, sæmdan orðu hinna heilögu fjársjóða á 5. stigi, sendiherra hans hátignar við dönsku hirðina,

og eptir að þessir menn höfðu gjört hvor öðrum grein fyrir umboðum sínum, er reyndust góð og gild að formi, hafa þeir orðið ásáttir um greinir þær, er hjer fara á eptir:

1. gr.

Þegnum annars hinna tignu samningsaðila skal fullfrjálst að koma inn í lönd hins samningsaðilans, svo og ferðast þar og dvelja; skulu þeir sjálfir og eignir þeirra njóta þar fullrar og óskertrar verndar. Skulu þeir eiga frjálsan og hægan aðgang að því að sækja og verja rjett sinn fyrir dómstólunum, og er þeim jafnheimilt og innbornum þegnum að fá sjer og nota málaflutningsmenn eða aðra umboðsmenn til þess að sækja eður Nr. 23. Auglýsing 10. október um verzlunar- og siglinga-samning milli konungsríkisins Danmerkur og keisaradæmisins Japans,

Bekendtgørelse

Nr. 23.

10de
Oktbr.

om

en mellem Kongeriget Danmark og Kejserriget Japan afsluttet Handels- og Skibsfarts-Traktat.

Under 19de Oktober 1895 er der mellem den kongelige danske Regering og den kejserlig japanesiske Regering blevet afsluttet og under 6te Maj 1896 ratificeret følgende i det engelske Sprog affattede Handels- og Skibsfarts-Traktat, som fra og med den 17de Juli d. A. er traadt i fuld Kraft.

Oversættelse.

Traktat.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kejseren af Japan, i lige Grad bejælede af Ønsket om at vedligeholde det venskabelige Forhold, som lykkelig bestaar mellem dem, ved at udbille og forøge Forbindelsen mellem deres respektive Stater, og overbeviste om, at dette Formaal bedst vil kunne naas ved en Revision af de mellem de to Lande hidtil bestaaende Traktater, have besluttet at gennemføre en saadan Revision paa Grundlag af Billighed og Hensynet til gensidig Fordel og have i dette Øjemed udnævnt til deres befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Rijeld Thor Tage Otto Baron Reedtz-Thott, Kommandør af Dannebrog og Dannebrogsmænd, Hs. Majestæt Kongens Kammerherre, Konseilspræsident og Udenrigsminister etc. etc.,

og Hans Majestæt Kejseren af Japan:

Makabane Shiro Shogoi, beføret med den Hellige Skats Orden af 5te Klasse, Hans Majestæts Ministerresident ved det danske Hof,

hvilke, efter gensidig at have meddelt hinanden deres Fuldmagter, der fandtes i god og behørig Form, ere komne overens om og have afsluttet følgende Artikler:

Artikel 1.

Enhver af de to høje kontraherende Parters Undersaatter skulde have fuld Frihed til at komme ind i, rejse i eller bo i enhver Del af den anden kontraherende Parts Territorier, og skulde nyde fuldstændig og ubestaaen Beskyttelse for deres Personer og Ejendom. De skulde have fri og let Afgang til at forfølge og forsvare deres Rettigheder for Domstolene, lige med indfødte Undersaatter skal det staa dem frit at vælge og benytte Sagførere, Advokater og Repræsentanter til at forfølge og forsvare deres Rettigheder

Nr. 23. Bekendtgørelse af 10de Oktober om en mellem Kongeriget Danmark og Kejserriget Japan afsluttet Handels- og Skibsfarts-Traktat.

Nr. 23. verja rjettindi sín fyrir dómstólunum, og í öllum öðrum greinum, er dómgæzlu snerta, skulu þeir njóta allra rjettinda og forrjettinda, er innbornir þegnar njóta.

10.
oktbr.

Í öllu því, er snertir rjett til þess að taka bólfestu og ferðast, eiga hvers konar fje og muni, erfa samkvæmt erfðaskrá eða á annan hátt og ráða öllum löglega fengnum eignum eptir vild, skulu þegnar annars samningsaðila í löndum hins njóta sömu forrjett-rjettinda, undanþágna og rjettinda, sem innbornir þegnar eða þegnar og ríkisborgarar þeirrar þjóðar, er beztum kjörum sætir; eigi skal heldur heimilt í þessum efnum að leggja á þá hærri skatta eða kvaðir. Þegnar annars samningsaðila skulu í löndum hins hafa fullkomið samvizkufrelsi, og heimilt skal þeim, ef þeir gæta lands laga og fyrirskipana, að hafa helgisiði sína um hönd, bæði leynt og ljóst, svo og jarða landa sína samkvæmt helgi-siðum sínum á hentugum og hæfilegum stöðum, er til þess sje útbúnir og þeim haldið við í þeim tilgangi.

Eigi skal heimilt undir neinu yfirskini að neyða þá til að inna af hendi aðra eða hærri skatta eður gjöld, en innbornir þegnar eða þegnar eður ríkisborgarar þjóðar, er beztum kjörum sætir, eru eða verða látnir greiða.

Allir þegnar annars samningsaðilans, er bústað hafa í löndum hins, skulu undan-þegnir hvers konar þjónustuskýldu í hernum, sjóliðinu, þjóðliðinu og landvarnarliðinu, enn fremur öllum gjöldum, er á lögð eru í stað herþjónustu, öllum nauðungarlánnum, út-boðum og greiðslum til hernaðar.

2. gr.

Verzlun og siglingar skulu vera frjálsar milli landa hinna tignu samningsaðila.

Heimilt skal þegnum samningsaðilanna, hvar svo sem er í löndum hins, að verzlá í stór- og smákaupum með alls konar afurðir, iðnarvöru og lögmæta verzlunarvöru, hvort heldur þeir gjöra það sjálfir eða láta erindreka gjöra það, hvort þeir gjöra það einir eða í fjelagsskap með útlendum eða innbornum þegnum; heimilt skal þeim og þar að eiga eða taka á leigu og nota hús og geymslurúm, svo og taka jörð á leigu undir hús eða verzlun; en gæta verða þeir, eins og innbornir þegnar, laga landsins, lögreglu- og toll-tilskipana.

Heimilt skal þeim tálmlaust að koma með skip sín og farm á allar stöðvar, hafnir og fljót í löndum hins, þar leyfð er eða verður verzlun við útlönd; í sjóferða og verzlunarefnum skulu þeir sæta sömu kjörum og innbornir þegnar, og eigi greiða aðra eða hærri skatta, álögur eða gjöld, sem krafizt er í nafni landsstjórnarinnar, embættismanna, einstakra manna, fjelaga eða hverskonar stofnana, eða eiga að ganga til þeirra, heldur en þau, er innbornir þegnar greiða. Þó ber þess að gæta, að það, sem segir í þessari og undanfarandi grein, á engan veginn að raska gildi sjerstaklegra laga, tilskipana og ákvæða um verzlun, lögreglu og almenningvernd, er sett eru í hvoru landinu fyrir sig.

3. gr.

Íbúðarhús, varningshús og sölubúðir þær, er þegnar annars hins tigna samningsríkis nota í löndum eða landeignum hins, svo og lóðir þær allar, er þeim fylgja, og við íbúð húsa eða við verzlun eru notaðar, skulu lagaverndar njóta.

Nr. 23. Auglýsing 10. október um verzlunar- og siglinga-samning milli konungsríkisins Danmerkur og keisaradæmisins Japans.

for Domstolene, og i alle andre Sager, der staa i Forbindelse med Retsplejen, skulle de nyde alle de Rettigheder og Privilegier, der tilkomme indfødte Undersaatter. Nr. 23.

I alt, hvad der vedrører Retten til at have Bopæl og foretage Rejser, til at eje Gods og Effekter af enhver Art, til at tage Arv ifølge Testamente eller paa anden Maade, og til at raade over deres lovlig erhvervede Ejendom af al Slags paa hvilken som helst Maade, skal enhver af de kontraherende Parters Undersaatter paa den andens Territorier nyde de samme Privilegier, Friheder og Rettigheder som indfødte Undersaatter eller som Undersaatter eller Borgere hørende til den mest begunstigede Nation; ikke heller skulle de i de nævnte Retninger være undergivne højere Paalæg eller Byrder. Enhver af de kontraherende Parters Undersaatter skulle paa den andens Territorier nyde fuldkommen Samvittighedsfrihed og, under Sagttagelse af gældende Love, Forordninger og Bestemmelser, have Ret til privat eller offentlig Udøvelse af deres Andagt saavel som til at begrave deres Landsmænd i Overensstemmelse med deres religiøse Skikke paa saadanne passende og dertil egnede Steder, som maatte blive indrettede og vedligeholdte i saadant Djemed.

10de
Oktbr.

De skulle ikke under noget som helst Paaskud kunne tvinges til at betale andre eller højere Skatter eller Afgifter end dem, som erlægges eller maatte blive erlagte af de indfødte Undersaatter eller af Undersaatter eller Borgere hørende til den mest begunstigede Nation.

Enhver af de kontraherende Parters Undersaatter, som ere bosatte paa den andens Territorier, skulle være fritagne for al tvungen Militærtjeneste af hvilken som helst Art være sig i Hæren, Flaaden, Væbningen eller Landstormen, for alle Afgifter, paalagte i Stedet for personlig Værnepligt, og for alle Tvangslaan eller militære Udskrivninger eller Ydelsler.

Artikel 2.

Der skal være gensidig frit Handels- og Skibsfartssamkvem mellem de to høje kontraherende Parters Befiddelser.

Enhver af de kontraherende Parters Undersaatter maa i hvilken som helst Del af den andens Befiddelser handle en gros og en détail med alle Slags Produkter, Fabrikata og lovlige Handelsvarer, være sig personlig eller ved Agenter, paa egen Haand eller i Kompagni med fremmede eller indfødte Undersaatter, og de maa der eje eller leje og benytte Huse og Pakrum og leje Jord til Hus- eller Handelsbrug, idet de dog ligesom de indfødte Undersaatter have at rette sig efter Landets Love, Politi- og Toldanordninger.

Det skal staa dem frit for uden Hindring at komme med deres Skibe og Ladninger til alle Pladser, Havne og Floder paa den andens Territorium, der ere eller blive aabnede for Handel med Udlandet, og de skulle i Handels- og Søfartssager nyde den samme Behandling som indfødte Undersaatter, uden at have at betale andre eller større Skatter, Paalæg eller Afgifter af hvilken som helst Slags eller Benaevnelse, der opkræves i Navn af eller til Jordel for Regeringen, Embedsmænd, private Personer, Korporationer eller Indretninger af nogen Art end dem, som betales af de indfødte Undersaatter. Det er dog herved velforstaaet, at de i denne og den foregaaende Artikel indeholdte Bestemmelser ikke paa nogen Maade skulle berøre de særlige Love, Anordninger og Bestemmelser om Handel, Politi og den offentlige Sikkerhed, som bestaa i hvert af de to Lande.

Artikel 3.

Beboelseslejligheder, Pakhuse og Butikker benyttede af Undersaatter fra den ene af de høje kontraherende Stater paa den andens Territorium eller i dens Befiddelser, saavel som alle dertil hørende Grunde til Hus- eller Handelsbrug skulle respekteres.

Nr. 23. Bekendtgørelse af 10de Oktober om en mellem Kongeriget Danmark og Kejserriget Japan afsluttet Handels- og Skibsfarts-Traktat.

Nr. 23.

10.
oktbr.

Rannsókn eða húsleit í hfbýlum þessum og eignum, svo og rannsókn og skoðun bóka, skjala og reikninga, er því að eins heimilt að gjöra, að skilyrði þau sjeu fyrir hendi og þeirri aðferð beitt, sem lög landsins, tilskipanir og önnur ákvæði bjóða, þá innbornir þegnar eiga í hlut.

4. gr.

Eigi skal leggja nein önnur eða hærri gjöld á neina vöru, sem flutt er inn í lönd hans hátignar Danmerkur konungs og framleidd er eða unnin í ríki eða landeignum hans hátignar Japans keisara, án tillits til þess, hvaðan varan er flutt, og eigi nein önnur eða hærri gjöld á neina vöru, er flutt er inn í ríki eða landeignir hans hátignar Japans keisara, og framleidd er eða unnin í löndum hans hátignar Danmerkur konungs, án tillits til þess, hvaðan varan er flutt, heldur en þau gjöld, er lögð eru á sams konar vöru, sem framleidd er eða unnin í hverju öðru útlendu ríki; eigi skal heldur í ríkjum eða landeignum annars hinna tignu samningsaðila haldið uppi eða gefið út bann um innflutning neinnar vöru, sem framleidd er eða unnin í ríkjum eða löndum hins, án tillits til þess, hvaðan sú vara er flutt, nema því að eins að bannið gildi og um innflutning samskonar vöru, sem framleidd er eða unnin í hverju öðru landi sem er.

Þetta síðasta ákvæði á þó eigi við um bönn, sem gjörð eru fyrir heilbrigðis sakir eða nauðsynleg eru til þess að tryggja menn, fjenað eða nytsamar ræktjurtir.

5. gr.

Í hvorugu ríki eða landeignum hinna tignu samningsaðila má leggja nein önnur eða hærri gjöld eða álögur á útflutning neinnar vöru þaðan til ríkis eða landeigna hins, en þau, er nú eru eða síðar verða látin hvíla á útflutningi samskonar vöru til hvers annars útlends ríkis, er vera skal; eigi skal heldur leggja neitt bann á útflutning neinnar vöru frá ríki eða landeignum annars hinna tignu samningsaðila til ríkis eða landeigna hins, nema bannið nái og til útflutnings samskonar vöru til hvers annars lands sem vera skal.

6. gr.

Allir skulu þegnar hinna tignu samningsaðila í ríki og landeignum hins aðilans vera undanþegnir öllum yfirflutningsgjöldum og ennfremur njóta jafnrættis við innborna þegna í öllu, sem snertir vörugeymslu í varningshúsum, verðlaun (bounties), ívilnanir og tolluppbætur.

7. gr.

Allar vörur, sem er eða seinna kann að verða lögheimilað að flytja á japverskum skipum inn á hafnir í ríki og landeignum hans hátignar Japans keisara, skal og heimilt að flytja inn á greindar hafnir á dönskum skipum, án þess á þær sjeu fyrir þá sök lögð önnur eða hærri gjöld eða kvaðir, hverju nafni sem nefnast, en þau, er lögð væru á vörurnar, ef fluttar væru inn á japverskum skipum, og allar vörur, sem lögheimilað er eða kann að verða að flytja á dönskum skipum inn á hafnir í ríki og landeignum hans hátignar Danmerkur konungs, skal hins vegar og heimilt að flytja inn á greindar hafnir á japverskum skipum, án þess á þær sjeu fyrir þá sök lögð önnur eða hærri gjöld og kvaðir, hverju nafni sem nefnast, en þau, er lögð væru á vörurnar, ef fluttar væru inn á dönskum skipum. Jafnrætti þetta á báða bóga skal gilda án tillits til þess, hvort vörurnar koma beina leið frá framleiðslustaðnum eða einhvers staðar annars staðar að.

Nr. 23. Auglýsing 10. október um verzlunar- og siglinga-samning milli konungsríkisins Danmerkur og keisaradæmisins Japans.

Det skal kun være tilstedeligt at foretage Efterforskninger eller Husundersøgelse Nr. 23.
i saadanne Beboelseslejligheder og paa deslige Grunde, og at undersøge eller besigtige 10de
Bøger, Papirer eller Regnskaber, under de Betingelser og Sagttagelsen af de Former, Oktbr.
der ere foreskrevne ved Love, Anordninger og andre Bestemmelser for Landets egne
Undersaatter.

Artikel 4.

Ingen andre eller højere Afgifter skulle lægges paa Indførselen til Hans Majestæt Kongen af Danmarks Lande af nogen som helst Artikel, der er frembragt eller forarbejdet i Hans Majestæt Kejseren af Japans Rige og Besiddelser, hvorfra den end ankommer, og ingen andre eller højere Afgifter skulle paalægges Indførselen til Hans Majestæt Kejseren af Japans Rige og Besiddelser af nogen som helst Artikel, der er frembragt eller forarbejdet i Hans Majestæt Kongen af Danmarks Lande, hvorfra den end ankommer, end der svares af den samme Artikel frembragt eller forarbejdet i hvilket som helst andet fremmed Land; heller ikke skal der i noget af de høje kontraherende Parter Riger eller Besiddelser blive opretholdt eller paalagt noget Indførselsforbud for nogen Artikel, der er frembragt eller forarbejdet i den andens Rige eller Besiddelser, hvorfra den end kommer, uden at det ligeledes skal gælde for Indførselen af samme Artikel frembragt eller forarbejdet i hvilket som helst andet Land.

Denne sidste Bestemmelse er ikke anvendelig paa sanitære og andre Forbud foranledigede ved Nødvendigheden af at beskytte Personers, Kvægs eller nyttige Kulturplanter Sikkerhed.

Artikel 5.

Ingen andre eller højere Afgifter eller Byrder maa i nogen af de høje kontraherende Parter Riger og Besiddelser paalægges Udførselen af nogen Artikel til den anden Parts Rige og Besiddelser end saadanne, som ere at erlægge eller ville blive at erlægge for Udførselen af den samme Artikel til hvilket som helst andet fremmed Land; ikke heller maa noget Forbud blive lagt paa Udførselen af nogen Artikel fra en af de to kontraherende Parter Rige og Besiddelser til den andens, uden at det i lige Maade skal gælde Udførselen af samme Artikel til et hvilket som helst andet Land.

Artikel 6.

Enhver af de høje kontraherende Parter Undersaatter skulle i den anden Parts Rige og Besiddelser nyde Fritagelse for alle Transitafgifter og endvidere fuldstændig Ligestilling med indspøtte Undersaatter i alt, hvad der vedrører Varers Oplæggelse i Pakhus, Præmier (bounties), Vettelser og Toldgodtgørelser.

Artikel 7.

Alle Artikler, som nu eller senere lovlig kunne indføres i japanesisk Skib til Havne i Hans Majestæt Kejseren af Japans Rige og Besiddelser, maa ligeledes indføres til disse Havne i dansk Skib, uden derfor at undergives andre eller højere Afgifter eller Byrder, af hvad Navn nævnes kan, end om de paagældende Artikler vare indførte i japanesisk Skib, og omvendt, alle Artikler, der nu eller senere lovlig kunne indføres til Havne i Hans Majestæt Kongen af Danmarks Rige og Besiddelser i dansk Skib, maa ligeledes indføres til disse Havne i japanesiske Skibe, uden derfor at undergives andre eller højere Afgifter eller Byrder, af hvad Navn nævnes kan, end om de paagældende Artikler vare indførte i dansk Skib. Denne gensidige Ligestilling skal gælde uden Forskel, hvad enten de paagældende Artikler komme direkte fra Produktionsstedet eller fra hvilken som helst anden Plads.

Nr. 23. Bekendtgørelse af 10de Oktober om en mellem Kongeriget Danmark og Kejserriget Japan afsluttet Handels- og Skibsfarts-Traktat.

Nr. 23.
10.
oktbr.

Sömuleiðis skal fullkomið jafnrjetti eiga sjer stað, er um útflutning er að ræða, svo að greidd skulu í ríkjum og landeignum hinna tignu samningsaðila, hvoru um sig, hin sömu útflutningsgjöld og veitt sömu verðlaun (bounties) og tolluppbætur við útflutning hvernar vörutegundar, sem lögheimilað er eða kann að verða að flytja út þaðan, án tillits til þess, hvort út er flutt á japverskum eða dönskum skipum, og hvert vörurnar eiga að fara, hvort heldur til hafna í ríkjum samningsaðila eða til einhvers annars lands.

8. gr.

Í höfnum hvorugs ríkjanna eða landeigna þeirra, er heimilt að leggja á skip frá hinu landinu nein lestar-, hafnar-, hafnsögu-, vita- sóttvarnargjöld eða önnur þess háttar eða samsvarandi gjöld, hvernar tegundar sem er og hverju nafni sem nefnast, sem krafist er í nafni landstjórnarinnar, embættismanna, einstakra manna, fjelaga eða hverskonar stofnana, eða ganga til þeirra, nema því að eins að sömu gjöld, er eins stendur á og sömu skilyrði eru fyrir höndum, sjeu og yfirleitt lögð á skip frá landinu sjálfu eða á skip þeirrar þjóðar, er beztum kjörum sætir. Jafnrjetti þetta í meðferð á skipum beggja skal eiga sjer stað, án tillits til þess, frá hvaða höfn eða stað skipin koma, eða hvert þau eiga að halda.

9. gr.

Að því, er snertir legu skipa, ferning og afferming á höfnum, í hafnardældum, skipakvíum, skipalægi, í innhöfnum og fljótum í ríkjum beggja og landeignum, skulu engin forjettindi veitt skipum frá landinu sjálfu, nema þau sjeu jafnframt veitt skipum frá hinu landinu; því það er vilji hinna tignu samningsaðila, að skip beggja skuli einnig að þessu leyti njóta fulls jafnrjettis.

10. gr.

Akvæði samnings þessa snerta eigi strandsiglingar í ríkjum hinna tignu samningsaðila, heldur skal þeim skipa með lögum, tilskipunum og reglugjörðum, er gefin eru út í hvoru landinu um sig, Japan og Danmörku. Þó er það samkomulag, að japverskir þegnar í ríki og landeignum hans hátignar Danmerkur konungs og danskir þegnar í ríki og landeignum hans hátignar Japans keisara njóti í þessu efni hinna sömu rjettinda sem veitt eru eða kunna að verða í greindum lögum, tilskipunum og reglugjörðum þegnum eða ríkisborgurum hvers annars lands.

Japversku skipi, er erlendis hefur tekið farm, sem fara á til tveggja eða fleiri hafna í ríki eða landeignum hans hátignar Danmerkur konungs, og dönsku skipi, er erlendis hefur tekið farm, sem fara á til tveggja eða fleiri hafna í ríki eða landeignum hans hátignar Japans keisara, skal heimilt að afferma að nokkru leyti á einni höfn og halda síðan áfram ferð sinni til hinnar eða hinna hafnanna, er ferðinni er heitið til, og verzlun við útlönd er leyfð, til þess að skipa þar upp því, sem eptir er af hinum upphaflega farmi; þó skal ávalt gætt laga og tollreglugjörða hvers landsins.

Stjórn Japans gengur þó að því, að meðan samningur þessi gildir, sje dönskum skipum, eins og hingað til, heimilt að flytja farm milli þeirra hafna í Japans ríki, þar sem nú er leyfð verzlun við útlönd, nema til Osaka, Niigata og Ebisu-minato og frá þeim.

11. gr.

Ef herskip eða kaupfar frá ríki annarshvors hinna tignu samningsaðila sakir illviðris eða annara orsaka neyðist til þess að leita hafnar í landi hins, skal heimilt að endurbæta það þar og birgja upp með öllum nauðsynjum, og láta svo í haf án þess að greiða önnur gjöld en þau, er innlend skip hefðu orðið að greiða. En hafi skipstjóri á Nr. 23. Auglýsing 10. október um verzlunar- og siglinga-samning milli konungsríkisins Danmerkur og keisaradæmisins Japans.

Paa samme Maade skal der være fuldstændig Lighed i Behandlingen ved Nr. 23. Udførsel, saa at de samme Udførselsafgifter skulle betales og de samme Præmier (bounties) ^{10de} og Toldgodtgørelser indrømmes i hver af de høje kontraherende Parter^{10de}s Riger og Besiddelser ved Udførsel af hvilken som helst Artikel, der nu eller senere lovlig kan udføres derfra, hvad enten Udførselen foregaar i japanesisk eller dansk Skib, og hvilket Bestemmelsesstedet end er, være sig en Havn i en af de kontraherende Stater eller i hvilket som helst tredie Land.

Artikel 8.

Ingen Tonnage-, Havne-, Lods-, Fyr-, Karantæneafgift eller andre lignende eller tilsvarende Afgifter af hvilken som helst Art eller Benævnelse, der oppebæres i Navn af eller til Fordel for Regeringen, Embedsmænd, private Personer, Korporationer eller Indretninger af nogen Art, maa i Havnene i noget af Rigerne med tilhørende Besiddelser paalægges det andet Lands Skibe, naar de ikke ligeledes under samme Vilkaar i tilsvarende Tilfælde paalægges Landets egne Skibe i Almindelighed eller den mest begunstigede Nations Skibe. Denne gensidige Lighed i Behandlingen af de respektive Skibe skal finde Sted, fra hvilken Havn eller Plads de end komme, og hvilket end deres Bestemmelsessted monne være.

Artikel 9.

I alt, hvad der vedrører Skibes Liggeladser, Ladning og Losning i Havne, Bassiner, Dokker, paa Ankerpladser, paa Red og i Floder i de to Riger med tilhørende Besiddelser, skal intet Privilegium blive tilstaaet Landets egne Skibe, uden at det ligeledes indrømmes det andet Lands Skibe, efter som det er de høje kontraherende Parter^{10de}s Hensigt, at ogsaa i denne Henseende de respektive Skibe skulle behandles fuldkomment paa lige Fod.

Artikel 10.

Begge de høje kontraherende Parter^{10de}s Ryskfart er undtagen fra denne Traktats Bestemmelser, og dens Ordning forbeholdt de henholdsvis i Japan og i Danmark gældende Love, Anordninger og Reglementer. Dog er det vedtaget, at japanesiske Uder-^{10de}saatter i Hans Majestæt Kongen af Danmarks Rige og tilhørende Besiddelser og danske Uder-^{10de}saatter i Hans Majestæt Kejseren af Japans Rige og Besiddelser skulle i denne Henseende nyde de Rettigheder, som ere eller maatte blive indrømmede ved bemeldte Love, Anordninger og Reglementer til Uder-^{10de}saatter eller Borgere fra et hvilket som helst andet Land.

Et japanesisk Skib, der i fremmed Land har indtaget Ladning bestemt til to eller flere Havne i Hans Majestæt Kongen af Danmarks Rige og Besiddelser, og et dansk Skib, der i fremmed Land har indtaget Ladning bestemt til to eller flere Havne i Hans Majestæt Kejseren af Japans Rige og Besiddelser, maa løsse en Del af sin Ladning i en Havn og fortsætte sin Rejse til den anden Bestemmelsehavn eller de andre Bestemmelsehavne, hvor Handel med Udblandet er tilladt, for der at løsse Resten af sin oprindelige Ladning, dog under Sagttagelse af de to Landes Love og Toldbreglementer.

Dog indgaar den japanesiske Regering paa at tillade danske Skibe som hidtil, saa længe nærværende Traktat forbliver i Kraft, at føre Ladning mellem Rigets nuværende aabne Havne undtagen til eller fra Osaka, Niigata og Ebisu-minato.

Artikel 11.

Hvis noget Krigs- eller Handelskib fra en af de høje kontraherende Stater for ondt Vejr eller formedelt anden tvingende Årsag skulde blive nødt til at søge Tilflugt i en Havn paa den andens Territorium, skal det have Frihed til at reparere der, forsyne sig med alt fornødent og gaa til Sø igen uden at betale andre Afgifter Nr. 23. Bekendtgørelse af 10de Oktober om en mellem Kongeriget Danmark og Kejserriget Japan afsluttet Handels- og Skibsfarts-Traktat.

Nr. 23. kaupfari orðið að ráða yfir einhverju af farminum til þess að greiða áfallinn kostnað,
 10. verður hann að gæta reglugjörða þeirra og tolllaga, er gilda á þeim stað.
 oktr.

Nú rekur herskip eða kaupfar frá öðrum hvorum samningsaðila á grunn eða brýtur við strendur hins, skulu þá valdsmenn á þeim stað tilkynna það yfirkonsúlum, konsúlum, undirkonsúlum eða konsúlumboðsmanni í því umdæmi, er strandið varð, og ef engir þess háttar erindrekar eru í umdæminu, þá yfirkonsúlum, konsúlum, undirkonsúlum eða konsúlumboðsmanni í næsta umdæmi.

Allar ráðstafanir til þess að bjarga japversku skipi, sem brotið hefur eða strandað í landhelgi hans hátignar Danmerkur konungs, skulu gjörðar samkvæmt dönskum lögum, tilskipunum og reglugjörðum, og á hinn bóginn skulu allar ráðstafanir til þess að bjarga dönsku skipi, sem brotið hefur eða strandað í landhelgi hans hátignar Japans keisara, gjörðar samkvæmt japverskum lögum, tilskipunum og reglugjörðum.

Þá er þess verður krafist, skulu skip þau, er strandað hafa eða brotnað, allir partar af þeim, útbúnaður og áhöld, allar vörur og góð, er bjargað hefur verið úr þeim (þar með talið það er kastað hefur verið yfir borð), eða andvirði þessa, svo og öll skjöl, er fundist hafa á hinu brotna eða strandaða skipi, seld eigendunum eða umboðsmönnum þeirra í hendur. Ef eigendur eða umboðsmenn þeirra eru eigi við staddir, skal þetta selt hlutaðeigandi yfirkonsúl, konsúl, undirkonsúl eða konsúlumboðsmanni í hendur, ef þeir krefjast þess áður en frestur sá er liðinn, er í lögum landsins er um það til tekinn, og eigi skulu erindrekar þessir, eigendurnir eða umboðsmenn þeirra greiða annað en kostnað við geymslu á mununum, bjarglaun og þau önnur gjöld, er skylt hefði verið að greiða ef hið strandaða skip hefði verið frá landinu sjálfu.

Enga tolla skal greiða af góði og vörum, sem bjargað hefur verið af skipsflakinu, nema því aðeins að vörurnar sjeu afgreiddar til neyzlu í landinu sjálfu, en þá skal greiða venjuleg gjöld.

Þá er skip, sem er eign þegna annars samningsaðila, strandar eða ferst við lönd hins, skal hlutaðeigandi yfirkonsúll, konsúll, undirkonsúll eða konsúlumboðsmaður eiga rjett á, þegar eigandi, skipstjóri eða annar umboðsmaður eiganda eigi er viðstaddur, í embættis nafni að ljá fulltingi sitt til þess að veita þegnum þess íkis, sem hann er fulltrúi fyrir, þá hjálp, er þeir þurfa. Hið sama er og, þó eigandi, skipstjóri eða annar umboðsmaður eiganda sje viðstaddur, ef hann leitar fulltingis þeirra.

12. gr.

Þegar um ákvæði samnings þessa er að ræða, skulu öll þau skip teljast japversk sem eru það samkvæmt japverskum lögum, og á hinn bóginn öll þau skip teljast dönsk, sem eru það samkvæmt dönskum lögum.

13. gr.

Nú strýkur sjómaður frá herskipi eða kaupfari annars hinna tignu samningsaðila í löndum hins, og skulu þá valdsmenn þar, ef konsúll lands þess, er skipið á heima í, umboðsmaður hans eða fulltrúi krefst þess, skyld til að ljá það fulltingi, sem þau mega, til þess að handsama og framselja strokumann.

Nr. 23. Auglýsing 10. október um verzlunar- og siglinga-samning milli konungsríkisins Danmerkur og keisaradæmisins Japans.

end faadanne, som vilde have været at erlægge af et i selve Landet hjemmehørende Skib. Nr. 23. I fald Jøreren af et Handelskib skulde blive nødt til at disponere over en Del af sin Ladning til Betaling af sine Udgifter, vil han dog have at rette sig efter de paa Pladsen gældende Reglementer og Tariffer.

10de
Oktbr.

Hvis noget af de kontraherende Parter's Krigs- eller Handelskibe skulde gaa paa Grund eller lide Skibbrud paa den andens Kyster, skulde Lokalmyndighederne derom underrette Generalkonsulen, Konsulen, Vicekonsulen eller Konsularagenten i det Distrikt, hvor Begivenheden har tildraget sig, eller, hvis ingen faadanne Konsulartjenestemænd findes der, da Generalkonsulen, Konsulen, Vicekonsulen eller Konsularagenten i det nærmeste Distrikt.

Alle Forholdsregler sigtende til Bjergning af japanesk Skib, der har lidt Skibbrud eller er strandet paa Hans Majestæt Kongen af Danmarks Søterritorium, skulde træffes i Overensstemmelse med de danske Love, Anordninger og Reglementer, og omvendt skulde alle Forholdsregler sigtende til Bjergning af dansk Skib, der har lidt Skibbrud eller er strandet paa hans Majestæt Kejseren af Japans Søterritorium, træffes i Overensstemmelse med de japanesiske Love, Anordninger og Reglementer.

Saadanne strandede eller forulykkede Skibe eller Fartøjer, alle Dele af dem, deres Udrustning og Tilbehør, og alt Gods og Varer, bjergede fra dem (deri indbefattet, hvad der maatte være kastet over Bord), eller Salgsprovenuets deraf, saavel som alle Papirer, fundne ombord paa saadanne strandede eller forulykkede Skibe eller Fartøjer, skulde paa Forlangende udleveres til Ejerne eller deres Agenter. Ere Ejerne eller deres Agenter ikke til Stede, skulde de udleveres til de respektive Generalkonsuler, Konsuler, Vicekonsuler eller Konsularagenter, naar Fordring derpaa stilles af dem inden Udløbet af den i Landets Love fastsatte Frist, og de paagældende Konsulartjenestemænd, Ejere eller Agenter skulde ifkum betale Omkostningerne ved Opbevaringen af Godset tillige med Bjergelønnen og andre Udgifter, som vilde have været at tilsvare i Tilfælde af Forlis af et i Landet selv hjemmehørende Skib.

Gods og Varer, bjergede fra Braget, skulde være fri for alle Toldafgifter, medmindre de indklarerer til Forbrug, i hvilket Tilfælde de have at betale de sædvanlige Afgifter.

Naar et Skib eller Fartøj, tilhørende en af de kontraherende Parter's Under- saatter, strander eller forulykker paa den andens Territorium, skulde de paagældende Generalkonsuler, Konsuler, Vicekonsuler og Konsularagenter have Ret til, naar Ejeren, Skipperen eller anden Repræsentant for Ejeren ikke er nærværende, at yde deres embedsmæssige Bistand til at skaffe den af dem repræsenterede Stats Undersaatter fornøden Hjælp. Samme Regel gælder i Tilfælde af, at Ejeren, Skipperen eller anden Repræsentant for Ejeren vel er til Stede, men paakalder deres Bistand.

Artikel 12.

Alle Fartøjer, som ifølge japanesk Lov anses som japaneske Fartøjer og alle Fartøjer, som ifølge dansk Lov anses som danske Fartøjer, skulde, for saa vidt angaar denne Traktats Bestemmelser, anses henholdsvis som japaneske og danske Fartøjer.

Artikel 13.

Kommer nogen Sømand fra et Krigs- eller Handelskib, tilhørende en af de høje kontraherende Parter, inden for den andens Territorium, skulde Lokalmyndighederne være pligtige til at yde al den Hjælp, de formaa til at paagribe og aflevere Rømningsmanden, naar Begæring derom fremsættes for dem af Konsulen for det Land, hvortil Skibet eller Fartøjet hører, eller af Konsulens befuldmægtigede eller Repræsentant. Nr. 23. Bekendtgørelse af 10de Oktober om en mellem Kongeriget Danmark og Kejserriget Japan afsluttet Handels- og Skibsfarts-Traktat.

Nr. 23. Þetta ákvæði gildir þó eigi þegar strokumaður er þegn þess lands, þar sem hann strauk.
10. oktr.

14. gr.

Það er samkomulag hinna tignu samningsaðila, að hverskonar forrjettindi, hlunnindi og undanþágur að því er verzlun og siglingar snertir, sem annarhvor samningsaðila hefur veitt eða síðar kann að veita stjórn, skipum, þegnum eða ríkisborgurum hversrar annarar þjóðar sem er, skuli þegar í stað og skilyrðislaust látin ná til stjórnar, skipa og þegna hins samningsaðilans; því það er tilætlan samningaþila, að verzlun og siglingar annars landsins njóti í hinu landinu jafns rjettar og verzlun og siglingar þeirrar þjóðar, sem beztum kjörum sætir.

15. gr.

Hvorumtveggja hinna tignu samningsaðila skal heimilt að skipa yfirconsúla, consúla, undirconsúla, varaconsúla og consúlsumboðsmenn í öllum höfnum, bæjum og borgum hins, nema þar sem eigi þykir hent að viðurkenna þesskonar embættismenn. En þessi undantekning skal þó eigi gjörð gagnvart samningsaðila, nema því aðeins að hún sje jafnframt gjörð gagnvart öllum öðrum þjóðum. Yfirconsúlunum, consúlunum, undirconsúlunum, varaconsúlunum og consúlsumboðsmönnum skal heimilt að gegna öllum þeim störfum og njóta allra þeirra forrjettinda, einkarjettinda og undanþágna, sem eru eða seinna kunna að verða leyfð eða látin í tje erindreikum þeirrar þjóðar, er beztum kjörum sætir.

16. gr.

Allir þegnar annars hinna tignu samningsaðila skulu í ríkjum og landeignum hins njóta sömu verndar og innbornir þegnar að því er snertir einkaleyfisbrjef, vörumerki og uppdrætti (designs), ef þeir gæta reglna þeirra, sem lög þar um bjóða.

17. gr.

Ákvæði samnings þessa gilda í konungsríkinu Danmörku, Færeyjum og á Íslandi. Ennfremur 1., 2., 3., 10., 11, 12., 13., 15., 16., 17., 18., 19. og 20. grein á Vesturheims-eyjum Dana.

18. gr.

Samningur þessi skal frá þeim degi, er hann öðlast gildi, koma í stað vináttu-, verzlunar- og siglinga-samningsins þess með fylgigreinum, sem dagsettur er 7. dag hins 12. mánaðar á 2. ári Kejons er samsvarar 12. janúar 1867, og ennfremur allra málaskipana og samninga, sem hinir tignu samningsaðilar síðar hafa gjört eða gildi hafa samkvæmt honum. Frá greindum degi skal tjeður samningur og fylgigreinar hans, málaskipanir og samningar falla úr gildi, og því dómssvald það, sem danskir dómstólar til þess tíma hafa haft á hendi í Japan, öll sjerstakleg einkarjettindi, forrjettindi og undanþágur, er danskir þegnar hafa notið fyrir þá sök að þeir hafa átt þátt í og lotið dómssvaldi þessu, falla gagnert niður, en dómssvaldið ganga undir japverska dómstóla.

19. gr.

Samningur þessi má fá lagagildi í fyrsta lagi 16. dag hins 7. mánaðar á 32. ári Meijis, þann 16. júlí 1899. Hann öðlast gildi einu ári eptir að stjórn hans hátignar Japans keisara hefur tilkynnt þá ósk sína stjórn hans hátignar Danmerkur konungs, að samningnum sje komið í framkvæmd. Þetta er henni heimilt að tilkynna, hvenær sem hún vill, eptir að 16. dagur hins 7. mánaðar á 31. ári Meijis, 16. júlí 1898 er liðinn.

Nr. 23. Auglýsing 10. október um verzlunar- og siglinga-samning milli konungsríkisins Danmerkur og keisaradæmisins Japans.

Denne Bestemmelse finder dog ikke Anvendelse paa Undersaatter i det Land Nr. 23.
hvor Rømnungen foregaar.

10de
Oktbr.

Artikel 14.

De høje kontraherende Parter ere enige om, at i alt, hvad Handel og Skibsfart angaar, skal ethvert Privilegium, enhver Begunstigelse eller Frihed, som den ene eller den anden kontraherende Part nu har tilstaaet eller senere maatte tilstaa til en hvilken som helst anden Stats Regering, Skibe, Undersaatter eller Borgere, straks og uden Betingelser udbides til ogsaa at gælde den anden kontraherende Parts Regering, Skibe eller Undersaatter, da det er Parternes Hensigt, at ethvert af Landenes Handel og Skibsfart af det andet Land i enhver Henseende skal stilles paa lige Fod med den mest begunstigede Nation.

Artikel 15.

Enhver af de høje kontraherende Parter maa ansætte Generalkonsuler, Konsuler, Vicekonsuler, Prokonsuler og Konsularagenter i alle den andens Havne, Byer og Steder, dog saadanne undtagne, hvor Anerkendelsen af deslige Embedsmænd ikke maatte være tjenlig. Denne Undtagelse vil dog ikke blive gjort lige over for en af de kontraherende Parter uden i lige Maade at blive gennemført over for enhver anden Magt. Generalkonsulerne, Konsulerne, Vicekonsulerne, Prokonsulerne og Konsularagenterne maa udføre alle Funktioner og skulle nyde alle Privilegier, Forrettigheder og Friheder, som ere eller senere maatte blive tilstaaede den mest begunstigede Nations Konsulartjenestemænd.

Artikel 16.

Enhver af de høje kontraherende Parter Undersaatter skulle i den andens Rige og Besiddelser nyde den samme Beskyttelse som indfødte Undersaatter for Patenter Handelsmærker og Tegninger (designs) imod at opfylde de ved Lov foreskrevne Formaliteter

Artikel 17.

Bestemmelserne i nærværende Traktat skulle gælde for Kongeriget Danmark, Færøerne og Island. Ligeledes skulle Artiklerne 1, 2, 3, 10, 11, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 19 og 20 komme til Anvendelse paa de dansk-vestindiske Øer.

Artikel 18.

Nærværende Traktat skal fra den Dag, den træder i Kraft, afløse Venskabss-, Handels- og Skibsfarts-Traktaten med tilhørende Additionalartikler, dateret den 7de Dag i den 12te Maaned i det andet Aar af Keion, svarende til den 12te Januar 1867, og alle i Henhold dertil senere mellem de høje kontraherende Parter truffene eller bestaaende Ordninger og Overenskomster; og fra samme Dag skal bemeldte Traktat, Additionalartikler, Ordninger og Overenskomster ophøre at gælde, og som Følge deraf skal den indtil da af danske Domstole i Japan udøvede Jurisdiktion og alle af danske Undersaatter, som en Part af eller som hørende til denne Jurisdiktion nydte, særlige Privilegier, Forrettigheder og Friheder uden videre ganske ophøre, og derefter skal hele denne Jurisdiktion overtages og udøves af japanesiske Domstole.

Artikel 19.

Nærværende Traktat skal tidligst kunne faa Retskraft ved Udløbet af den 16de Dag i den 7de Maaned af det 32te Aar af Meiji, den 16de Juli 1899. Den skal træde i Kraft et Aar efter, at Hans Majestæt Kejseren af Japans Regering har meddelt Hans Majestæt Kongen af Danmarks Regering sit Ønske om, at den bringes til Udførelse. Denne Meddelelse kan gives naar som helst efter den 16de Dag af den 7de Maaned af det 31te Aar af Meiji, den 16de Juli 1898.

Nr. 23. Befendtgørelse af 10de Oktober om en mellem Kongeriget Danmark og Kejserriget Japan affluttet Handels- og Skibsfarts-Traktat.

Nr. 23.
10.
oktbr.

Samningurinn skal gilda í tólf ár frá þeim degi, sem hann öðlast gildi.

Hvorr hinna tignu samningsaðila um sig skal eiga rjett á, þegar ellefu ár eru liðin frá þeim degi, er samningurinn öðlast gildi, að tilkynna þá ósk hinum, að samningurinn falli úr gildi, og þegar tólf mánuðir eru liðnir frá þessari tilkynning, skal samningurinn niður falla og alveg úr gildi numinn.

20. gr.

Hinir tignu samningsaðilar skulu fullgilda samning þenna og skal fullgildingum skipzt á í Kaupmannahöfn innan 8 mánaða frá því að hann var undirritaður.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmenn beggja ritað undir samninginn og sett innsigli sín á hann.

Samið í tvennu lagi í Kaupmannahöfn 19. dag októbermánaðar á því drottins ári eitt þúsund átta hundruð níutíu og fimm, er samsvarar 19. degi hins 10. mánaðar á tuttugasta og áttunda ári Meijis.

Reedtz-Thott.
(L. S.)

Akabane Shiro.
(L. S.)

Samningum fylgir svofelld

gjörð:

Sökum þess að stjórn hans hátignar Danmerkur konungs og stjórn hans hátignar Japans keisara telja það æskilegt báðum löndum í hag að skipa málum þeirra um ýms sjerstakleg efni, sem verzlunar- og siglinga-samningur sá, er undirritaður var í dag, nær ekki til, hafa umboðsmennirnir fyrir þeirra hönd orðið ásáttir um ákvæði þau, er hjer fara á eftir:

1. Það er samningur milli samningsaðila, að tollskrá sú, er nú gildir í Japan um vörur og góz, sem innflutt er til Japans af þegnum hans hátignar Danmerkur konungs, skuli falla úr gildi einum mánuði eptir að skipzt hefur verið á fullgildingum verzlunar- og siglinga-samnings þess, er undirritaður var í dag. Frá greindum degi skal hinni núgildandi almennu japversku tollskrá (General Statutory Tariff) beitt, er um góz og vörur er að ræða, er fluttar eru til Japans og til orðnar í ríki eða landeignum hans hátignar Danmerkur konungs við ræktun, framleiðslu eða verksmiðjuvinnu; þó skal það áskilið að gætt sje ákvæða 19. greinar samnings þess, er nú gildir um mál samningsaðila og dagsettur er 7. dag hins 12. mánaðar á 2. ári Kejons, er samsvarar 12. janúar 1867, meðan greindur samningur er í gildi, og upp frá því ákvæða 4. og 14. greinar samnings þess, er undirritaður var í dag. Ekkert, sem í gjörð þessari stendur, skal þó skilið svo, að það takmarki eða rýri rjett japversku stjórnarinnar til þess að takmarka eða banna aðflutning falsaðra lyfjaefna, læknislyfja, matvæla eða drykkja; óviðurkvæmilegra eða ósiðsamlegra prentaðra eða málaðra mynda, bóka eða uppdráttu, steinprentaðra eða annara stunginna mynda, ljósmynda eða hverskonar annara óviðurkvæmilegra eða ósiðsamlegra vörutegunda; ennfremur aðflutning á munum, sem koma í bága við löggjöf Japans um einkarjett, vörumerki eða margföldunarheimild; eða á hverskonar öðrum vörutegundum, er almennt heilbrigði, öryggi eða siðferði almennings gæti orðið hætta búin af.

Nr. 23. Auglýsing 10. október um verzlunar- og siglinga-samning milli konungsríkisins Danmerkur og keisaradæmisins Japans.

Traktaten skal forblive gældende i en Tid af tolv Aar, at regne fra den Dag Nr. 23. den træder i Kraft.

Enhver af de høje kontraherende Parter skal have Ret til naar som helst, efter at elleve Aar ere forløbne fra den Dag, denne Traktat træder i Kraft, at meddele den anden Part sit Ønske om Traktatens Ophør, og naar da tolv Maaneder ere forløbne, efter at saadan Meddelelse er given, skal denne Traktat ganske bortfalde og ophøre.

10de
Oktbr.

Artikel 20.

Nærværende Traktat skal ratificeres af de høje kontraherende Parter, og Ratifikationerne skulle udveksles i Kjøbenhavn inden 8 Maaneder efter dens Undertegnelse.

Til Bekræftelse heraf have de respektive befuldmægtigede underskrevet den og paatrykt den deres Segl.

Udfærdiget in duplo i Kjøbenhavn den 19de Oktober i det Herrens Aar Et Tusinde Otte Hundrede og Fem og Halvfemfindstyve, svarende til den 19de Dag i den 10de Maaned i det otte og tyvende Aar af Meiji.

Reedtz-Thott.
(L. S.)

Akabane Shiro.
(L. S.)

Til Traktaten slutter sig følgende

Protokol.

Da Hans Majestæt Kongen af Danmarks Regering og Hans Majestæt Kejseren af Japans Regering anse det som ønskeligt i de to Landes Interesse at ordne visse deres gensidige Forhold angaaende særlige Emner uden for den i Dag undertegnede Handels- og Skibsfarts-Traktat, ere de gennem deres respektive befuldmægtigede komne overens om følgende Bestemmelser:

1. Det er vedtaget af de kontraherende Parter, at en Maaned efter Udbvekslingen af Ratifikationerne til den i Dag undertegnede Handels- og Skibsfarts-Traktat skal den i Japan nu gældende Indførselstarif for Gods og Varer, indførte til Japan af Hans Majestæt Kongen af Danmarks Undersaatter, ophøre at være bindende. Fra samme Dag skal den for Tiden i Kraft værende almindelige japanse Toldtarif (General Statutory Tariff) bringes til Anvendelse ved Indførselen til Japan af Gods og Varer, der ere frembragte ved Dyrkning, Produktion eller Fabrikation i Hans Majestæt Kongen af Danmarks Rige og Besiddelser, dog med Forbehold af Bestemmelserne i Artikel 19 i den for Tiden bestaaende Traktat mellem de kontraherende Parter, dateret den 7de Dag i den 12te Maaned af det 2det Aar af Keion, svarende til den 12te Januar 1867, saa længe bemeldte Traktat forbliver i Kraft og derefter med Forbehold af Bestemmelserne i Artiklerne 4 og 14 i den i Dag undertegnede Traktat. Men intet, som indeholdes i denne Protokol, skal anses for at begrænse eller modificere den japanesiske Regerings Ret til at indskrænke eller forbyde Indførselen af forfalskede Droger, Medicin, Føde- eller Drikkevarer; upassende eller uanstændige trykte eller malede Billeder, Bøger, Kaart, Litografier eller andre Stik, Fotografier eller hvilke som helst andre upassende eller uanstændige Artikler; Genstande stridende mod den japanse Lovgivning om Patenter, Varemærker og Mangfoldiggørelsesret; eller nogen som helst anden Artikel, der af sanitære Grunde eller under Hensyn til den offentlige Sikkerhed eller Moral maatte frembyde nogen Fare.

Nr. 23. Bekendtgørelse af 10de Oktober om en mellem Kongeriget Danmark og Kejserriget Japan afsluttet Handels- og Skibsfarts-Traktat.

Nr. 23.
10.
oktbr.

2. Stjórn hans hátignar Danmerkur konungs gefur samþykki sitt til þess, að hinar útlendu nýlendur, frá þeim degi, sem samningur sá, er undirritaður var í dag, öðlast gildi, skuli að fullu og öllu innlimast í hlutaðeigandi japversk sveitarfjelög. Þegar innlimun þessara nýlenda er til lykta leidd, skulu þær vera óaðskiljanlegir hlutar hinnar japversku sveitarfjelagaskipunar; og skulu hlutaðeigandi japverskir valdsmenn þá taka að sjer allar skyldur og kvaðir, er hvíla á nýlendum þessum, og jafnframt skal fje og eignir tjeðra nýlenda ganga til greindra japverskra valdsmanna.

3. Stjórn Japans gefur samþykki sitt til þess, að þangað til landið verður opnað fyrir dönskum þegnum, skuli rýmkvað þannig um núgildandi leiðarbrjefaskipun, að dönskum þegnum sje heimilt, ef þeir æskja þess og sýna meðmæli frá umboðsmanni dönsku stjórnarinnar í Tokíó eða frá einhverjum konsúli hans hátignar konungsins í hinum opnu japversku höfnum, að fá leiðarbrjef, sem er fullnægjandi, hvar sem er í landinu, þó ekki um lengri tíma en 12 mánuði, annaðhvort hjá hinu japverska stjórnarráði utanríkismálanna í Tokíó eða hjá æðstu valdsmönnum í amti, sem opin höfn er í; og er svo til ætlað, að reglur þær og ákvæði, er danskir þegnar nú verða að hlíta, þegar þeir ferðast inn í land í keisaradæminu, skuli halda áfram að hafa lagagildi.

4. Undirritaðir umboðsmenn hafa orðið ásáttir um, að gjörð þessa skuli leggja fyrir báða hina tignu samningsaðila um leið og verzlunar- og siglinga-samning þann, er undirritaður var í dag, og að þegar hann hefur fullgiltur verið, skuli litið svo á, sem einnig sje fallið á samningsatriði þau, er í gjörð þessari standa, án þess að frekari fullgilding þurfi til.

Það er og samkomulag, að gjörð þessi skuli falla úr gildi um leið og samningurinn.

Þessu til staðfestu hafa báðir umboðsmenn ritað undir gjörð þessa og sett inn-sigli sín á hana.

Samið í tvennu lagi í Kaupmannahöfn 19. október á því drottins ári eitt þúsund átta hundruð níutíu og fimm, er samsvarar 19. degi hins 10. mánaðar á tuttugasta og áttunda ári Meijis.

Reedtz-Thott.

(L. S.)

Akabane Shiro.

(L. S.)

Þetta gjörist hjermeð almenningi kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 10. október 1899.

Hórring.

Ólafur Halldórsson.

2. Hans Majestæt Kongen af Danmarks Regering samtykker i, at de forskellige Nr. 23. fremmede Kolonier fuldstændig inkorporeres i de paagældende japanse Kommuner fra den Dato, den i Dag undertegnede Handels- og Skibsfarts Traktat træder i Kraft. Naar Inkorporationen er gennemført, skulde disse Kolonier udgøre integrerende Dele af det japanse Municipalsystem; de paagældende japanse Myndigheder skulde da overtage alle bemeldte Kolonier paahvilende Forpligtelser og Byrder, og samtidig skulde de bemeldte Kolonier tilhørende Midler og Ejendomme overgaa til de nævnte japanse Myndigheder. 10de Oktbr.

3. Den japanse Regering samtykker i, indtil Landets Nabning for danske Underjaatter, at udvide det gældende Passsystem saaledes, at det paa Ansøgning tillades danske Underjaatter, imod Forevisning af en Anbefaling fra den danske Repræsentant i Tokio eller fra nogen af Hans Majestæts Konsuler i de aabne japanse Havne, at erholde Pas, gældende for en hvilken som helst Del af Landet og for et Tidsrum af ikke over 12 Maaned, udstedte enten af det kejserlig japanse Udenrigsministerium i Tokio eller af de højeste Myndigheder i det Præfektur, i hvilket en aaben Havn er beliggende; det er herved Meningen, at de Regler og Bestemmelser, hvorefter danske Underjaatter nu have at rette sig, naar de besøge det indre af Kejserriget, skulde forblive i Kraft.

4. Undertegnede befuldmægtigede ere enige om, at nærværende Protokol skal forelægges de to høje kontraherende Parter samtidig med den i Dag undertegnede Handels- og Søfarts Traktat, og at de i Protokollen indeholdte Aftaler, naar Traktaten er ratificeret, ligeledes skulde anses som billige, uden at nogen yderligere formel Ratifikation gøres fornøden.

Man er ogsaa kommen overens om, at denne Protokol skal træde ud af Kraft paa samme Tid, som Traktaten ophører at være bindende.

Til Bekræftelse heraf have de respektive befuldmægtigede undertegnet denne Protokol og paatrykt den deres Segl.

Udfærdiget in duplo i Kjøbenhavn den 19de Oktober i det Herrens Aar Et Tusinde Otte Hundrede og Fem og Halvfemsindstyve, svarende til den 19de Dag af den 10de Maaned i det otte og tyvende Aar af Meiji.

Reedtz-Thott.
(L. S.)

Akabane Shiro.
(L. S.)

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Isøland, den 10de Oktober 1899.

Hørring.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 24.

13.
oktbr.**Lög**

um

skipun læknishjæraða á Íslandi o. fl.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Íslandi skal skipt í 42 læknishjæroð, þau er hjer segir:

1. flokkur.

1. Reykjavíkur hjæroð: Reykjavíkur kaupstaður, Seltjarnarness, Bessastaða, Garða og Mosfells hreppar.
2. Ísafjarðar hjæroð: Ísafjarðar kaupstaður, ásamt Eyrar, Hóls og Súðavíkur hreppum og Vigur í Ögurhreppi;
3. Akureyrar hjæroð: Akureyrar kaupstaður, Öngulsstaða, Saurbæjar, Hrafnagils, Glæsibæjar og Skriðu hreppar, og Arnarneshreppur út fyrir Hillur, og Svalbarðsstrandarhreppur í Þingeyjarsýslu. Læknirinn í hjæroði þessu er skyldur til, þegar þess er leitað og því verður við komið, að vitja sjúklinga í þeim hluta Höfðahverfishjæroðs sem er að vestanverðu við Eyjafjörð.
4. Seyðisfjarðar hjæroð: Seyðisfjarðar kaupstaður, ásamt Loðmundarfjarðar, Seyðisfjarðar og Mjóafjarðar hreppum.

2. flokkur.

5. Keflavíkur hjæroð: Vatnsleysustrandar, Njarðvíkur, Rosmhvalaness, Miðness, Hafna og Grindavíkur hreppar í Gullbringusýslu.
6. Barðastrandar hjæroð: Barðastrandarsýsla fyrir vestan Vatnsdalsá.
7. Blönduóss hjæroð: Húnavatnssýsla austan Gljúfurár.

Nr. 24. Lög 13. október um skipun læknishjæraða á Íslandi o. fl.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

angaaende

Omordning af Lægedistrikterne i Island m. v.

Nr. 24.
13de
Oktbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre bitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samthffe-stadsfæstet følgende Lov:

§ 1.

Island inddeles i følgende 42 Lægedistrikter:

1ste Klasse.

- 1) Reykjavik Distrikt: Reykjavik Købstad samt Seltjarnarnes, Þessastada, Garða og Mosfells Kepper;
- 2) Þsaffjörð Distrikt: Þsaffjörð Købstad, Gyrar, Hols og Sudavíks Kepper samt Vigur i Ögur Kep;
- 3) Akureyri Distrikt: Akureyri Købstad, Öngulstada, Saurbæjar, Hrafnagils, Glæfi-bæjar og Skrida Kepper samt Arnarnes Kep indtil Hillur (inkl.) og Svalbardstrands Kep i Þingø Syssel. Lægen i dette Distrikt er endvidere pligtig til, naar det forlanges, og Forholdene tillade det, at yde Lægehjælp til Beboerne af den vest for Öfjorden beliggende Del af Høfdahverfi Distrikt;
- 4) Seyðisfjörð Distrikt: Seyðisfjörð Købstad samt Lodmundarfjörðs, Seyðisfjörðs og Mjoaffjörðs Kepper.

2den Klasse.

- 5) Keðlavik Distrikt: Vatnsleysustrands, Mjardvíks, Rosmhvalanes, Midnes, Hafna og Grindavíks Kepper i Gullbringa Syssel;
- 6) Bardastrand Distrikt: Den Del af Bardastrand Syssel, som ligger vest for Vatnsdalsaa;
- 7) Blönduós Distrikt: Den Del af Hunabátn Syssel, som ligger øst for Ólfufuraa;

Nr. 24. Lov af 13de Oktober angaaende Omordning af Lægedistrikterne i Island m. v.

- Nr. 24. 8. Sauðárkróks hjerað: Skefilsstaða, Sauðár, Staðar, Seilu, Lýtingsstaða, Akra og
13.
oktbr. Rípur hreppar í Skagafjarðarsýslu.

3. flokkur.

9. Borgarfjarðar hjerað: Skoradals, Andakíls, Lundarreykjadal, Reykholtisdals og Hálsa hreppar í Borgarfjarðarsýslu og Mýrasýsla austan Langár.
10. Stykkishólms hjerað: Eyrarsveit, Helgafellssveit og Skógarstrandar hreppur. Læknirinn í hjeraði þessu er enn fremur skyldur, þegar því verður við komið og þess er leitað, að vitja sjúklinga í Fellsstrandarhreppi vestan Kjallaksstaðaár og Skarðsstrandarhreppi sunnan Ballarár, ásamt eyjunum í þessum hreppi, nema Rauðseyjum, Rúfeyjum og Akureyjum.
11. Dala hjerað: Dalasýsla nema Rauðseyjar og Rúfeyjar;
12. Stranda hjerað: Strandasýsla, nema Bæjar hreppur.
13. Húsavíkur hjerað: Grímsey í Eyjafjarðarsýslu, Ljósavatnshreppur upp undir Þóróddsstað, Aðaldæla og Húsavíkur hreppar.
14. Vopnafjarðar hjerað: Skeggjastaða og Vopnafjarðar hreppar. Læknirinn í hjerað þessu er skyldur til að vitja sjúklinga í Möðrudal og Víðidal, þegar hans er vitjað og því verður við komið;
15. Hróarstungu hjerað: Jökuldalshreppur beggja megin Jökulsár upp að Gilsá, Hlíðar, Tungu, Hjaltastaða, Eiða og Borgarfjarðar hreppar.
16. Reyðarfjarðar hjerað: Reyðarfjarðar og Norðfjarðar hreppar.
17. Hornafjarðar hjerað: Austur-Skaptafellssýsla.
18. Síðu hjerað: Vestur-Skaptafellssýsla frá Skeiðarársandi að Hólmsá og Kúða-fjótí.
19. Rangár hjerað: Rangárvallasýsla, nema Austur-Eyjafjallahreppur.
20. Eyrarbakka hjerað: Villingaholts, Hraungerðis, Gaulverjabæjar, Stokkseyrar, Eyrarbakka, Sandvíkur, Ölfus og Selvogs hreppar í Árnessýslu.

4. flokkur.

21. Skipaskaga hjerað: Hvalfjarðarstrandarhreppur inn fyrir Ferstiklu og hinir 4 syðstu hreppar Borgarfjarðarsýslu.
22. Ólafsvíkur hjerað: Syðri hluti Snæfellsnessýslu frá Straumfjarðará að Búlands-höfða.
23. Þingeyrar hjerað: Vestur-Ísafjarðarsýsla.
24. Hesteyrar hjerað: Grunnavíkur og Sljettu hreppar.
25. Miðfjarðar hjerað: Húnavatnssýsla vestan Gljúfurár og Bæjarhreppur í Stranda-sýslu.

Nr. 24. Lög 13. október um skipun læknishjeraða á Íslandi o. fl.

- 8) Sandarkrof Distrikt: Skjöldestada, Sandaa, Stadar, Seila, Lytingsstada, Akra Nr. 24.
og Rips Kepper i Stagaffjord Syssel.

13de
Oktbr.

3dje Klasse.

- 9) Borgarfjord Distrikt: Skoradals, Andatils, Lundareykjadals, Reykholtisdals og Galsa Kepper i Borgarfjord Syssel og den Del af Myra Syssel, der ligger øst for Langaa;
- 10) Stykkisholm Distrikt: Eyrar, Helgafells og Skogarstrands Kepper. Lægen i dette Distrikt er endvidere pligtig til, naar det forlanges, og Forholdene tillade det, at yde Lægehjælp til Beboerne af den Del af Fellsstrands Rep, der ligger vest for Kjallaksstadaa, og i den sydlige Del af Skarðsstrands Rep indtil Ballaraa tilligemed Derne i sidstnævnte Rep med Undtagelse af Raudseyjar, Ruseyjar og Akureyjar;
- 11) Dala Distrikt: Dala Syssel med Undtagelse af Raudseyjar og Ruseyjar;
- 12) Stranda Distrikt: Stranda Syssel med Undtagelse af Bæjar Rep;
- 13) Húsavík Distrikt: Grimsø i Vgfjord Syssel, Vjofavatns Reps nordlige Del indtil Thoroddsstadur (ekskl.), Aldaðæla og Húsavíks Kepper;
- 14) Bopnafjord Distrikt: Skeggjastada og Bopnafjords Kepper; Lægen i dette Distrikt er endvidere pligtig til, naar det forlanges, og Forholdene tillade det, at yde Lægehjælp til Beboerne af Mødrudal og Vididal;
- 15) Groarstunga Distrikt: Den nederste Del af Söfuldals Rep paa begge Sider af Söfulsaa til Gilsaa, samt Hlidar, Tungu, Hjaltastadar, Eida og Borgarfjords Kepper
- 16) Reyðarfjord Distrikt: Reyðarfjords og Norðfjords Kepper;
- 17) Hornafjord Distrikt: Vester-Skaptafell Syssel;
- 18) Eida Distrikt: Vester-Skaptafell Syssel fra Skeidaraasand til Holmsaa og Rudafljót;
- 19) Rangaa Distrikt: Rangarvalla Syssel med Undtagelse af Vester-Hjafjalla Rep;
- 20) Dreka Distrikt: Willingaholts, Graungerdis, Gaulverjabæjar, Stofkseyri, Dreka, Sandvíks, Ölfus og Selvogs Kepper i Arnæs Syssel.

4de Klasse.

- 21) Skipastagi Distrikt: Den vestlige Del af Hvalfjardarstrands Rep til Ferstikla (inkl.) samt de 4 sydligste Kepper af Borgarfjord Syssel;
- 22) Olafsvík Distrikt: Den sydlige Del af Snæfellsnes Syssel fra Straumfjordsaa til Bulandsþófi;
- 23) Thingeyri Distrikt: Vester-Hafsfjord Syssel;
- 24) Hesteyri Distrikt: Grunnavíks og Eljetta Kepper;
- 25) Midfjord Distrikt: Den Del af Hunavatn Syssel, som ligger vest for Gljufuraa, samt Bæjar Rep i Stranda Syssel;

Nr. 24. Lov af 13de Oktober angaaende Omordning af Lægedistrikterne i Island m. v.

- Nr. 24 6. Hofsóss hjerað: Viðvíkur, Hóla, Hofs, Fells, Haganess og Holts hreppar í Skaga-
13. fjarðarsýslu.
oktbr.
27. Siglufjarðar hjerað: Hvanneyrar og Þóroddsstaða hreppar í Eyjafjarðarsýslu. Læknirinn í hjeraði þessu er skyldur til, þegar þess er leitað og því verður við komið, að vitja sjúklinga í Grímsey.
28. Höfðahverfis hjerað: Svarfaðardals hreppur og Arnarness hreppur inn að Hillum í Eyjafjarðarsýslu, Grýtubakka hreppur og Háls hreppur norðan við Hálssókn í Þingeyjarsýslu.
29. Reykdæla hjerað: Hálshreppur út að Draflastaðasókn, Ljósavatnshreppur ofan fyrir Þóroddsstað, Reykdæla og Skútustaða hreppar.
30. Axarfjarðar hjerað: Kelduness, Fjalla og Skinnastaða hreppar og Presthóla-hreppur að Skinnalónsheiði.
31. Fljótsdals hjerað: Jökuldalshreppur fyrir ofan Gílsá, beggja megin Jökulsár, að meðtaldri Jökuldalsheiði, Möðrudal og Víðidal, Fella, Fljótsdals, Skriðdals og Valla hreppar.
32. Mýrdals hjerað: Álptavers, Hvamms og Dyrhóla hreppar í Vestur-Skaptafellssýslu og Austur-Eyjafjalla hreppur í Rangárvallasýslu.
33. Grímsness hjerað: Skeiða, Gnúpverja, Hrunamanna, Biskupstungna, Grímsness og Grafnings hreppar í Árnessýslu.

5. flokkur.

34. Kjósar hjerað: Þingvallahreppur, Hvalfjarðarstrandahreppur út fyrir Hrafna-
björg og Kjósarsýsla, nema Mosfellshreppur.
35. Mýra hjerað: Mýrasýsla vestan Langár og Hnappadalssýsla.
36. Reykhóla hjerað: Geiradals, Reykhóla og Gufudals hreppar; læknirinn í hjeraði þessu er ennfreður skyldur, þegar þess er leitað og því verður við komið, að vitja sjúklinga í Múlahreppi og á Hjarðarnesi.
37. Flateyjar hjerað: Flateyjarhreppur, Rauðseyjar og Rúfeyjar í Dalasýslu, Múla-hreppur og Hjarðarnes að Vatnsfirði; læknirinn í hjeraði þessu er ennfreður skyldur, þegar því verður komið við og þess er leitað, að vitja sjúklinga í Barðastrandahreppi milli Vatnsdalsár og Hagavaðals.
38. Nauteyrar hjerað: Ögurhreppur nema Vigur, Reykjarfjarðar, Nauteyrar og Snæfjalla hreppar.
39. Þistilfjarðar hjerað: Hinn hluti Norður-Þingeyjarsýslu (sbr. tölul. 30).
40. Fáskrúðsfjarðar hjerað: Fáskrúðsfjarðar og Breiðdals hreppar.

- 26) Hofsós Distrikt: Vidvífs, Hóla, Hofs, Fells, Haganes og Hólts Kepper i Skaga-
fjörð Syssfel; Nr. 24.
13de
Oftbr.
- 27) Siglufjörð Distrikt: Hvanneyri og Thoroddsstada Kepper i Öfjörð Syssfel.
Lægen i dette Distrikt er endvidere pligtig til, naar det forlanges, og Forholdene til-
lade det, at yde Lægehjælp til Beboerne af Grimsø;
- 28) Hofdahlverfi Distrikt: Svarfadarbalds Kep, den nordlige Del af Arnarnes Kep
indtil Hillur (ekskl.) i Öfjörð Syssfel, samt Grytubakka Kep og Hals Kep norden for
Hals Sogn i Thingø Syssfel;
- 29) Reykdæla Distrikt: Den sydlige Del af Hals Kep indtil Draflastada Sogn,
Ljosavatns Keps sydlige Del indtil Thoroddsstadur (inkl.), samt Reykdæla og Stutu-
stada Kepper;
- 30) Argarfjörð Distrikt: Keldunes, Fjalla og Skinnastada Kepper, samt Presthóla
Kep indtil Skinnalóns Heði;
- 31) Fljotsdals Distrikt: Den øverste Del af Föfuldals Kep paa begge Sider af
Föfuldals til Gilsaa, heri indbefattede Föfuldals Heði samt Mödrudal og Víði-
dal; endvidere Fella, Fljotsdals, Skridbalds og Balla Kepper;
- 32) Myrdals Distrikt: Alptavers, Hvamms og Dyrhóla Kepper i Skaptafjell Syssfel
og Öster-Öyjafjalla Kep i Rangarvalla Syssfel;
- 33) Grimsnes Distrikt: Skeiða, Snupverja, Grunamanna, Biskupstungna, Grimsnes
og Grafnings Kepper i Arnæs Syssfel.

5te Klasse.

- 34) Rjos Distrikt: Thingvalla Kep, den østlige Del af Hvalfjarðarstrands Kep til
Hrafnabjörg (inkl.), samt Rjos Syssfel med Undtagelse af Mosfells Kep;
- 35) Myra Distrikt: Den Del af Myra Syssfel, der ligger vest for Langaa, samt
Snappadal Syssfel;
- 36) Reykhóla Distrikt: Geiradals, Reykhóla og Gufudals Kepper; Lægen i dette
Distrikt er endvidere pligtig til, naar det forlanges, og Forholdene tillade det, at
yde Lægehjælp til Beboerne af Múla Kep og Hjardarnes;
- 37) Flato Distrikt: Flato Kep tilligemed Randseyjar og Ruseyjar i Dala Syssfel
samt Múla Kep og Hjardarnes indtil Vatnsfjorden; Lægen i dette Distrikt er end-
videre pligtig til, naar det forlanges, og Forholdene tillade det, at yde Læge-
hjælp til Beboerne af Vardastrand's Kep paa Strækningen mellem Vatnsdalsaa og
Hagabaddall;
- 38) Rauteyri Distrikt: Ögur Kep med Undtagelse af Vigur, Reykfjarfjörðs, Rauteyri
og Snæfjalla Kepper;
- 39) Thistilfjörð Distrikt: Den øvrige Del af Nordre Thingø Syssfel (jfr. Nr. 30);
- 40) Faskrudsfjörð Distrikt: Faskrudsfjörðs og Breiddals Kepper;

Nr. 24. 41. Berufjarðar hjerað: Beruness og Geithellna hreppar;

13.
oktbr. 42. Vestmannaeyja hjerað: Vestmannaeyjasýsla.

Landshöfðingi getur eptir tillögum hlutaðeigandi sýslunefndar eða sýslunefnda gert breyting á takmörkunum milli hinna einstöku læknishjeraða, og verða lækna að sætta sig við þá breyting endurgjaldslaust.

Nú er hjeraðslæknis vitjað úr öðru hjeraði til konu í barnsnauð eða í öðru jafnbrynu tilfelli, fyrir þá sök, að hægra er til hans að ná en hlutaðeigandi læknis, og hefir hann þá sömu skyldur eins og hjeraðsbúi hans ætti í hlut.

2. grein.

Konungur skipar hjeraðslækna í embætti þau, er talin eru í 1., 2. og 3. flokki.

Læknishjeruð þau, er talin eru í 4. og 5. flokki, veitir landshöfðingi, og fylgir þeim eigi rjettur til eptirlauna.

Hjeraðslæknir er skyldur til að setjast að í þeim hluta hjeraðsins, sem landshöfðingi ákveður, eptir að búið er að leita um það álits hlutaðeigandi sýslunefndar eða sýslunefnda. Nú er lækni skylt að búa utan verzlunarstaðar, og skal hlutaðeigandi sýslunefnd eða sýslunefndir þegar útvega honum aðsetursstað, en ábylisjörð svo fljótt sem unnt er, ef hann óskar þess. Landsstjórnin skal leggja til landssjóðsjarðir fyrir læknissetur, þar sem því verður viðkomið.

Hjeraðslæknarnir í Reykjavíkur, Ísafjarðar, Akureyrar og Seyðisfjarðar hjeruðum skulu vera búsettir í þeim kaupstað, er hjeraðið er kennt við. Hjeraðslæknirinn í Reyðarfjarðarhjeraði skal vera búsettur á Eskifirði og hjeraðslæknirinn í Barðastrandarhjeraði á Patreksfirði.

Ef sjúkrahús, er njóta styrks úr landsjóði, eru á þeim stað, er hjeraðslæknirinn býr, eða síðar verða reist þar, skal hann skyldur að takast á hendur lækniseptirlit við hús þessi án sjerstakrar þóknunar, sama er um sóttvarnarhús þau, er getur um í lögum nr. 30, 17. desember 1875, smbr. lög nr. 32, 18. desember 1897.

3. grein.

Laun hjeraðslækna eru þannig ákveðin:

Í 1. flokki	1,900 kr.
Í 2. flokki	1,700 —
Í 3. flokki	1,500 —
Í 4. flokki	1,500 —
Í 5. flokki	1,300 —

Launin greiðast úr landssjóði.

Hafi nokkur hjeraðslæknir, er nú er skipaður í fast embætti, hærri laun (að meðtöldum húsaleigustyrk og embættisjörð), en honum bæri eptir lögum þessum, heldur hann því, sem fram yfir er, sem viðbót fyrir hann sjálfan. Þegar læknisembættið losnar, skal embættisjörðin lögð til landssjóðs.

Þangað til smámsaman er búið að skipa hjeraðslækna í hin nýju læknishjeruð, skal læknahjeraðaskipting sú, sem nú er, haldast, að því leyti er snertir þau embætti.

Hjeraðslæknar þeir, sem nú eru í embættum, verða endurgjaldslaust að sætta sig við hverja breyting, sem verður á hjeruðum þeirra eptir lögum þessum.

Nr. 24. Lög 13. október um skipun læknishjeraða á Íslandi o. fl.

41) Berufjord Distrikt: Verunes og Geithellna Repper;

Nr. 24.
13de
Oktbr.

42) Vestmannø Distrikt: Vestmannø Syssel.

Forandringer i de enkelte Distrikters Grænser kunne efter vedkommende Syssel-
forstanderskab eller Sysselforstanderskabers Indstilling fastsættes af Landshøvdingen, hvilke
Forandringer vedkommende Læger ere pligtige at underkaste sig uden Vederlag.

Ved Henvendelse fra et andet Distrikt til en Distriktslæge i Varselstilfælde eller
andre ligesaa paatrængende Sygdomstilfælde, af den Grund, at der er lettere Afgang til
ham end til den vedkommende Læge, paahviler der ham samme Forpligtelse, som om det
gjaldt Beboerne af hans eget Distrikt.

§ 2.

Distriktslægerne i de under 1ste, 2den og 3dje Klasse henhørende Embeder be-
stikkes af Kongen.

De under 4de og 5te Klasse henhørende Lægedistrikter besættes af Landshøvdingen
og give ikke Ret til Pension.

Distriktslægerne ere pligtige til at tage Bopæl i den Del af Distriktet, der, efter
at Erklæring herom er indhentet fra vedkommende Sysselforstanderskab eller Sysselfor-
standerskaber, fastsættes af Landshøvdingen. Er Lægen forpligtet til at tage Bopæl paa
Landet udenfor en Handelsplads, paaligger det vedkommende Sysselforstanderskab eller
Sysselforstanderskaber, saafremt han ønsker det, uopholdelig at sørge for Bopæl til ham
samt saa hurtigt som muligt at skaffe ham en Jord i Bygning. Hvor Forholdene tillade
det, bør Regeringen udlægge en Landskassen tilhørende Jord til Embedsbolig for Lægen.

Distriktslægerne i Reykjavik, Haffjard, Akureyri og Seyðisfjord Distrikter skulle
have Bopæl i den Kjøbstad, hvorefter Distriktet har Navn. Distriktslægen i Reyðarfjord
Distrikt skal have Bopæl i Efstjard, og Distriktslægen i Vardastrand Distrikt i Patrisfjord.

Indes eller oprettes der paa det Sted, hvor en Distriktslæge er bosat, Sygehuse,
der nyde Understøttelse af Landskassen, — herunder indbefattet de ved Lov Nr. 30 af 17de
Decbr. 1875, jfr. Lov Nr. 32 af 18de Decbr. 1897, omhandlede Karantænehuse — er han
pligtig uden særligt Vederlag at overtage Tilsynet med samme.

§ 3.

Distriktslægernes Lønning fastsættes paa følgende Maade:

3 1ste Klasse.....	1,900 Kr.
3 2den Klasse.....	1,700 —
3 3dje Klasse.....	1,500 —
3 4de Klasse.....	1,500 —
3 5te Klasse.....	1,300 —

Lønningerne afholdes af Landskassen.

For saa vidt nogen af de for Tiden fast ansatte Distriktslæger oppebærer højere
Lønning (Husleiehjælp og Embedsjord derunder indbefattet), end der vilde tilkomme ham
efter denne Lov, beholder han det overskydende som personligt Tillæg. Ved indtrædende
Balancelinddragelse Embedsjorden til Fordel for Landskassen.

Indtil de nye Lægedistrikter efterhaanden blive forsynede med Distriktslæger, bi-
beholdes for deres Vedkommende den ældre Distriktsinddeling.

De for Tiden fast ansatte Distriktslæger ere pligtige til uden Vederlag at under-
kaste sig de ved denne Lov forarsagede Forandringer af deres Distrikter.

Nr. 24.
13.
oktbr.

4. grein.

Þegar ekki er samið fyrir fram við lækna um borgun fyrir læknisstörf, svo sem um vissa þóknun á ári, þá ber þeim, hvort sem er fyrir læknisstörf í þarfir hins opinbera eða einstakra manna, þessi borgun:

- 1) Þegar leitað er ráða til þeirra heima eða þeir vitja sjúklinga eigi lengra en $\frac{1}{10}$ úr mílu frá bústað sínum, eins þó þeir um leið gefi út læknisfyrirsögn, geri lítils háttar skurði og bindi um, dragi út tönn, náði þvagi af manni eða því um líkt, allt að..... 1 kr.

Komi sjúklingurinn eptir umtali við lækinn þrisvar eða optar þar á eptir til hans eða vitji lækurinn sama sjúklings þrisvar eða optar, færist borgunin niður um helming.

Sje lækni leitað frá kl. 11 e. h. til kl. 6 f. h., tvöfaldast borgunin.

- 2) Fyrir ferð lækni á skip, er liggur á höfn..... 4 —
- 3) Fyrir að kippa í lið, stinga á manni eða taka fingur af eða tá 2 —
- 4) Fyrir að binda um beinbrot 3 —
- 5) Fyrir að taka af stærri limi, eða gera því líkan meiri háttar líkamsskurð .. 8 —
- 6) Fyrir að hjálpa sængurkonum með verkfærum 4 —
- 7) Fyrir að hjálpa sængurkonum án verkfæra 4 —

Fyrir önnur verk lækna skal borga eptir tiltölu við það, sem hjer er talið.

Þurfi lækni aðstoðar við hina meiri háttar líkamsskurði, skal að auki greiða sanngjarna borgun fyrir þá aðstoð.

5. grein.

Fyrir störf í þarfir heilbrigðis- og rjettargæzlu ber lækni, hvort sem hið opinbera eða einstakir menn leita hans:

- 1) Fyrir líkskodun 2 kr.
- 2) Fyrir uppskurð á líki 16 —
Hjálpið fleiri lækna að en einn við líkskurðinn, skiptist borgunin jafnt á milli þeirra.
- 3) Fyrir »kemiska« eða »mikroskopiska« rannsókn, er um eitrun er að ræða, ásamt skýrslu um málið 4 —
Þegar lík er skorið upp, skal þó ekkert greiða fyrir slíka rannsókn sjerstaklega.
- 4) Fyrir að rannsaka heilsufar manns, eðli sjúkdóms, geðveiki, getnaðarhæfileika, hvort barn sje fullburða, eða því um líkt 3 —
Sjeu fleiri en einn rannsakaðir á sama stað og í sama tilefni, skal þó aðeins greiða 2 kr. fyrir hvern þeirra.
- 5) Fyrir að rannsaka sjóskemmdar vörur, meðöl, matvæli, hús eða því um líkt, ásamt vottorði 3 —
Ef meira en 5 stundir ganga til starfsins, skal greitt tvöfalt gjald.

6. grein.

Verði lækni að takast ferð á hendur til þess að leysa af hendi störf sín í þarfir hins opinbera eða einstakra manna, skal sjá honum fyrir flutningi ókeypis og sem beinasta leið að hægt er, og greiða honum enn fremur auk borgunar eptir 4. og 5. grein 3 kr. fyrir hverjar 12 stundir, sem hann er á ferð, eða að læknisstöfum, og að því skapi fyrir kafla úr 12 stundum. Sjái hann sjer sjálfur fyrir farkosti, skal endurgjalda honum það, eptir því sem tíðkast í því byggðarlagi.

Nr. 24. Lög 13. október um skipun læknishjaraða á Íslandi o. fl.

§ 4.

Nr. 24.
13de
Oktbr.

Hvor der ikke forud er truffet Aftale med Lægen om Honoraret, f. Eks. om en vis Sum aarlig, tilkommer der Lægerne, saavel i privat som i offentlig Praksis:

- 1) For en Konsultation i Lægens Bolig eller Sygebesøg indenfor $\frac{1}{10}$ Mil fra denne, ogsaa naar der hermed er forbundet Udstedelse af Recept, mindre Incision med Forbinding, Tandudtrækning, Katheterisering eller deslige, indtil..... 1 Kr.

Henvender den syge sig efter Aftale til Lægen tre eller flere Gange derefter, eller besøger Lægen den samme syge tre eller flere Gange, beregnes kun halv Takst.

Ved Henvendelse til Lægen fra Kl. 11 Eftermiddag til Kl. 6 Formiddag fordobles Taksten.

- 2) For Lægehjælp om Bord i et i en Havn liggende Skib..... 4 —
- 3) For en Vedsetning, Foretagelse af Punktur eller Amputation af en Finger eller Taa..... 2 —
- 4) For Forbinding af en Fraktur..... 3 —
- 5) For Amputation af et større Lem eller en lignende større Operation..... 8 —
- 6) For en Tangforretning..... 4 —
- 7) For en Fødselsforretning uden Instrumenter..... 4 —

For andre Forretninger tilkommer der Lægen Betaling i Forhold hertil.

Behøver Lægen Assistance ved en større Operation, erlægges endvidere passende Godtgørelse for samme Assistance.

§ 5.

For Forretninger vedrørende Sundheds- og Retsplejen tilkommer der Lægen, hvad enten Forretningen begæres af det offentlige eller af private:

- 1) For en Synsforretning ved Sig..... 2 Kr.
- 2) For en Obduktionsforretning..... 16 —
der i Tilfælde af, at flere Læger deltage i Forretningen, deles lige mellem dem.

- 3) For en kemisk eller mikroskopisk Undersøgelse i Forgiftningstilfælde med Beretning..... 4 —

Dog bortfalder særlig Betaling for en saadan Undersøgelse, hvor Obduktion tillige finder Sted.

- 4) For en Undersøgelse af en Persons Sundhedstilstand, Sygdoms Natur, Sindssvagthed, Aledygtighed, et Barns Fuldbaarethed eller deslige..... 3 —

Naar flere skulle undersøges paa samme Sted og i samme Anledning, erlægges dog for hver Person kun 2 Kr.

- 5) For Undersøgelse af havarerede Varer, Medikamenter, Næringsmidler, Bygninger eller deslige med Attest..... 3 —
Medtager Forretningen over 5 Timer, betales som for 2 Forretninger.

§ 6.

Ved alle Forretninger saavel i offentlig som i privat Praksis, hvormed Rejser ere forbundne, nyder Lægen foruden fri og saa vidt muligt direkte Befordring samt foruden den i §§ 4 og 5 ommeldte Betaling 3 Kr. for hver 12 Timer, som han er hjemme fra, og forholdsvis for Dele af 12 Timer. Hvis Lægen selv skaffer sig Befordring, tilkommer der ham Betaling herfor efter Skif og Brug der paa Stedet.

Nr. 24.

7. grein.

13.
oktbr.

Lög 15. október 1875 um aðra skipun á læknaþjérfðum á Íslandi og fleira eru úr gildi numin.

8. grein.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1900.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 13. október 1899.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Hørring.

§ 7.

Lov af 15. Oktober 1875 angaaende Omordning af Lægedistrikterne i Følsand
m. v. ophæves.

Nr. 24.
13de
Oftbr.

§ 8.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1900.

Hvorefter alle vedkommende fig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 13de Oktober 1899.

Ministeriet for Følsand, den 13de Oktober 1899.

Hørring.

Ólafur Halldórsson.

Fjárlög

fyrir

árin 1900 og 1901.

Nr. 25.
11.
nóvbr.

Vjer Christian hinn Nundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. kafli.

Tekjur.

1. gr.

Á árunum 1900 og 1901 telst svo til, að tekjur Íslands verði 1,399,900 kr., og er það afrakstur af tekjugreinum þeim, sem getið er um í 2.—6. gr.

2. gr.

Af eftirfylgjandi sköttum og gjöldum eru tekjurnar taldar 1,126,000 kr.

	1900.	1901.	alls.
	kr.	kr.	kr.
1. Skattur á ábúð og afnotum jarða, og á lausafje:			
a) á ábúð og afnotum jarða.....	17,000.	17,000.	34,000.
b) á lausafje	25,000.	25,000.	50,000.
2. húsaskattur	6,000.	6,000.	12,000.
3. tekjuskattur.....	13,500.	13,500.	27,000.
4. aukatekjur	30,000.	30,000.	60,000.
5. erfðafjárskattur.....	2,000.	2,000.	4,000.
6. vitagjald	9,000.	9,000.	18,000.
7. gjöld fyrir leyfisbrjef.....	2,000.	2,000.	4,000.
Fyrir konunglega staðfesting á kaupmála milli hjóna greiðist ekkert gjald.			
8. útflutningsgjald af fiski og lýsi m. m., að frá-dregnum 2 % í innheimtulaun	46,000.	46,000.	92,000.
9. aðflutningsgjald af áfengum drykkjum, að frá-dregnum 2 % í innheimtulaun	125,000.	125,000.	250,000.
10. aðflutningsgjald af tóbaki, að frá-dregnum 2 % í innheimtulaun	70,000.	70,000.	140,000.
11. aðflutningsgjald af kaffi og sykri, að frá-dregn-um 2 % í innheimtulaun	180,000.	180,000.	360,000.
12. tekjur af pósthæðum	35,000.	35,000.	70,000.
13. óvissar tekjur	2,500.	2,500.	5,000.
samtals...	563,000.	563,000.	1,126,000.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Finanslov

for

Årene 1900 og 1901.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Rauenborg og Oldenborg,

Nr. 25.

11te
Novbr.

Gøre vittterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Første Afsnit.

Indtægt.

§ 1.

I Årene 1900 og 1901 beregnes som Indtægt for Island 1,399,900 Kr., hidrørende fra de i §§ 2—6 nævnte Indtægter.

§ 2.

Efternævnte Skatter og Afgifter føres til Indtægt med 1,126,000 Kr., nemlig:

	1900.	1901.	Tilfsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Skat paa Brug og Benyttelse af Fordejendomme og paa Løsegods:			
a. paa Brug og Benyttelse af Fordejendomme.	17,000.	17,000.	34,000.
b. paa Løsegods	25,000.	25,000.	50,000.
2. Bygningsafgift	6,000.	6,000.	12,000.
3. Indkomstskat	13,500.	13,500.	27,000.
4. Sportler	30,000.	30,000.	60,000.
5. Afgift af Arv	2,000.	2,000.	4,000.
6. Tyrafgift	9,000.	9,000.	18,000.
7. Gebyrer for Bevillinger	2,000.	2,000.	4,000.
For allerhøjeste Konfirmation paa en Egtepagt erlægges intet Gebyr.			
8. Udførselsafgift af Fisk og Tran m. v. med Fradrag af 2 pCt. for Oppebørselen	46,000.	46,000.	92,000.
9. Indførselsafgift af Spirituosa med Fradrag af 2 pCt. for Oppebørselen	125,000.	125,000.	250,000.
10. Indførselsafgift af Tobak med Fradrag af 2 pCt. for Oppebørselen	70,000.	70,000.	140,000.
11. Indførselsafgift af Kaffe og Sukker med Fradrag af 2 pCt. for Oppebørselen	180,000.	180,000.	360,000.
12. Indtægter af Postvæsenet	35,000.	35,000.	70,000.
13. Tilfældige Indtægter	2,500.	2,500.	5,000.
3 alt...	563,000.	563,000.	1,126,000.

Tekjur af fasteignum landssjóðs o. fl. eru taldar 50,200 kr.:

4. gr.

Tekjur, er snerta viðlagasjóðinn, eru áætlaðar 94,000 kr.:

5. gr.

Ymislegar innborganir og endurgjöld verða talin 9,200 kr.:

	1900.	1901.	alls.
	kr.	kr.	kr.
1. Það, sem greitt er frá prestaköllum samkvæmt lögum 27. febr. 1880	2,000.	2,000.	4,000.
2. Endurgjald skyndilána til embættismanna ...	600.	600.	1,200.
3. Endurborganir á öðrum fyrirframgreiðslum ..	2,000.	2,000.	4,000.
samtals...	4,600.	4,600.	9,200.

§ 3.

Nr. 25.

Indtægter af det Landskassen tilhørende Jordegods m. m. anslaaes til 50,200 Kr., nemlig: ^{11te} Novbr.

	1900.	1901.	Tilsammen
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Afgifter af Landskassens Jordegods, i alt 32,000 Kr. med Fradrag af Administrationsløse, Løse til Præster m. m. 9,000 —	23,000.	23,000.	46,000.
Regeringen bemyndiges til uden Forhøjelse af Jordafgifterne at anvende indtil Halvdelen af Afgifterne af hvert enkelt Ombud til Udførelse af Forbedringer og Forandringer af de til Ombudsgodset hørende Huse. Understøttelsen til Forbedring af Huse er betinget af, at Opbyggeren tilskylder i det mindste $\frac{1}{3}$ af Bekostningen.			
2. Indtægter af Kirker.....	100.	100.	200.
3. Indtægt af Dobbeltspathminen i Helgustadassjall	2,000.	2,000.	4,000.
Σ alt...	25,100.	25,100.	50,200.

§ 4.

Indtægter vedkommende Reservecapitalen anslaaes til 94,000 Kr., nemlig:

	1900.	1901.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Renter af Reservecapitalens Kapitaler Afdrag paa Laan: i Marts 1900 38,673 Kr. 66 Ø. i — 1901 39,058 — 37 — 77,732 Kr. 03 Ø.	42,000.	42,000.	84,000.
2. Renter af Landskassens Laan til Landsbanken..	5,000.	5,000.	10,000.
Σ alt ..	47,000.	47,000.	94,000.

§ 5.

Forfællelige Indbetalinger og Refusioner beregnes til 9,200 Kr., nemlig:

	1900.	1901.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Indbetalinger fra Præstefald i Henhold til Lov 27de Februar 1880.....	2,000.	2,000.	4,000.
2. Tilbagebetaling af Gageforstuds til Embedsmænd	600.	600.	1,200.
3. Tilbagebetaling af andre forstudsvis udredeede Summer.....	2,000.	2,000.	4,000.
Σ alt...	4,600.	4,600.	9,200.

Nr. 25. Finanslov af 11te November for Aarene 1900 og 1901.

Tillag úr ríkissjóðnum verður talið 120,500 kr.:

2. kaflí.

7. gr.

8. gr.

9. gr.

10. gr.

A.		1900.	1901.	alls.	
Umboðsstjórn, gjaldheimtur og reikningsmál:		kr.	a.	kr.	a.
1.	laun embættismanna	18,066.	67	18,100.	36,166. 67
2.	endurgjald fyrir skrifstofukostnað o. fl. ..	4,200.		4,200.	8,400.
3.	hin umboðslega endurskoðun:				
a.	laun endurskoðanda..... 2,500 kr.				
b.	viðbót fyrir hinn núverandi endurskoðanda..... 500 —				
c.	skrifstofukostnaðar 300 —				
d.	handa föstum aðstoðarmanni, er landshöfðingi skipar 1,000 —				
		4,300.		4,300.	8,600.
		26,566.	67	26,600.	53,166. 67
	flyt.....				53,166. 67

§ 6.

Tilskud fra Statskassen opføres med 120,500 Kr., nemlig:

Nr. 25.
11te
Novbr.

	1900.	1901.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Ordentligt Tilskud	60,000.	60,000.	120,000.
Overordentligt Tilskud	500.	"	500.
I alt...	60,500.	60,000.	120,500.

Andet Afsnit.

Udgift.

§ 7.

I Årene 1900 og 1901 bevilges til Udgift 1,498,924 Kr. 75 Ø. ifølge de i §§ 8—16 nærmere betegnede Udgiftsposter.

§ 8.

Udgifter til Islands øverste stedlige Styrelse og til Regeringens Repræsentation paa Altinget opføres for Året 1900 med 12,400 Kr. og for Året 1901 med 14,400 Kr., i alt 26,800 Kr.

§ 9.

Til Altinget bevilges 38,000 Kr. Til Udgifter ved Revisionen af Landsregnskaberne bevilges 1,600 Kr., i alt 39,600 Kr.

§ 10.

Udgifter til Administrationen, Oppebørsels- og Regnskabsvæsenet samt til Inspektions- og Politivæsenet m. m. bevilges med 359,998 Kr. 67 Ø.

A.	1900.	1901.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Administrationen samt Oppebørsels- og Regnskabsvæsenet:			
1. Lønninger	18,066. 67	18,100.	36,166. 67
2. Kontorholdsgodtgørelser m. m.	4,200.	4,200.	8,400.
3. Den administrative Revision:			
a. Honorar til Revisor	2,500 Kr.		
b. Personligt Tillæg til den nuværende Revisor	500 —		
c. Kontorholdsgodtgørelse	300 —		
d. Til en fast af Landshøvdingen ansat Assistent	1,000 —		
	4,300.	4,300.	8,600.
	26,566. 67	26,600.	53,166. 67
Overføres			53,166. 67

Nr. 25. Finanslov af 11te November for Årene 1900 og 1901.

Nr. 25.
11.
nóvbr.

	1900.	1901.	alls.
	kr.	kr.	kr. a.
fluttar...			53,166. 67
B.			
Dómgæzla og lögreglustjórn:			
1. laun:			
a. til dómara og sýslumanna	68,100.	68,100.	
b. til hreppstjóra.....	8,000.	8,000.	
2. ritfje handa bæjarfógetanum í Reykjavík....	1,400.	1,400.	
3. til hegningarhússins og fangelsanna:			
a. laun umsjónarmanns- 1900. 1901.			
ins	1,000 kr.	1,000 kr.	
viðbót við laun nú-			
verandi umsjónar-			
manns.....	200 —	200 —	
þóknun handa dóm-			
kirkjuprestinum	100 —	100 —	
þóknun handa lækni	60 —	60 —	
b. viðurværi handa			
föngum, 42 a. á dag.	1,225 —	1,225 —	
3 skammtar af mið-			
degismat handa fanga-			
verði 21 e.....	230 —	230 —	
þvottur	30 —	30 —	
til eldiviðar og ljósa	520 —	520 —	
útgjöld við húsið sjálft			
og áhöld	400 —	400 —	
til þess að útvega			
verkefni	500 —	500 —	
ýmisleg útgjöld.....	150 —	150 —	
	4,415 kr.	4,415 kr.	
arður af verkum			
talinn	615 —	615 —	
	3,800 kr.	3,800 kr.	
c. kostnaður við viðhald			
fangelsanna	1,600 —	300 —	
	5,400.	4,100.	
flyt...	82,900.	81,600.	53,166. 67

	1900.		1901.		Tilsammen.		Nr. 25. 11te Novbr.
	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	
Overført...					53,166.	67	
B.							
Justits- og Politivæsenet:							
1. Lønninger:							
a. til Dommere og Syselmænd	68,100.		68,100.				
b. til Repstyrere	8,000.		8,000.				
2. Kontorholdsgodtgørelse til Byfogden i Repstjæ- vif	1,400.		1,400.				
3. Til Strafanstalten og Fængslerne:							
a. Opsynsmandens	1900.	1901.					
Lønning.....	1,000 Kr.	1,000 Kr.					
Tillæg til den nu- værende Opsyns- mand	200 —	200 —					
Honorar til Dom- kirkepræsten	100 —	100 —					
Honorar til Lægen	60 —	60 —					
b. Forplejning af Fanger à 42 Øre daglig	1,225 —	1,225 —					
3 Portioner Mid- dagskost til Opsyns- manden à 21 Øre	230 —	230 —					
Vask.....	30 —	30 —					
Udebrændsel og Belysning	520 —	520 —					
Bygnings- og In- ventarieudgifter ..	400 —	400 —					
Anskaffelse af Kaa- materiale	500 —	500 —					
Forfællige Udgifter	150 —	150 —					
	4,415 Kr.	4,415 Kr.					
Indtægterne af Fangernes Ar- bejdsvirksomhed anslaas til	615 —	615 —					
	3,800 Kr.	3,800 Kr.					
c. Til Fængslernes Bedrigholdelse...	1,600 —	300 —					
	5,400.		4,100.				
Overføres...	82,900.		81,600.		53,166.	67	

Nr. 25.
11.
nóvbr.

	1900.	1901.	alls.
fluttar...	kr. 82,900.	kr. 81,600.	kr. a. 53,166. 67
4. önnur útgjöld:			
a. þóknun handa tveimur settum mála- flutningsmönnum við yfirjettinn 1,600 kr.			
b. laun sendiboðans við yfirjettinn. 50 —			
c. til eldiviðar í yfirjettarstofunum 50 —			
d. til viðhalds á yfirjettarstofunum			
o. fl. 50 —			
e. kostnaður við sakamál og lög- reglumál 3,000 —			
f. kostnaður við gjafsóknarmál 300 —			
g. til að gefa út dómasafn, allt að 15 kr. fyrir hverja örk..... 150 —			
h. útgjöld við sáttamál 50 —			
	5,250.	5,250.	
	88,150.	86,850.	175,000.
C.			
Ýmisleg útgjöld:			
1. til þess að gefa út stjórnartíðindi og lands- hagsskýrslur:			
a. þóknun fyrir útgáfu tíðindanna m. fl. 450 kr.			
b. til pappírs og prentunar B-deildar stjórnartíðindanna (30 arkir) og landshagsskýrslna (30 arkir), 43 kr. örkin..... 2,580 —			
c. til kostnaðar við sending með póstum 450 —			
d. þóknun fyrir að semja landshags- skýrslur með prófarkalestri, allt að 40 kr. fyrir örkina..... 1,200 —			
	4,680.	4,680.	
2. endurgjald handa embættismönnum fyrir burð- areyri undir embættisbrjef.....	2,500.	2,500.	
3. brunabóta- og sótaragjald fyrir opinberar bygg- ingar.....	900.	900.	
4. styrkur til eflingar búnaði:			
a. til búnaðarskóla:			
1. til skólans í Ólafsdal 2,500 kr.			
2. til skólans á Hólum 2,500 —			
flyt... 5,000 kr.	8,080.	8,080.	228,166. 67

		1900.	1901.	Tilfammen.	Nr. 25.
		Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	11te Novbr.
	Overført...	82,900.	81,600.	53,166. 67	
4. Andre Udgifter:					
a. Honorar til 2 konstituerede Sagførere ved Landsoverretten	1,600 Kr.				
b. Løn til Overrettens Bud ...	50 —				
c. Til Ilddebrandjel til Over- rettens Lokaler	50 —				
d. Til Vedligeholdelse af disse Lokaler m. m.	50 —				
e. Omkostninger ved kriminelle Sagers og Politisagers Ud- førelse	3,000 —				
f. Omkostninger ved beneficerede Sagers Udførelse	300 —				
g. Til Udgivelse af en Doms- samling indtil 15 Kr. pr. Ark	150 —				
h. Til Udgifter ved Forligsvæsenet	50 —				
		5,250.	5,250.		
		88,150.	86,850.		
				175,000.	
C.					
Forskellige Udgifter:					
1. Til Udgivelse af Regeringstidenden og sta- tistiske Meddelelser:					
a. Honorar for Udgivelsen m. v.	450 Kr.				
b. Til Trykning og Papir til Af- deling B. (30 Ark) og til sta- tistiske Meddelelser (30 Ark) à 43 Kr. pr. Ark	2,580 —				
c. Til Forsendelsesudgifter	450 —				
d. Honorar for Udarbejdelsen af sta- tistiske Meddelelser med Korrek- turlæsning indtil 40 Kr. pr. Ark	1,200 —				
		4,680.	4,680.		
2. Godtgørelse til Embedsmænd for Ophør af Portofrihed		2,500.	2,500.		
3. Brandforsikringskontingent for nogle offent- lige Bygninger		900.	900.		
4. Til Understøttelser i landøkonomiske Hjemed:					
a Til Landbrugsskoler:					
1. Til Skolen i Blafsødal ..	2,500 Kr.				
2. Til Skolen paa Hølar...	2,500 —				
	Drevføres ...	5,000 Kr.	8,080.	8,080.	228,166. 67

Nr. 25.
11.
nóvbr.

	1900.	1901.	alls.	
	kr.	kr.	kr.	a.
fluttar... 5,000 kr.	8,080.	8,080.	228,166. 67	
3. til skólans á Eyðum..... 2,500 —				
4. — — - Hvanneyri 2,500 —				
10,000 kr.				
b. til búnaðarfjelaga 18,000 —				
c. til búnaðarfjeldags Íslands..... 7,000 —				
	35,000.	35,000.		
5. til kennslu í mjólkurmeðferð 2,000.	2,000.	2,000		
Styrkur þessi veitist Búnaðarfjeldagi Íslands með því skilyrði, að fjeldagið útvegi mann frá Danmörku, er hafi fullkomna kunnáttu og góða æfingu í mjólkurmeðferð samkvæmt því, sem gerist á góðum mjólkursamlagsbúum í Danmörku. Maður þessi sje ráðinn til 2 eða 4 ára, til þess að kenna á góðu mjólkurbúi í landinu, helst á Hvanneyrarskóla, tilbúning osta og smjörs með þeim áhöldum og aðferðum, sem hægt er að koma við á hinum stærri sveitabúum hjer á landi, og fari kennslan fram kostnaðarlaust fyrir nemendur.				
6. til gróðrartilrauna 2,000.	2,000.	1,500.		
Styrkur þessi veitist Búnaðarfjeldagi Íslands, með því skilyrði, að fjeldagið komi á fót gróðrartilraunastöð í grend við Reykjavík, og ráði mann til að standa fyrir tilraunum og annast þær að öllu leyti.				
7. styrkur til Gullbringusýslu... 10,000.	10,000.			
Veitist sýslunefndinni með því skilyrði, að hún verji styrknum til jarðræktar í þeim hreppum sýslunnar, sem bágast eru staddir, þannig að fátækustu menn sitji fyrir vinnu við jarðabæturnar, en sveitarfjeldögin eignist hin ræktuðu svæði.				
8. styrkur til útgáfu búnaðarrits, 20 kr. fyrir örkina. 240.	240.	240.		
9. a. laun handa tveim dýralæknum 2,400.	2,400.	2,400.		
flyt...	59,720.	49,220.	228,166. 67	

		1900.	1901.	Tilsammen.	Nr. 25.
		Kr.	Kr.	Kr. D.	11te Novbr.
	Overført... 5,000 Kr.	8,080.	8,080.	228,166. 67	
	3. Til Skolen paa Eydar... 2,500 —				
	4. Til Skolen paa Hvanneyri 2,500 —				
	10,000 Kr.				
	b. Til Landbrugsselskaber..... 18,000 —				
	c. Til Islands Landbrugsselskab 7,000 —	35,000.	35,000.		
5.	Til Undervisning i Behandling af Mælk ...	2,000.	2,000.		
	Denne Understøttelse bevilges Islands Landbrugsselskab paa den Betingelse, at Selskabet forskaffer fra Danmark en Mand, der har fuldkomment Kendskab til og god Dvælselse i Mejeri-væsen, saaledes som dette drives paa gode Andelsmejerier i Danmark. Denne Mand engageres paa 2 til 4 Aar til paa en indenlandsk Gaard med god Mælkebedrift, helst paa Skolen paa Hvanneyri, at undervise i Ost- og Smørtilvirkning med de Indretninger og efter de Metoder, som med Lethed kunne anvendes paa større Landbrug her i Landet, og saaledes at Undervisningen gives uden Betaling.				
6.	Til Dyrkningsforsøg.....	2,000.	1,500.		
	Denne Understøttelse bevilges Islands Landbrugsselskab paa den Betingelse, at Selskabet opretter en Forsøgsstation i Nærheden af Reykjavik, og antager en Mand til at lede og i alle Maader besørge Forsøgenes Udførelse.				
7.	Understøttelse til Gullbringa Selskab	10,000.			
	Bevilges Selskabsforstanderskabet paa Betingelse af, at det anvender Understøttelsen til Jorddyrkning i de daarligst stillede Repper i Selskabet, saaledes at de fattigste Personer fortrinsvis have Adgang til at udføre Arbejdet ved Jordforbedringerne, men at Kommunerne blive Ejere af de opdyrkede Jordstykker.				
8.	Understøttelse til Udgivelse af et landøkonomisk Tidsskrift à 20 Kr. pr. Ark	240.	240.		
9.	a. Lønning til 2 Dyrklæger	2,400.	2,400.		
	Overføres ...	59,720.	49,220.	228,166. 67	

Nr. 25.
11.
nóvbr.

	1900.	1901.	alls.
	kr.	kr.	kr. a.
fluttar...	59,720.	49,220.	228,166. 67
b. launaviðbót handa núverandi dýralækni í Reykjavík	400.	400.	
10. styrkur til Hólmgeirs Jenssonar til að stunda dýralækningar í Vesturamtinu	300.	300.	
11. til vita:			
a. til umsjónarmanns við vitana við Faxaflóa	kr. 300		
b. til eptirlitsferða	100		
c. til vitans á Reykjanesi:	kr.		
1. til launa vitamannsins ...	1,200		
2. fyrir olíu	200		
3. — lampakveiki o. fl. ...	150		
4. — steinkol	160		
5. flutningskostnaður	250		
6. til viðhalds á húsum og áhöldum	300		
7. eptirgjald eptir lóðina ...	30		
8. til að byggja geymsluhús fyrir olíu og fl. árið 1900	300		
	2,590		
d. til vita á Skagatá:			
1. til vitamanns	400		
2. fyrir olíu	150		
3. — lampakveiki o. fl. ...	100		
4. til viðhalds á húsi og áhöldum	200		
5. steinkol	100		
6. flutningskostnaður	75		
7. eptirgjald fyrir lóðina ...	16		
	1,041		
e. til vita við Gróttu:			
1. til vitamanns	400		
2. fyrir olíu	125		
3. — lampakveiki o. fl. ...	100		
4. til viðhalds á húsi og áhöldum	160		
5. steinkol.	60		
6. flutningskostnaður	40		
	885		
flyt... 4,916	60,420.	49,920.	228,166. 67

		1900.	1901.	Tilsammen.	Nr. 25. 11te Novbr.
		Kr.	Kr.	Kr. D.	
	Overført...	59,720.	49,220.	228,166.	67
	b. Tillæg til den nuværende Dyrslæge i Reykjavík	400.	400.		
10.	Understøttelse til Holmgeir Jónsson til at præfiserer som Dyrslæge i Vestamtet	300.	300.		
11.	Til Fyrvæsenet:				
a.	Til en Inspektør ved Fyrene i Fátsekbugten	Kr. 300			
b.	Til Inspektionsrejser	100			
c.	Til Fyret paa Reykjanæs:	Kr.			
	1. Lønning til Fyrmesteren ...	1,200			
	2. Anskaffelse af Olie	200			
	3. Lampevæger m. m.	150			
	4. Stenful	160			
	5. Transportomkostninger ...	250			
	6. Til Vedligeholdelse af Bygning og Inventarium ...	300			
	7. Afgift af Grunden	30			
	8. Til Opførelsen af et Pakhus til Opbevaring af Olie m. m. for 1900	300			
		2,590			
d.	Til Skagataa Fyr:				
	1. Til Fyrrasferen	400			
	2. Til Anskaffelse af Olie...	150			
	3. Til Væger m. m.	100			
	4. Vedligeholdelse af Bygning og Apparater	200			
	5. Stenful	100			
	6. Transportomkostninger ...	75			
	7. Afgift af Grunden	16			
		1,041			
e.	Til Grótta Fyr:				
	1. Til Fyrrasferen aarlig...	400			
	2. Til Anskaffelse af Olie...	125			
	3. Til Lampevæger m. m....	100			
	4. Til Vedligeholdelse af Bygning og Apparater	160			
	5. Stenful	60			
	6. Transportomkostninger ...	40			
		885			
	Overføres...	4,916	60,420.	49,920.	288,166. 67

Nr. 25.
11.
nóvbr.

		1900.	1901.	alls.
	kr.	kr.	kr.	kr.
fluttar...	4,916	60,420.	49,920.	228,166. 67
f. til árlegra útgjalda við vita á Dalatanga við Seyðisfjörð.....	500			
þar af 300 kr. til að gæta vitans og þeyta þokulúður, þegar þörf er á.				
g. til tveggja vita við leiðina inn á Hafnarfjörð, og má þá útvega tvo spegla til þeirra í skiptum fyrir tvo spegla, er áður voru notaðir í Reykjanesvitanum.				
1. til vitagerðarinnar fyrir 1900	2,000			
2. til vitamanns, hvort árið	400			
3. fyrir olfu	175			
4. fyrir lampakveiki o. fl...	150			
5. til viðhalds á húsum og áhöldum	80			
6. flutningskostnaður	50			
	2,855			
h. styrkur til vörðuvitans á Gerðatanga	50			
i. styrkur til ljóskers á Skipaskaga..	75			
veitist með því skilyrði, að um tendrun á ljóskerinu fari eptir auglýsingu landshöfðingja 31. maí 1894.		8,396.	6,096	
12. Til nýrra þríhyrninga- og strandmælinga á suðvesturhlið Reykjaness fyrir 1900		5,000.		
13. Til kostnaðar við eptirlitsferðir embættismanna, að því leyti sem hann greiðist úr landssjóði		1,000.	1,000.	
		74,816.	57,016.	131,832.
sanntals...				359,998. 67

		1900.	1901.	Tilfammen.	Nr. 25. 11te Novbr.
		Kr.	Kr.	Kr. D.	
	Oversført... 4,916	60,420.	49,920.	228,166. 67	
f.	Til aarlige Udgifter ved Fyret paa Dalatangi ved Seydisfjord 500 Hvoraf 300 Kr. til Fyrets Pasning samt til at blæse i Taagehorn, naar saadant behøves.				
g.	Til to Fyr ved Indsejlingen til Havnefjord, hvortil 2 Spejle kunne erholdes i Bytte for de to tidligere ved Fyret paa Reykjanes benyttede Spejle.				
	Kr.				
1.	Til Opførelsen 1900 2,000				
2.	Til Fyrepasseren for hvert Aar 400				
3.	Til Olie 175				
4.	Til Lampevæger m. m. .. 150				
5.	Til Vedligeholdelsen af Bygninger og Apparat ... 80				
6.	Til Transportomkostninger 50				
	2,855				
h.	Understøttelse til Varden paa Gerdatangi 50				
i.	Understøttelse til en Bygte paa Skipastangi 75 Bevilges paa Vilkaar, at Bygten holdes tændt overensstemmende med Landskapsrådets Befendtgørelse af 31. Maj 1894.				
		8,396.	6,096.		
12.	Til en ny Ryst-Triangulation og Rystmaaling af Syd- og Vestfiden af Reykjanes for 1900.	5,000.			
13.	Til Udgifter ved Embedsinspektionsrejser, for saa vidt de udredes af Landskassen	1,000.	1,000.		
		74,816.	57,016.	131,832.	
	3 alt.			359,998. 67	

Nr. 25.
11.
nóvbr.

11. gr.

Til útgjalda við læknaSKIPUNINA veitast 197,260 kr. 08 a.

	1900.	1901.	alls.
	kr.	kr.	kr.
1. laun	40,190.	40,190.	80,380.
2. styrkur til 16 aukalækna:			
a. til lækni í Dalasýslu og Bæjarhreppi í Strandasýslu;			
b. til lækni á Seyðisfirði ásamt með Mjóafirði, Loðmundarfirði og Borgarfirði;			
c. til lækni á Skipaskaga á Akranesi með 4 syðstu hreppum Borgarfjarðarsýslu;			
d. til lækni í Dyrhólahreppi og Eystri- og Vestri-Eyjafjallahreppum;			
e. til lækni í Dýrafirði ásamt Önundarfirði, Súgandafirði og Arnarfirði;			
f. til lækni í Þingeyjarsýslu fyrir austan Jökulsá;			
g. til lækni í Ólafsvík með vesturhluta Snæfellsnessýslu sunnanfjalls til Straumfjarðarár;			
h. til lækni milli Straumfjarðarár í Hnappadalssýslu og Langár á Mýrum;			
i. til lækni í Eyjahreppi og Múla- og Gufudalshreppum í Barðastrandarsýslu;			
j. til lækni í Breiðdals-, Beruness- og Geithellnahreppum í Suðurmúlasýslu;			
k. til lækni í Grunnavíkur- og Sljettuhreppum í Ísafjarðarsýslu;			
l. til lækni í Strandasýslu;			
m. til lækni í Grýtubakka-, Háls- og Ljósa- vatnshreppum,			
n. til lækni í Grímsness-, Biskupstungna-, Hrunamanna-, Gnúpverja-, Skeiða- og Þingvallahreppum í Árnessýslu.			
o. til lækni í Bólstaðhlíðar-, Engihlíðar-, Vindhælis-, Torfalækjar- og Svínavatnshreppum í Húnavatnssýslu;			
p. til lækni í Skriðdals-, Valla- og Fljótsdalshreppum, Fellahreppi fyrir ofan Þorleifarás og Jökuldalshreppi fyrir ofan Gilsá;			
til hvers þeirra 1,000 kr. hvort árið	16,000.	16,000.	32,000.
flyt...	56,190.	56,190.	112,380.

§ 11.

Nr. 25.
11te
Novbr.

Udgifter til Lægevesenet bevilges med 197,260 Kr. 08 Ø., nemlig:

	1900.	1901.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Lønninger.....	40,190.	40,190.	80,380.
2. Understøttelser til 16 Ekstralæger:			
a. til en Læge i Dala Syssel og i Bøjar Rep i Stranda Syssel;			
b. til en Læge i Seydisfjord med Mjoaffjord, Rodmundarfjord og Borgarfjord;			
c. til en Læge i Skipastagi paa Akranes med de 4 sydligste Repper af Borgarfjords Syssel;			
d. til en Læge i Dyrhóla Rep og Eyfri og Vestri Eijafjalla Rep;			
e. til en Læge i Dyrasfjord med Múndarfjord, Sugandafjord og Arnarfjord;			
f. til en Læge i Þingá Syssel øst for Þokulsáa;			
g. til en Læge i Dlafsvík med den vestlige Del af Snafellsnes Syssel, søndenfjælds indtil Straumfjardaráa;			
h. til en Læge mellem Straumfjardaráa i Snappadals Syssel og Langáa paa Mýrar;			
i. til en Læge i Eyja Rep samt Múla og Gufudals Repper i Vardastrands Syssel;			
j. til en Læge i Breiddals, Berunes og Geithellna Repper i Søndermule Syssel;			
k. til en Læge i Grunnavík og Eljettu Repper i Haffjords Syssel;			
l. til en Læge i Stranda Syssel;			
m. til en Læge i Grytubakki, Hals og Kjósavatns Repper;			
n. til en Læge i Grimsnes, Biskupstungna, Hrunamanna, Gnipverja, Skeida og Þingvalla Repper i Árnes Syssel;			
o. til en Læge i Volfstadarhlíð, Engihlíð, Bindhæli, Torfalækur og Svinavatns Repper i Húnavatns Syssel;			
p. til en Læge i Stríddal, Vellir og Fljotsdal Repper, Fell Rep ovenfor Þorleifaræa og Þokuldal Rep ovenfor Gilsáa;			
1,000 Kr. til hver, hvert af Årene.....	16,000.	16,000.	32,000.
Overføres...	56,190.	56,190.	112,380.

Nr. 25.
11.
nóvbr.

	1900.	1901.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...	56,190.	56,190.	112,380.
3. styrkur til Guðm. læknis Hannessonar til að launa aðstoðarlækni á Akureyri	800.	800.	1,600.
4. fyrir 2 læknisferðir á ári til Örfæinga Styrkur þessi veitist með því skilyrði, að ferðir þessar sjeu auglýstar hlutaðeigandi hreppsþúum með nægilegum fyrirvara.	150.	150.	300.
5. a. styrkur til augnlæknis Bjarnar Ólafssonar í Reykjavík með skyldu til að veita stúdentum á læknaskólanum tilsoðn í augnalækningum svo og til að halda ókeypis »klinik« handa fátækum mönnum, að minnsta kosti einu sinni á mánuði	2,000.	2,000.	4,000.
b. styrkur til hins sama manns til lækningaferðar kringum landið á helztu viðkomustaði strandskipa, eftir reikningi, hvort árið allt að 300 kr.	300.	300.	600.
6. styrkur til tannlæknis í Reykjavík með skyldu til að veita stúdentum á læknaskólanum tilsoðn í tannlækningum, svo og til að halda ókeypis »klinik« handa fátækum mönnum, að minnsta kosti einu sinni á mánuði	1,000.	1,000.	2,000.
7. ársútgjöld við holdsveikraspítalann:			
kr. a.			
a. laun til starfsmanna	4,940.		
b. viðurværi:			
1. handa 60 sjúklingum, 38 a. á dag	8,322 kr.		
2. handa 17 starfsmönnum 247 kr.			
12 a. á ári.	4,184 kr. 04 a.		
	12,506. 04		
c. klæðnaður sjúklinga	600.		
d. meðöl og sáraumbúnaður	1,500.		
e. eldsneyti	3,500.		
f. ljósmeti	570.		
g. viðhald á húsum	1,200.		
h. húsbúnaður og áhöld	600.		
i. þvottur og ræsting	600.		
k. greptrunarkostnaður	250.		
flyt... 26,266. 04			
	60,440.	60,440.	120,880.

	1900.	1901.	Tilsammen.	Nr. 25. 11te Novbr.
	Kr.	Kr.	Kr.	
Overført...	56,190.	56,190.	112,380.	
3. Understøttelse til Læge Gudm. Hannesøn til at lønne en Hjælpe læge i Akureyri	800.	800.	1,600.	
4. For 2 aarlige Lægebesøg i Dræfi	150.	150.	300.	
Denne Understøttelse bevilges med det Forbehold, at Lægebesøgene bekendtgøres forud for vedkommende Kepsbeboere med tilstrækkeligt Varsel.				
5. a. Understøttelse til Hjælpe læge Bjørn Olafsson i Reykjavik med Forpligtelse til at yde de studerende paa Lægestolen Vejledning i Behandlingen af Hjensygdomme og holde gratis Klinik for fattige i det mindste een Gang maanedlig	2,000.	2,000.	4,000.	
b. Understøttelse til samme til at gøre Lægebesøg paa Rhyttartskibenes vigtigste Anløbssteder Landet rundt, efter Regning hvert af Aarene indtil 300 Kr.	300.	300.	600.	
6. Understøttelse til en i Reykjavik bosat Tandlæge med Forpligtelse til at yde de studerende paa Lægestolen Vejledning i Tandlægekunsten samt at holde gratis Klinik for fattige i det mindste een Gang maanedlig	1,000.	1,000.	2,000.	
7. Udgifter til Driften af Hospitalet for spedalske:				
	Kr. D.			
a. Lønninger til Funktionærerne...	4,940.			
b. Forplejning:				
1. Til 60 Patienter à 38 Ore pr. Dag	8,322Kr.			
2. Til 17 Funktionærer				
à 247 Kr. 12 D.				
om Aaret	4,184.Kr.04D.			
	12,506. 04			
c. Til Patienternes Beflædning...	600.			
d. Medicin- og Forbindingsgenstande	1,500.			
e. Ildbrandsfel	3,500.			
f. Belysning	570.			
g. Vedligeholdelse af Bygninger...	1,200.			
h. Inventarium	600.			
i. Vask og Rengøring	600.			
k. Begravelsesomkostninger	250.			
Overføres...	26,266. 04	60,440.	60,440.	120,880.

Nr. 25. Fjárlög 11. nóvbr. fyrir árin 1900 og 1901.

	Kr. D.	1900.	1901.	Tilsammen.	Nr. 25. 11te Novbr.
		Kr. D.	Kr. D.	Kr. D.	
Overført...	26,266. 04	60,440.	60,440.	120,880.	
l. Transportomkostninger	200.				
m. Patienternes Underholdning....	200.				
n. Hestefoder	300.				
o. Forføllige Udgifter	1,000.				
		27,966. 04	27,966. 04	55,932. 08	
8. Udgifter til Vaccinationsvæsenet		500.	500.	1,000.	
9. Andre Udgifter:					
a. Tilskud til Sygehuset i Reykjavik	1,200 Kr.				
b. — — — i Akureyri.	400 —				
c. — — — i Haffjard.	400 —				
d. — — — i Seydis-					
fjord.....	400 —				
e. Personligt Tillæg til 1 Jord-					
moder i Reykjavik	24 —				
f. Til Jordemødres Oplæring....	2,000 —				
g. Til Anskaffelse af Instrumenter					
til Distriktsjordemødre	400 —				
h. Udgifter i Genhold til § 13 i					
Lov om Foranstaltninger mod					
Udbredelse af smitsomme Syg-					
domme af 31. Jan. 1896	1,000.				
		5,824.	5,824.	11,648.	
10. Understøttelse til Udarbejdelsen og Udgivelsen					
af en ny Lærebog for Jordemødre indtil		800.		800.	
11. Understøttelse til Udstyrelse og Montering af					
Sygehuset i Seydisfjord 4,000 Kr. (det første					
Åar)		4,000.		4,000.	
12. Til Opførelse af et Sygehus i Patricksfjord, det					
ene Åar, indtil		3,000.		3,000.	
Bevilges paa den Betingelse, at et dobbelt					
faa stort Beløb tilskydes til Foretagendet andet-					
steds fra.					
3 alt...		102,530. 04	94,730. 04	197,260. 08	

A.		1900.	1901.	alls.
Til útgjalda við póststjórnina:		kr.	kr.	kr.
1.	laun:			
a.	handa póstmeistararannum..... 3,000 kr.			
b.1.	— póstaðgreiðslumönnunum utan Reykjavíkur..... 8,100 —			
2.	— tveim póstaðgreiðslum. í Reykjavík..... 2,500 —			
c.	— brjefhírdingamönnunum 6,000 —	19,600.	19,600.	
2.	póstflutningur.....	40,000.	40,000.	
3.	til póstvagnferða í viku hverri frá 15. júní til 1. okt. frá Reykjavík austur að Ægissíðu eða Odda, er flytji póst samkvæmt samningi við póststjórnina og taki að öðru leyti til flutnings menn og vörur, veitist allt að..... Landshöfðingi samþykkir ferðaáætlun og flutningsgjald með vögnunum.	600.	600.	
4.	önnur útgjöld:	1900.	1901.	
a.	endurgjald fyrir skrifstofukostnað póstmeistarans 2,000	kr.	kr.	
b.	til sama fyrir ábyrgð á mistalningu 1 ‰ um 200	2,000	2,000	
c.	fæðispeningar og ferðakostnaður sama 200	200	200	
d.	fyrir prentun á ýmsu..... 1,000	1,000	1,000	
e.	til áhalda 1,500	1,500	1,500	
f.	til brjefaburðar í Reykjavík. 400	400	400	
g.	óviss gjöld..... 200	200	200	
h.	til viðhalds húsi og áhöldum 1,500	100		
		7,000.	5,600.	
5.	til að útvega eldtrausta járnskápa handa póstaðgreiðslumönnunum	500.		
	samtals...	67,700.	65,800.	133,500.
	flyt.....			133,500.

§ 12.

Nr. 25.
11te
Novbr.

Til Samfundsskolen bevilges 455,900 Kr.

A.		1900.	1901.	Tilsammen.
Til Udgifter ved Postvesenet:		Kr.	Kr.	Kr.
1. Lønninger:				
a. Til Postmesteren.....	3,000 Kr.			
b. 1. Til Postekspeditører udenfor Reykjavík.....	8,100 —			
2. Til to Postekspedienter i Reykjavík.....	2,500 —			
c. Til Brevsamlere.....	6,000 —	19,600.	19,600.	
2. Posternes Befordring.....		40,000.	40,000.	
3. Til Postvognsture hver Uge fra 15de Juni til 1. Oktober fra Reykjavík Øst paa til Egilsbæ eller Öddi til Befordring af Post efter Overenskomst med Postbestyrelsen, saaledes at ogsaa Personer og Gods modtages til Befordring, bevilges indtil.....		600.	600.	
Landskapsforvalteren approberer Køreplan og Befordringsstatistik for Vognene.				
4. Andre Udgifter:	1900. 1901.			
a. Kontorholdsgodtgørelse til Postmesteren.....	Kr. Kr. 2,000 2,000			
b. Bederlag til samme for Ansvar med Hensyn til Fejlsættelse, 1 pro mille ... ca.	200 200			
c. Dagpenge og Befordringsudgifter til samme.....	200 200			
d. Trykfrager.....	1,000 1,000			
e. Til Rekvifitter.....	1,500 1,500			
f. Udbringelse af Breve i Reykjavík	400 400			
g. Tilfældige Udgifter.....	200 200			
h. Bygnings- og Inventarieudgifter	1,500 100	7,000.	5,600.	
5. Til Anskaffelse af brandfri Skabe til Postekspeditører.....		500.		
	I alt...	67,700.	65,800.	133,500.
Overføres.....				133,500.

Nr. 25. Fjárlög 11. nóvbr. fyrir árin 1900 og 1901.

		1900.	1901.	Tilfammen.	Nr. 25. 11te Novbr.
		Kr.	Kr.	Kr.	
B. Overført...				133,500.	
Til Vejvæsenet:					
1. Til en Civilingenior til at asfistere Regeringen og kommunale Autoriteter ved mere omfattende Forbedringer af Kommunikationsmidlerne:	Kr. Kr.				
a. Lønning	3,000				
b. Rejseomkostninger og Diæter paa Rejser med Rygsfartsskibe	500				
	3,500				
2. Til kyndige Medhjælpere ved mindre vigtige Forbedringer af Kommunikationsmidlerne indtil		3,500.	3,500.		
3. Til Tilførselsveje		1,500.	1,500.		
4. Til Hovedveje		20,000.	20,000.		
5. Til Fjældveje		50,000.	50,000.		
6. Understøttelse til Fjælljord Sysjel til Bej anlæg over Breidadalshede indtil		5,000.	5,000.		
Bevilges paa den Betingelse, at Sysselets Beboere bidrage med et mindst lige saa stort Beløb.		2,500.			
7. Understøttelse til Borgarfjord Sysjel til Bej anlæg fra Skipassagi til Blantós indtil		2,400.			
Bevilges paa den Betingelse, at Sysselets Beboere tilskyde det manglende til Bejens Fuldførelse, i det mindste et lige saa stort Beløb.					
8. Understøttelse til Dala Sysjel til et Broanlæg paa Laxaa i Laxaadal, en Tredjedel af Omkostningerne, indtil		1,700.			
Talt...		86,600.	80,000.	166,600.	
C.					
1. Til Dampskibsfart: til det forenede Dampskibsfelskab 3. og 4. Aarsbidrag af et 5aarigt Tilskud paa Vilkaar, at Selskabet opretholder en stadig Dampskibsfart mellem Island paa den ene Side og Danmark og Storbritanien paa den anden Side samt omkring Island, overensstemmende med de i Finansloven for 1898—1899 fastsatte Regler		50,000.	50,000.		
Overføres ...		50,000.	50,000.	300,100.	

Nr. 25.
11.
nóvbr.

	1900.	1901.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...	50,000.	50,000.	300,100.
2. Til gufubátaferða:			
a. í Sunnlendingafjórðungi og á Faxa- flóa, allt að	7,700		
b. á Ísafjarðardjúpi	2,500		
	10,200.	10,200.	
Áætlun um ferðirnar undir staflað a. samþykkir landshöfðingi eptir að hafa fengið tillögur hlutaðeigandi bæjarstjórnar og sýslunefnda. Af upphæðinni undir stafl. a. má verja 200 kr. til sjerstakra gufubátsferða, sem sjeu að minnsta kosti tvær ferðir, milli Eyrarbakka, Stokkseyrar, Hallgeirseyjar og Holtsvara. Styrkurinn undir staflað a og b greiðist með því skilyrði, að gufubátarnir flytji póstsendingar, er vitja skal og skila á pósthúsum á viðkomustöðum án sjerstaks endurgjalds.			
3. styrkur til að bæta lending í Þorlákshöfn, allt að	400.		
Veitist með því skilyrði, að sýslunefnd Árnes-sýslu verji að minnsta kosti jafnmikilli upphæð til fyrirtækisins, og að verkið verði að áliti verkfræðings vel af hendi leyst.			
	60,600.	60,200.	
D.			120,800.
Til ritsíma milli Íslands og útlanda, fyrsta ársborgun af 20 ára tillagi, allt að		35,000.	35,000.
Að því tilskildu, að sá, er leyfi fær til að leggja ritsímann í sæ, veiti 300,000 kr. tillag til lagningar á ritsíma yfir land milli þess staðar, er sæsíminn kemur í land á Íslandi og Reykjavíkur, má stjórnin ákveða, að sæsíminn sje lagður í land á Austurlandi. Auk þess er stjórninni heimilt, ef til þess kemur, að verja á fjárhagstímabilinu allt að 75,000 kr. til þess að undirbúa landsímalagninguna og til að útvega efni og áhöld til þess.			
samtals...			455,900.

	1900.	1901.	Tilfammen.	Nr. 25. 11te Novbr.
	Kr.	Kr.	Kr.	
Overført...	50,000.	50,000.	300,100.	
2. Til Dampbaadsfart: Kr.				
a. 3 Sydhjærdingen og i Fiskebugten, indtil	7,700			
b. 3 Sjaffjordsdybet, indtil	2,500			
	10,200.	10,200.		
Fartplanen for de under Litra a. opførte Baade approberes af Landshøvdingen efter Indstillinger fra vedkommende Bybestyrelser og Sysselforstanderskaber. Af det under Litra a. opførte Beløb kunne 200 Kr. anvendes til sær- skilt Dampbaadsfart, i det mindste 2 Rejser, mellem Eyrarbakki, Stokkseyri, Hallgeirsey og Holtaværir. De under Litra a. og b. opførte Tilskud ud- betales paa Vilkaar, at Dampbaadene befordre Postforsendelser, der skulde afhentes og afleveres paa Posthusene uden særligt Bederlag.				
3. Understøttelse til Forbedring af Landingsstedet i Thorlakshavn, indtil	400.			
Bevilges paa den Betingelse, at Sysselfor- standerskabet i Arnæs Syssel anvender i det mindste et ligesaa stort Beløb til Foretagendet, samt at Arbejdet efter en Ingeniørs Skøn er godt udført.				
	60,600.	60,200.	120,800.	
D.				
Til en Telegrafforbindelse mellem Island og Udlandet, som første Bidrag af et 20aarigt Tilskud, indtil..		35,000.	35,000.	
Under Forudsætning af at der af vedkommende Kon- cessionshaver til et Telegrafanlæg over Land mellem Søfablets Landingssted og Reykjavik ydes et Tilskud af mindst 300,000 Kr., kan Regeringen bestemme, at Kablets Endepunkt maa være paa Øslandet. Bliver denne Bestemmelse truffet, er Regeringen fremdeles bemyndiget til eventuelt i Finansperioden til For- beredelse af Landtelegrafanlægget og Anskaffelsen af Materiel til samme at anvende indtil 75,000 Kr.				
I alt...			455,900.	

Til kirkju- og kennslumála veitast 321,166 kr.

A.		1900.	1901.	alls.
Í þarfir andlegu stjettarinnar:		kr.	kr.	kr.
a. laun til biskupsins		7,000.	7,000.	
b. önnur útgjöld:				
1. til prestakalla samkvæmt lögum 27. febr. 1880, 1. gr.		9,000.	9,500.	
2. til bráðabirgðar-uppbótar fátækum brauðum		1,700.	1,700.	
3. til nokkurra brauða í fyrverandi Hólastipti		600.	600.	
4. bráðabirgðar-uppbót á Kvíabekkjar-prestakalli í Eyjafjarðar-prófastsdæmi.....		200.	200.	
5. bráðabirgðaruppbót á Meðallandsþingum ..		200.	200.	
6. viðbót við eptirlaun þau, er fátækir uppgjafaprestar og prestsekkjur fá samkvæmt lögum		3,000.	3,000.	
7. bráðabirgðaruppbót til síra Þorsteins Benediktssonar í Bjarnanesi		100.	100.	
8. til að endurreisa 2 ¹ / ₂ fallin prestmötukúgildi á Laugarbrekku í Nesþingum og sem uppbót til sjera Helga Arnasonar fyrir prestmötumissi		400.		
gegn því, að jörðin Laugarbrekka með hjáleigum Holti og Hóli verði afsöluð landsjóði til eignar.				
9. styrkur til sjera Gísla Kjartanssonar fyrir flutning og byggingu staðarhúsa á Felli í Mýrdal		600.		
10. endurgjald handa biskupi fyrir skrifstofukostnað		1,000.	1,000.	
		23,800.	23,300.	47,100.
B.				
Kennslumálefni:				
I. Til prestaskólans:				
a. laun		9,200.	9,200.	
b. önnur útgjöld:				
1. húsaleigustyrkur	1900.	1901.		
handa 12 lærisveinum	1900 og			
16 1901,	80 kr.			
handa hverjum.	960 kr.	1,280 kr.		
2. námsstyrkur ...	800 —	1,000 —		
Styrkurinn til				
hvers nemanda				
má eigi fara				
fram úr 200 kr.				
fyrir skólaárið.				
flvt...	1,760 kr.	2,280 kr.	9,200.	9,200.
				47,100.

Nr. 25. Fjárlög 11. nóvbr. fyrir árin 1900 og 1901.

§ 13.

Til Kirke- og Undervisningsvæsenet bevilges 321,166 Kr.

Nr. 25.
11te
Novbr.

A.		1900.	1901.	Til sammen.
Til Gæstfælligheden:		Kr.	Kr.	Kr.
a.	Lønning til Biskoppen	7,000.	7,000.	
b.	Andre Udgifter:			
1.	Tilskud til Præstefald i Genhold til Lov 27de Februar 1880 § 1	9,000.	9,500.	
2.	Til midlertidig Forbedring af de ringeste Præstefald	1,700.	1,700.	
3.	Til adskillige Præstefald i forrige Holarstift	600.	600.	
4.	Midlertidigt Tilskud til Kvibækkur Præstefald i Bjfjords Provsti	200.	200.	
5.	Midlertidigt Tilskud til Medallandssting	200.	200.	
6.	Tilskud til fattige Emeritpræsters og Præsteenters Pension	3,000.	3,000.	
7.	Midlertidigt Tilskud til Pastor Thorstein Benediktsson til Bjarnanes	100.	100.	
8.	Til at genoprette 2½ bortfaldne Præstefalærvilber paa Langarbrekka i Nestthing samt som Vederlag til Pastor Helgi Arnason for Forringelse af Præstefalær ... imod at Jorden Langarbrekka med Hjalejerne Holt og Høll overdrages Landskassen til Ejendom.	400.		
9.	Understøttelse til Pastor Gisle Hjartansson til Flytning og Opførelse af Præstegaarden paa Fell i Myrdal	600.		
10.	Kontorholdsgodtgørelse til Biskoppen	1,000.	1,000.	
B.		23,800.	23,300.	47,100.
Til Undervisningsvæsenet:				
I.	Pastoralfeminariet:			
a.	Lønninger	9,200.	9,200.	
b.	Andre Udgifter:	1900.	1901.	
1.	Huslejeunderstøttelse til 12 Seminarister for 1900 og 16 for 1901	960 Kr.	1,280 Kr.	
2.	Stipendieunderstøttelser	800 —	1,000 —	
	Understøttelsen til studerende maa ikke overstige 200 Kr. for Skoleaaret.			
Overføres ...		1,760 Kr.	2,280 Kr.	
		9,200.	9,200.	47,100.

Nr. 25.
11.
nóvbr.

	1900.	1901.	1900.	1901.	alls.
	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
fluttar...	1,760 kr.	2,280 kr.	9,200.	9,200.	47,100.
3. til tímakennslu.	100 —	100 —			
4. til bókakaupa..	300 —	300 —			
5. til eldiviðar og ljósa.....	150 —	150 —			
6. til umsjónar...	100 —	100 —			
7. ýmisleg útgjöld	200 —	200 —			
8. til þess að gefa út kennslubækur handa prestaskól- anum, 25 kr. fyrir örkina, allt að..	250 —	250 —	2,860.	3,380.	
			12,060.	12,580.	24,640.
II. Til læknskólans:					
a. laun			3,200.	3,200.	
b. önnur útgjöld:					
1. námsstyrkur ...	1,200 kr.	1,200 kr.			
Styrkurinn til hversnemanda má eigi fara fram úr 200 kr. fyrir skólaárið.					
2. eldiviður, ljós og ræsting	200 —	200 —			
3. til bókakaupa og verkfæra	500 —	500 —			
4. ferðastyrkur handa læknaefnum ...	300 —	300 —			
5. húsaleiga handa 16 lærisveinum, 80 kr. handa hverjum	1,280 —	1,280 —			
6. þóknun fyrir tíma- kennslu í efna- fræði	100 —	100 —			
7. til umbúða og annars kostnaðar við ókeypis »kli- nik«, allt að...	200 —	200 —			
8. ýmisleg útgjöld.	100 —	100 —	3,880.	3,880.	
			7,080.	7,080.	
					14,160.
flyt...					85,900.

Nr. 25. Fjárlög 11. nóvbr. fyrir árin 1900 og 1901.

	1900.	1901.	1900.	1901.	Tilfsammen.	Nr. 25.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	11te Novbr.
Overført...	1,760 Kr.	2,280 Kr.	9,200.	9,200.	47,100.	
3. Til Timeunder-						
visning	100 —	100 —				
4. Til Indkøb af						
Bøger	300 —	300 —				
5. Til Brændsel og						
Belysning	150 —	150 —				
6. Til Inspektion ..	100 —	100 —				
7. Forfællige Udgifter	200 —	200 —				
8. Til Udgivelsen af						
Lærebøger til Brug						
for Seminariet, 25						
Kr. pr. Ark indtil	250 —	250 —	2,860.	3,380.		
			12,060.	12,580.	24,640.	
II. Bageskolen:						
a. Lønninger			3,200.	3,200.		
b. Andre Udgifter:	1900.	1901.				
1. Stipendieunder-						
støttelser	1,200 Kr.	1,200 Kr.				
Understøttelsen						
til hver studerende						
maa ikke overstige						
200 Kr. for Skole-						
aaret.						
2. Til Brændsel, Be-						
lysning og Ren-						
gøring	200 —	200 —				
3. Til Indkøb af Bøger						
og Instrumenter .	500 —	500 —				
4. Rejseunderstøttelse						
til Bagekandidater	300 —	300 —				
5. Huslejeunderstøt-						
telse til 16 studerende	1,280 —	1,280 —				
6. Honorar for Time-						
undervisning i Semi	100 —	100 —				
7. Til Forbindinger						
og andre Udgifter						
ved en gratis Klinik						
indtil	200 —	200 —				
8. Forfællige Udgifter	100 —	100 —	3,880.	3,880.		
			7,080.	7,080.	14,160.	
Overføres...					85,900.	

Nr. 25.
11.
nóvbr.

			1900.	1901.	alls.
			kr.	kr.	kr.
fluttar...					85,900
III. Til hins lærða skóla:					
a.	laun		19,200.	19,200.	
b.	aðstoðarfje:				
	handa söngkennaranum	600 kr.			
	— fimleikakennaranum ...	700 —			
	— dyraverði	1,000 —			
	til yfirumsjónar með skólahúsinu				
	og áhöldum skólans	200 —	2,500.	2,500.	
c.	önnur útgjöld:	1900. 1901.			
1.	til bókasafns				
	skólans	720 kr. 720 kr.			
2.	til eldiviðar og				
	ljósa	1,200 — 1,200 —			
3.	til skólahússins				
	utan og innan .	3,200 — 1,400 —			
4.	til tímakennslu				
	og prófdómenda	1,050 — 1,050 —			
5.	laun cand. mag.				
	Bjarna Jónssonar				
	sem aukakennara	1,300 — 1,300 —			
6.	námsstyrkur ...	4,500 — 4,500 —			
	Styrkurinn til				
	hvers nemanda				
	má eigi fara				
	fram úr 200 kr.				
	fyrir skólaárið				
	og greiðist fyrri				
	hluti styrksins að				
	afloknu miðsveit-				
	arprófi, en síðari				
	hlutinn síðast í				
	maímánuði.				
7.	húsaleigustyrkur				
	handa 36 læri-				
	sveinum, 20 kr.				
	handa hverjum .	720 — 720 —			
8.	þóknun handa				
	lækni	100 — 100 —			
9.	ýmisleg útgjöld	800 — 800 —			
flyt... 13,590 kr. 11,790 kr.			21,700.	21,700.	85,900.

Nr. 25. Fjárlög 11. nóvbr. fyrir árin 1900 og 1901.

				1900.	1901.	Tilfammen.	Nr. 25.
				Kr.	Kr.	Kr.	11te
							Novbr.
Overført...						85,900.	
III. Den lærde Skole:							
a.	Lønninger.....			19,200.	19,200.		
b.	Til Medhjælp:						
	- Syngelæreren.....	600	Kr.				
	- Gymnastiklæreren.....	700	—				
	- Portneren.....	1,000	—				
	- Overopsyn med Skolebyg-						
	ningen og Skolens Inven-						
	tarium.....	200	—				
				2,500.	2,500.		
c.	Andre Udgifter:	1900.	1901.				
1.	Til Skolens Bog-						
	samling.....	720	Kr.	720	Kr.		
2.	Til Brændsel og						
	Belysning.....	1,200	—	1,200	—		
3.	Til Bygnings- og						
	Inventariudgifter	3,200	—	1,400	—		
4.	Til Timeunder-						
	visning og Ekstra-						
	menscenfur.....	1,050	—	1,050	—		
5.	Lønning til cand.						
	mag. Bjørn Jons-						
	sen som Ekstra-						
	lærer.....	1,300.	—	1,300	—		
6.	Stipendieunder-						
	støttelser.....	4,500	—	4,500	—		
	Understøttelsen						
	til hver studerende						
	maa ikke overstige						
	200 Kr. for Skole-						
	aaret; dens første						
	Del udbetales efter						
	afluttet Midvin-						
	tereksamen, den						
	sidste Del i Slut-						
	ningen af Maj						
	Maaned.						
7.	Huslejeunderstøt-						
	telse til 36 Alum-						
	ner à 20 Kr. ...	720	—	720	—		
8.	Bøgehonorar....	100	—	100	—		
9.	Forskellige Udgifter	800	—	800	—		
Overførs... 13,590 Kr. 11,790 Kr.				21,700.	21,700.	85,900.	

Nr. 25.
11.
nóvbr.

	1900.	1901.	1900.	1901.	alls.
	kr.	a.	kr.	kr.	
fluttar...	13,590 kr.	11,790 kr.	21,700.	21,700.	85,900.
10. fyrir prestsverk.	48 —	48 —			
11. til vísindalegra áhalda við kennslu:					
a. í náttúrusögu	200 —	200 —			
b. í eðlisfræði .	400 —	400 —			
12. til þess að gefa út kennslubækur handa lærða skólanum, 25 kr. fyrir örkina ...	600 —	600 —			
13. til áhalda við leikfímiskennslu	200 —	200 —			
			15,038.	13,238.	
			36,738.	34,938.	71,676.
IV. Til gagnfræðaskólans á Mððruvöllum:					
a. laun			6,600.	6,600.	
b. önnur útgjöld:	1900.	1901.			
1. til bóka- og áhaldakaupa við kennsluna	400 kr.	400 kr.			
2. til eldiviðar og ljósa	500 —	500 —			
3. til skólahússins utan og innan..	200 —	200 —			
4. ýmisleg útgjöld	500 —	500 —			
5. til styrkveitingar námspiltum....	400 —	400 —			
			2,000.	2,000.	
			8,600.	8,600.	17,200.
V. Til stýrimannaskólans:					
a. laun			3,000.	3,000.	
b. önnur útgjöld:					
1. til tímakennslu.	1,200 kr.	1,200 kr.			
2. til áhaldakaupa					
o. fl.....	1,100 —	300 —			
3. til eldiviðar og ljósa.....	500 —	500 —			
			3,000.	3,000.	174,776.
flyt...	2.800 kr.	2,000 kr.			

Nr. 25. Fjárlög 11. nóvbr. fyrir árin 1900 og 1901.

	1900.	1901.	1900. Kr.	1901. Kr.	Tilsammen. Kr.	Nr. 25. 11te Novbr.
Overført...	13,590 Kr.	11,790 Kr.	21,700.	21,700.	85,900.	
10. Til Ministerialia.	48 —	48 —				
11. Til videnskabelige Apparater ved Undervisningen:						
a. i Naturhistorie.	200 —	200 —				
b. i Fysik.....	400 —	400 —				
12. Til Udgivelse af Lærebøger til Brug for Skolen, 25 Kr. pr. Ark.....	600 —	600 —				
13. Til Apparater til Brug ved Undervisningen i Gymnastik.....	200 —	200 —				
			15,038.	13,238.		
			36,738.	34,938.		
IV. Realskolen paa Mødruvessir:					71,676.	
a. Lønninger			6,600.	6,600.		
b. Andre Udgifter:	1900.	1901.				
1. Til Indkøb af Bøger og Undervisningsapparater ..	400 Kr.	400 Kr.				
2. Til Brændsel og Belysning	500 —	500 —				
3. Til Bygnings- og Inventariendgifter	200 —	200 —				
4. Til forskellige Udgifter	500 —	500 —				
5. Stipendier til Eleverne	400 —	400 —				
			2,000.	2,000.		
			8,600.	8,600.		
					17,200.	
V. Navigationskolen:						
a. Lønninger			3,000	3,000		
b. Andre Udgifter:	1900.	1901.				
1. Til Timeundervisning	1,200 Kr.	1,200 Kr.				
2. Til Indkøb af Apparater m. m.	1,100 —	300 —				
3. Til Brændsel og Belysning	500 —	500 —				
Overføres...	2,800 Kr.	2,000 Kr.	3,000.	3,000.	174,776.	

Nr 25. Finanslov af 11te November for Aarene 1900 og 1901.

Nr. 25.
11.
nóvbr.

	1900.	1901.	1900.	1901.	alls.
	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
fluttar...	2,800	2,000	3,000	3,000	174,776.
4. ýmisleg útgjöld	600 —	500 —			
5. til að kaupa lóð					
2 kr. fyrir ☐					
faðm, allt að ..	440 —		3,840.	2,500.	
			6,840.	5,500.	12,340.
VI. Til annarar kennslu:					
a. til kvennaskóla:					
1. til kvennaskólans í Reykjavík	2,500 kr.				
þar af námsstyrkur til sveita-					
stúlkna 300 kr.					
2. til kvennaskóla Húnvetninga	2,200 —				
3. til kvennaskóla Eyfirðinga .	2,200 —		6,900.	6,900.	
b. 1. til barnaskóla annarsstaðar en í kaup-			5,500.	5,500.	
stöðum					
Styrkur þessi veitist einkum eptir lengd					
kennslutíma og nemendafjölda, og með					
því skilyrði, að skólarnir njóti einnig					
annars tillags, er eigi sje minna en					
helmingur á móts við styrkinn úr					
landssjóði.					
2. til sveitakennara, allt að 80 kr. til hvers.			5,500.	5,500.	
Styrkur þessi veitist eptir tillögum					
stíptisyfirvaldanna.					
c. til gagnfræða- og alþýðuskólans í Flens-			2,500.	2,500.	
borg			2,800.	2,800.	
d. til kennarafræðslu.....					
e. námsstyrkur handa kennaraefnum, 50 kr.			500.	500.	
handu hverjum, allt að 500 kr. hvort árið			500.	500.	
f. til skólaíðnaðar-kennslu					
g. til kennara í organslætti og sönglist og til			1,000.	1,000.	
organleikara við dómkirkjuna í Reykjavík					
h. styrkur til þess að semja og gefa út			300.	300.	
kennslubækur			5,000.	5,000.	
i. til kennslu heyrnar- og málleysingja					
j. til sjera Ólafs Helgasonar til að borga			150.	150.	
með aðstoðarkennara við kennslu heyrnar-					
og málleysingja			30,650.	30,650.	61,300.
flyt...			...	...	248,416.

	1900.	1901.	1900. Kr.	1901. Kr.	Tilfammen. Kr.	Nr. 25. 11te Novbr.
Overført...	2,800 Kr.	2,000 Kr.	3,000.	3,000.	174,776.	
4. Forstellige Udgifter	600 —	500 —				
5. Til Køb af Grund, 2 Kr. pr. □ Favn, indtil	440 —	"	3,840.	2,500.		
			6,840.	5,500.	12,340.	
VI. Til anden Undervisning:						
a. Til Kvindeskoler:						
1. Til Kvindeskolen i Reykjavik. deraf Stipendier til Piger fra Landet 300 Kr.	2,500 Kr.					
2. Til Hinnavátn Sýssels Kvindeskole	2,200 —					
3. Til Kvindeskolen i Ölfjörð Sýssel	2,200 —		6,900.	6,900.		
b. 1. Til Børneskoler udenfor Købstæderne ... Beløbet tilstaaes efter særligt Hensyn til Undervisningstidens Længde og Elevernes Antal samt under Betingelse af, at Skolerne tillige oppebære et andet Til- fud, der i det mindste maa beløbe sig til Halvdelen af Tilfudet fra Landskassen.			5,500.	5,500.		
2. Til Lærere paa Landet, indtil 80 Kr. til hver Denne Understøttelse bortgives efter Ind- stilling af Stiftsoverigheden.			5,500.	5,500.		
c. Til Real- og Almueskolen i Flensborg			2,500.	2,500.		
d. Til Uddannelse af Lærere			2,800.	2,800.		
e. Stipendieunderstøttelse til dem, der søge Ud- dannelse som Lærere, 50 Kr. til hver, indtil 500 Kr. for hvert Aar			500.	500.		
f. Til Undervisning i Sløjd			500.	500.		
g. Til Undervisning i Orgelspil og Sang samt til Orgelspillets Besørgelse i Reykjavik Domkirke			1,000.	1,000.		
h. Til Understøttelser til Udarbejdelse og Ud- givelse af Lærebøger			300.	300.		
i. Udgifter til døvstummes Undervisning m. v.			5,000.	5,000.		
j. Til Pastor Olafur Helgason til at betale en Hjælpe lærer ved Døvstummeundervisningen.			150.	150.		
			30,650.	30,650.	61,300.	
Overføres					248,416.	

Nr. 25.
11.
nóvbr.

	1900.	1901.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...			248,416.
VII. Til sundkennslu:			
a. í Reykjavík	200.	200.	
Lærisveinar latínuskólans njóta ókeypis kennslu.			
b. til sundkennslu annarsstaðar	1,000.	1,000.	
Styrkurinn undir b. veitist bæjarstjórn og sýslunefndum með því skilyrði, að annars- staðar frá sje lagt til sundkennslunnar eigi minna en landsjósstyrknum nemur.			
	1,200.	1,200.	2,400.
VIII. Styrkur til Stefáns Eiríkssonar til að halda uppi kennslu í teikning og trjeskurði í Reykjavík	600.	600.	1,200.
C.			
Til vísindalegra og verklegra fyrirtækja og bók- mennta:			
1. til landsbókasafnsins:			
a. laun bókavarðar	1,500.	1,500.	
b. til aðstoðarmanns við bókasafnið	900.	900.	
c. fyrir bækur, handrit, bókband og prentun á ritaukaskrá og til samnings spjaldskrár..	4,000.	4,000.	
d. til eldiviðar og áhalda m. m.	450.	450.	
e. brunabótagjald fyrir safnið ...	300.	300.	
2. a. til amtsbókasafns Norðuramtsins. 500 kr.			
b. til amtsbókasafns Austuramtsins. 400 —			
c. til amtsbókasafns Vesturamtsins . 400 —			
	1,300.	1,300.	
Fje þetta veitist með því skilyrði, að hlutaðeigandi jafnaðarsjóðir veiti að minnsta kosti jafnmikla upphæð.			
3. til landsskjalasafnsins:			
a. laun skjalaverðar sem landshöfðingi skipar.	1,200.	1,200.	
b. til at koma safninu fyrir og til viðhalds...	500.	200.	
4. til deildar hins íslenzka Bókmenntafjelags í Reykjavík	2,000.	2,000.	
flyt...	12,150.	11,850.	252,016.

	1900.	1901.	Tilfammen.	Nr. 25. 11te Novbr.
	Kr.	Kr.	Kr.	Ø
Overført...			248,416.	
VII. Til Undervisning i Svømning:				
a. 3 Reykjavík	200.	200.		
Latinskolens Elever nyde fri Undervisning.				
b. Til Svømmeundervisning andetsteds.....	1,000.	1,000.		
Understøttelsen under b. tilstaaes vedkommende Bybestyrelser og Sysselforstanderskaber paa Betingelse, at der andetsteds fra bidrages til Undervisningen i Svømning med mindst samme Beløb som Understøttelsen af Landskassen.				
	1,200.	1,200.		
VIII. Understøttelse til Stefan Giriksjon til at med- dele Undervisning i Tegning og Træskærererkunst i Reykjavík	600.	600.	2,400.	
			1,200.	
C.				
Til videnskabelige og praktiske samt literære Formaal:				
1. Til Landsbiblioteket:				
a. Til Lønning af en Bibliotekar	1,500.	1,500.		
b. Til en Biblioteksassistent	900.	900.		
c. Til Indkøb af Bøger og Haandskrifter, Ind- binding af Bøger, Trykning af Tillægskata- loger og til Indretning af en Pladefatalog .	4,000.	4,000.		
d. Til Brændsel og Inventarium m. m.	450.	450.		
e. Til Præmie for Samlingens Forsikring mod Brandfare	300.	300.		
2. a. Til Nordamtets Amtsbibliotek ... 500 Kr.				
b. Til Østamtets Amtsbibliotek 400 —				
c. Til Vestamtets Amtsbibliotek 400 —				
	1,300.	1,300.		
Disse Beløb bevilges paa Vilkaar, at ved- kommende Amtsrepartitionsfond bidrager med i det mindste ligestore Beløb.				
3. Til Landsarkivet:				
a. Lønning af en af Landshøvdingen ansat Arkivar	1,200.	1,200.		
b. Til Arkivets Indretning og Bevaring.....	500.	200.		
4. Til det islandske literære Selskabs Afdeling i Reykjavík	2,000.	2,000.		
Overføres...	12,150.	11,850.	252,016.	

Nr. 25.
11.
nóvbr.

	1900.	1901.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...	12,150.	11,850.	252,016.
500 kr. af styrk þessum veitast með því skilyrði, að Bókmenntafjelagið gefi út 24 eða arkir á ári af íslenzku fornbrjefasafni, eða sem því svarar af registri.			
5. til Þjóðvinafjeldagsins	750.	750.	
6. til forngripasafnsins:			
a. til að útvega forngrípi og til áhalda	1,000 kr.		
b. til umsjónar	600 —		
c. til húsnæðis og hita	2,000 —		
d. til að flytja safnið og koma því fyrir, allt að	800 —		
	4,400.	3,600.	
7. til Fornleifafjeldagsins:			
til útgáfn árbókar	300.	300.	
útborgist því að eins, að árbók fornleifafjeldagsins komi út hvort árið.			
8. styrkur til að gefa út bækling um Ísland með myndum og kortum vegna Parísarsýningarinnar	1,000.		
9. til Náttúrufræðisfjeldagsins	500.	500.	
þar af til umsjónar við náttúrugripasafnið 100 kr. á ári.			
Styrkurinn veitist með því skilyrði, að náttúrugripasafnið sje eign landsins og til sýnis fyrir almenning á ákveðnum tíma, að minnsta kosti einu sinni á viku.			
10. styrkur til kennara Benedikts Gröndals til að halda áfram myndasafni yfir íslenzk dýr og til að semja þjóðmenningarsögu Norðurlanda 600 kr. á ári, og til efna og áhalda til að varðveita náttúrugrípi 200 kr. hvort árið	800.	800.	
Fyrri veitingin er bundin því skilyrði, að safn þetta og undirbúningsverkið verði á síðan eign landsins.			
11. til að vinna að texta-útgáfu á íslenzku fornbrjefasafni 800 kr. hvort árið, með því skilyrði, að samskonar registur sem við fyrsta bindið komi út með hverju bindi um leið og það er útkomið	800.	800.	
flyt...	20,700.	18,600.	252,016.

	1900.	1901.	Tilsammen.	Nr. 5. 11te Novbr.
	Kr.	Kr.	Kr. Ø.	
Overført...	12,150.	11,850.	252,016.	
Denne Understøttelse bevilges paa Betingelse af, at Selskabet aarlig udgiver 24 Ark af Diplomatarium Islandicum, eller hvad hertil svarer af Register til samme.				
5. Til Folkevennernes Selskab	750.	750.		
6. Til Oldsagssamlingen :				
a. til Anskaffelse af Oldsager og til Inventarium	1,000 Kr.			
b. til Inspektion	600 —			
c. til Lokale med Opvarmning	2,000 —			
d. til Samlingens Flytning og Opstilling indtil	800 —			
	4,400.	3,600.		
7. Til Selskabet for Oldtidslevninger til Udgivelse af en Aarbog	300.	300.		
Udbetales kun, for saa vidt Selskabets Aarbog udkommer begge Aarene.				
8. Understøttelse til Udgivelse af en Brochure om Island med Billeder og Kort i Anledning af Pariserudstillingen	1,000.			
9. Til det naturvidenskabelige Selskab	500.	500.		
Deraf til Inspektion ved den naturvidenskabelige Samling 100 Kr. aarlig.				
Understøttelsen bevilges paa den Betingelse, at Samlingen af Naturgenstande er Landets Ejendom og kan besees af Publikum til bestemte Tider, i det mindste een Gang om Ugen.				
10. Understøttelse til Adjunkt B. Grøndal til Fortsættelse af et Billedværk over islandste Dyr og til at forfatte en nordisk Kulturhistorie 600 Kr. om Aaret og til Materiale og Redskaber til Opbevaring af Naturgenstande 200 Kr. aarlig	800.	800.		
Den førstnævnte Bevilling er betinget af, at de omhandlede Arbejder og Forarbejderne til samme i sin Tid blive Landets Ejendom.				
11. Til Arbejde ved en Tekstudgave af Diplomatarium Islandicum 800 Kr. hvert af Aarene, paa Betingelse, at hvert Bind, saa snart det er udkommet, er ledsaget af et Register af samme Slags som Registreret til 1ste Bind	800.	800.		
Overføres...	20,700.	18,600.	252,016.	

Nr. 25.
11.
nóvbr.

	1900.	1901.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...	20,700.	18,600.	252,016.
12. til Brynjólfs Jónssonar til fornmenjarannsóknar	300.	300.	
13. til rannsóknar á byggingaefnum landsins og leiðbeiningar í húsagerð, allt að	3,000.	3,000.	
Fje þessu skal varið eptir tillögum búnaðar-fjelags Íslands.			
14. styrkur til tveggja manna til að nema dýra-lækningar 600 kr. til hvors	1,200.	1,200.	
15. styrkur til Guðjóns Guðmundssonar til land-búnaðarnáms við landbúnaðarháskólans í Kaup-mannahöfn.....	500.	500.	
16. til sjera Matthíasar Jochumssonar	2,000.	2,000.	
Fjárveiting þessi er bundin því skilyrði, að sjera Matthías fái lausn frá embætti eptir eig-in ósk, og má veita honum þá lausn, enda þótt hin almennu skilyrði fyrir því sjeu eigi fyrir hendi, en haldi hann áfram prestskap, veitast honum 600 kr. hvort árið.			
17. til Páls Ólafssonar skálds.....	500.	500.	
18. til stórstúku Goodtemplara á Íslandi til efl-ingar bindindi.....	800.	800.	
19. til rektors Jóns Þorkelssonar til vísindalegra starfa	300.	300.	
20. til skólakennara Geirs Zoëga til að semja ís-lenk-enska orðabók	500.	500.	
21. styrkur til yfirdómara Jóns Jenssonar og land-ritara Jóns Magnússonar til að gefa út laga-safn handa alþýðu, 4. bindi, 20 kr. fyrir örk-ina, gegn því að bókin verði seld með vægu verði.....	400.		
22. styrkur til amtmanns Páls Briem til að gefa út tímaritið »Lögfræðing«, 20 kr. fyrir örkina	200.	200.	
23. til cand. mag. Bjarna Sæmundssonar til fiski-veiðarannsóknar	800.	800.	
24. til kapteins í sjóliðinu Ryders til tilrauna við skógarrækt hjer á landi	1,000.		
25. styrkur til Stefáns kennara Stefánssonar til að rannsaka fóður- og beitijurtir.....	1,000.	1,000.	
flyt...	33,200.	29,700.	252,016.

Nr. 25. Fjárlög 11. nóvbr. fyrir árin 1900 og 1901.

	1900.	1901.	Tilsammen.	Nr. 25. 11te Novbr.
	Kr.	Kr.	Kr.	
Overført...	20,700.	18,600.	252,016.	
12. Til Brynjolfur Jonsen til Undersøgelse af Oldtidslevninger.....	300.	300.		
13. Til Undersøgelse af Landets Byggematerialer og Befledning til Opførelse af Bygninger indtil.. Beløbet anvendes efter Indstilling af Islands Landbrugsselskab.	3,000.	3,000.		
14. Understøttelse til to Dyr lægestuderende, 600 Kr. til hver	1,200.	1,200.		
15. Understøttelse til Gudjon Gudmundson til Land- brugsstudier ved Landbohøjskolen i Kjøbenhavn.	500.	500.		
16. Til Pastor Matthias Jochumsen	2,000.	2,000.		
Denne Bevilling er betinget af, at Pastor M. Jochumsen efter eget Onske afskediges fra sit Embede, hvilken Afsted kan tilstaaes, selv om de almindelige Betingelser herfor ikke foreligge. Vedbliver han derimod at beklæde sit Præste- embede, bevilges der ham 600 Kr. for hvert af Aarene.				
17. Til Digteren Páll Olafsen	500.	500.		
18. Til Good-Templarernes Storloge i Island til Befordring af Afholdsfagen.....	800.	800.		
19. Til Rektor Jon Thorkelsen til videnskabelige Arbejder.....	300.	300.		
20. Til Adjunkt Geir Zoëga til Udarbejdelsen af en islandsk-engelsk Ordbog.....	500.	500.		
21. Understøttelse til Assessor Jon Jenson og Se- kretær hos Landshøvdingen Jon Magnusen til Udgivelse af 4de Bind af populær Lovsamling, 20 Kr. pr. Ark, mod at Bogen sælges for en moderat Pris	400.			
22. Understøttelse til Amtmand Páll Briem til Ud- givelse af Tidsskriftet »Lögfræðingur«, 20 Kr. pr. Ark	200.	200.		
23. Til cand. mag. Bjarni Samundson til Under- søgelser vedrørende Fiskerierne	800.	800.		
24. Til Kaptajn i Flaaden Ryder til Forsøg med Skovplantning her i Landet	1,000.			
25. Understøttelse til Lærer Stefan Stefansson til Undersøgelse af Foder- og Græsningsplanter...	1,000.	1,000.		
Overføres...	33,200.	29,700.	252,016.	

14. gr.

15. gr.

Sjera Pjetur Guðmundsson frá Grímsey heldur eptirlaunum sínum óskertum, þó að hann fái prestakall á fjárhagstímabilinu.

Nr. 25. Fjárlög 11. nóvbr. fyrir árin 1900 og 1901.

	1900.	1901.	Tilfammen.	Nr. 25. 11te Novbr.
	Kr.	Kr.	Kr.	
Overført...	33,200.	29,700.	252,016.	
26. Til Einar Sønsson af Galtafell til Uddannelse som Billedhugger.....	1,000.			
27. Til Thorarinn B. Thorlaksen til videre Uddannelse som Kunstmaler	1,000.			
28. Til Reykjavik Skuespilselskab, indtil paa Betingelse af at der af Reykjavik Kommunes Kasse tilstaas Selskabet halvt saa stort et Beløb som Understøttelsen af Landskassen.	300.	300.		
29. Til Smeder Jon Sveinsson i Reykjavik for Tegning til Navigationsstolebygningen	250.			
30. Til cand. theol. Haraldur Rielsson, Understøttelse til en Udenlandsrejse for at studere Hebraisk og det gamle Testaments Eksegeese...	600.			
31. Til Haandværkerforeningen i Reykjavik til at understøtte flinke Haandværkere til udenlands at søge videre Uddannelse i deres Haandværk.....	600.	600.		
32. Til Halldur Lárusson til videre Uddannelse i Stenografi og til at give Undervisning heri ..	400.	400.		
33. Understøttelse til Husholdningsskolen i Reykjavik	800.			
	38,150.	31,000.	69,150.	
3 alt...			321,166.	

§ 14.

Til Udbredelse af Gageforslud til Embedsmænd og lovbestemte Forslud bevilges 5,200 Kr.

§ 15.

Til Pensioner og Understøttelser m. m. bevilges 90,000 Kr.; deraf til præp. hon. Benedikt Kristjansson 500 Kr. som Pensionstillæg; til Pastor Thorkel Bjarnason 500 Kr. som Tillæg til hans eventuelle Pension; til Enkefru Jakobine Thomsen 300 Kr.; til Enkefru Anna Sørensen 150 Kr., til Præstente Ragnheiður Sönddatter som Tillæg til hendes Enkepension af Vestmanno Præstefald 105 Kr. 40 D., til Enkefru Þorhildur Þólin 200 Kr., til Sigurður Vigfussons Enke, Óline Vigfusson 160 Kr., til Frøken Sigridur Arnadatter 200 Kr. — for alles Vedkommende aarlig.

Regeringen skal være bemyndiget til at meddele Adjunkt ved den lærde Skole Dr. phil. Th. Thoroddsen Afsted med Pension, uanset at de almindelige Betingelser for saadan Afstedigelse ikke foreligge, og fastsættes Pensionen til 2,000 Kr., dog saaledes at den ophører, naar han paany modtager Lønnet Statsansættelse i den danske Stat.

Pastor Pietur Gudmundsson af Grimsø beholder sin Pension ubeskæaret, selv om han ansættes som Præst i Løbet af Finansperioden.

Nr. 25. Finanslov af 11te November for Aarene 1900 og 1901.

Nr. 25.
11.
nóvbr.

16. gr.

Til óvissra útgjalda veitast 3,000 kr.

Eigi má af þessum gjaldlið greiða ferðakostnað embættismanna eða embættismannaefna frá útlöndum til að taka við embættum hjer á landi.

17. gr.

Tekjuhallann, sem fyrst um sinn er áætlað að verði 99,024 kr. 75 a., skal greiða úr viðlagasjóði.

18. gr.

Allar þær fjárveitingar, sem eigi eru ákveðnar í lögum, öðrum en fjárlögum, tilskipunum, konungsúrskurðum eða öðrum gildandi ákvörðunum, samkvæmt 25. gr. stjórnarskrárinnar, gilda að eins fyrir fjárhagstímabilið.

19. gr.

Ef

1. Frv. til laga um skipun læknaðjaraða á Íslandi,
 2. — — — — breyting á lögum 27. febr. 1880 um skipun prestakalla,
 3. — — — — brú og ferju á Lagarfljóti,
 4. — — — — eptirlaun,
 5. — — — — aðflutningsgjald á tóbaki,
 6. — — — — útflutningsgjald af hvalafurðum,
 7. — — — — viðauka við lög 13. apr. 1894 um vegi,
 8. — — — — viðauka við lög 7. nóv. 1879 um breyting á lögum um gjald af brennivíni og öðrum áfengum drykkjum 11. febr. 1876 og tilsk. 26. febr. 1872,
 9. — — — — undirbúning og stofnun klæðaverksmiðu á Íslandi,
 10. — — — — verðlaun fyrir útflutt smjör,
 11. — — — — burðareyrir innanlands undir íslensk blöð og tímarit í krossbandi,
 12. — — — — breyting á 1. gr. í lögum 8. maí 1894 um bæjarstjórn á Seyðisfirði,
 13. — — — — verzlun og veitingar áfengra drykkja á Íslandi,
 14. — — — — stofnun veðdeildar í landsbankanum í Reykjavík,
 15. — — — — breyting á lögum um stofnun landsbanka 18. sept. 1885,
 16. — — — — stofnun landsspítala í Reykjavík,
 17. — — — — stofnun ræktunarsjóðs Íslands
- öðlast gildi á fjárhagstímabilinu, breytast upphæðirnar tekju- og gjaldamegin samkvæmt því.

Úr viðlagasjóði má veita allt að 30,000 kr. lán hvort árið til þilskipakaupa frá útlöndum, er veitast einkum þeim mönnum eða fjelögum, er hafa sjávarútveg að aðalatvinnuvegi. Lán þessi veitast til 8 ára og ávaxtist með 3%. Afborgun þarf eigi að greiða fyrstu 3 árin, en lánið borgist að fullu á næstu 5 árum með jöfnum afborgunum. Þau veitast að eins gegn fulltryggu veði; telst til þess veð í skipinu sjálfu, allt að helmingi váttryggðs verðs, enda sje það í áreiðanlegri váttryggingu og í fyrsta eða öðrum flokki. Eigi má lána meira en 4,000 kr. til hvers skips.

Úr viðlagasjóði má verja allt að 30,000 kr. til lánveitinga til sveitarfjelaga, þó ekki yfir 2,000 kr. til hvers. Lán þessi ávaxtast með 3% árlega og sje afborgunarlaus

Nr. 25. Fjárlög 11. nóvbr. fyrir árin 1900 og 1901.

§ 16.

Til uforudsete Udgifter bevilges 3,000 Kr.

Af denne Konto maa ikke udredes Omkostninger ved Embedsmænds eller Kandidaters Rejse hertil fra Udlandet for at overtage Embeder i Landet.

Nr. 25.
11te
Novbr.

§ 17.

Underfundet, der foreløbig anslaaes til 99,024 Kr. 75 Ø., afholdes af Reservecapitalen.

§ 18.

Alle de Bevillinger, der ikke ere fastsatte i andre Love end Finansloven, Anordninger, kongelige Resolutioner eller andre i Henhold til Forfatningslovens § 25 gylldige Bestemmelser gælde kun for Finansperioden.

§ 19.

Saafermt

1. Forslag til Lov angaaende Omordning af Lægebistrikterne i Island,
2. — — — om Forandring i Lov af 27. Februar 1880 om Omordning af Præsteskald,
3. — — — om Bro- og Færgeanlæg over Lagarfljot,
4. — — — om Pension,
5. — — — om Indførselsafgift af Tobak,
6. — — — om Udførselsafgift af Hvalprodukter,
7. — — — om Tillæg til Lov af 13. April 1894 om Vejvæsenet,
8. — — — om Tillæg til Lov af 7. Novbr. 1879 om Forandring i Lov af 11. Febr. 1876 og Fæd. af 26. Febr. 1872 om Afgift af Brændevin og andre spirituøse Drikke,
9. — — — om Forberedelse til og Oprettelse af en Klædefabrik i Island,
10. — — — om Udførselspræmie for Smør,
11. — — — om indenlandsk Porto af islandske Aviser og Tidsskrifter under Kongsbaand
12. — — — om Forandring i § 1 i Lov af 8. Maj 1894 om Bestyrelse af Købstaden Seydisfjords kommunale Anliggender,
13. — — — om Handel med og Udskænkning af spirituøse Drikke i Island,
14. — — — om Oprettelse af en Hypotekafdeling ved Landsbanken i Reykjavik,
15. — — — om Forandring i Lov om Oprettelsen af en Landsbank i Reykjavik,
16. — — — om Oprettelsen af et Landshospital i Reykjavik,
17. — — — om Oprettelsen af Islands Dyrkningsfond,

erholde Stadfæstelse i Løbet af Finansperioden, forandres de paa Indtægts- og Udgiftssiden opførte Beløb i Overensstemmelse dermed.

Af Reservecapitalen kunne bevilges Laan indtil 30,000 Kr. hvert af Aarene til Indkøb af Dækskibe fra Udlandet, der fortrinsvis bevilges saadanne Personer eller Selskaber, hvis Hovederhverv er Fiskeri. Disse Laan bevilges paa 8 Aar og forrentes med 3 pCt. I de første 3 Aar betales intet Afdrag, men i de næste 5 Aar tilbagebetales Laanene fuldt ud med lige store Afdrag. De bevilges kun imod fuldkommen betryggende Sikkerhed, hvortil regnes Pant i vedkommende Skib indtil den halve forsikrede Værdisum, hvorhos Skibet maa være forsikret som et 1. eller 2. Ranges Skib paa et paalideligt Sted. Der maa ikke laanes mere end 4,000 Kr. til hvert Skib.

Af Reservecapitalen kan anvendes indtil 30,000 Kr. til Laan til Landkommuner, dog ikke over 2,000 Kr. til hver. Disse Laan forrentes med 3 pCt. aarlig og afdrages ikke i de

Nr. 25. fyrstu 5 árin, en borgist síðan á 15 árum. Lánnum þessum sje enn fremur settir þessir 11. skilmálar:

1. Lánsfjeð veitist samkvæmt beiðni frá sveitarstjórn til landshöfðingja og eingöngu til jarðabóta, er sje sams konar og þær, sem styrktar eru af landssjóði.
2. Þeir, sem lánin taka fyrir milligöngu sveitafjelaga, verji hver um sig til jarðabóta fyrstu fimm árin, sem lánið stendur, auk lánsupphæðarinnar, $\frac{1}{3}$ á móti henni. Dagsverk við jarðabætur þessar skal metið 2 kr.
3. jarðabæturnar sjeu samkvæmt vottorði skynbærra manna, er sýslunefnd kveður til að skoða þær, hyggilega stofnaðar og vel unnar.
4. Landshöfðingja sje, eftir nánari fyrirmælum hans, send þau skirteini, er hann álítur nauðsynleg til tryggingar því, að framannefndum skilmálum sje fullnægt.
5. Sje einhverjum af skilmálum þessum ekki fullnægt, er lánið þegar að sama skapi fallið í gjalddaga.
6. Lánbeiðslur sveitastjórna sjeu komnar til landshöfðingja fyrir 14. dag maímán. 1900, og veitist eigi neitt af lánnum fyr en þann dag.
7. Lán til einstakra manna sjeu aldrei lægri en 200 kr. til hvers.

Úr viðlagasjóði má verja allt að 20,000 kr. til lánveitinga til stofnunar mjólkurbúum á Íslandi. Lán þessi veitast eftir meðmælum frá Búnaðarfélagi Íslands, og gegn ábyrgð sýslufjelaga eða amtsfjelaga. Þau ávaxtast með 3% árlega, sje afborgunarlaus fyrsta árið, en greiðist síðan á 20 árum.

Öll þessi lán veitist þó því að eins, að fje sje fyrir hendi í viðlagasjóði, sem án megi vera.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. nóvember 1899.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Hórring.

første 5 Aar men tilbagebetales derefter i 15 Aar. Til disse Laan ere endvidere knyttede følgende Betingelser: Nr. 25.
11te
Novbr.

1. Laanene bevilges efter Andragende fra en Kommunalbestyrelse til Landshøvdingen og udelukkende til Jordforbedringer af samme Art som de, der understøttes af Landskassen.
2. Enhver, som erholder Laan gennem Kommunerne, skal i de første 5 Aar efter Modtagelsen af Laanet til Jordforbedringer anvende foruden Laanefummen et Beløb, der udgør $\frac{1}{3}$ af denne. Et Dagsarbejde ved disse Jordforbedringer ansættes til 2 Kr.
3. Jordforbedringerne skulle efter Kyndige af Sysselforstanderskabet til deres Besigtigelse udnævnte Mænds Vidnesbyrd være fornuftig anlagte og godt udførte.
4. Efter Landshøvdingens nærmere Bestemmelse indsendes til ham saadanne Bevisligheder, som han anser nødvendige til Sikkerhed for, at de fornævnte Betingelser ere opfyldte.
5. Saafremt nogen af disse Betingelser ikke opfyldes, er Laanet straks i samme Forhold forfaldet til Betaling.
6. Kommunalbestyrelsernes Begæringer om Laan skulle være indkomne til Landshøvdingen inden den 14. Maj 1900, inden hvilken Dag intet af disse Laan bevilges.
7. Laan til enkelte Personer maa ingenfinde være under 200 Kr. til hver.

Af Reservecapitalen kan anvendes indtil 20,000 Kr. til Laan til Oprettelse af Mejerier i Island. Disse Laan bevilges efter Anbefaling af Islands Landbrugselskab og mod Kaution fra Sysselkommuner eller Amtskommuner. De forrentes med 3 pCt. aarlig, afdrages ikke i det første Aar men tilbagebetales derefter i 20 Aar.

Alle disse Laan bevilges dog kun, for saa vidt der i Reservecapitalen er Midler til Stede, som kunne indværes.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11te November 1899.

Ministeriet for Island, den 11te November 1899.

Hørring.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 26.

11.
nóvbr.**Lög**

um

verzlun og veitingar áfengra drykkja á Íslandi.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Hver sá, er rekur verzlun með áfenga drykki — sbr. þó 3 gr. — borgar í landssjóð 500 króna árlegt gjald fyrir hvern sölustað, og skal það greitt fyrir fram fyrir eitt ár í senn, en lögreglustjóri innheimtir.

Allstaðar þar sem áfengir drykkir eru nefndir í lögum þessum er með þeim talið staðjastað öl.

2. gr.

Þeir menn og verzlunarfjelög, að undanskildum kaupfjelögum og pöntunarfjelögum, sem hafa rjett til að reka verzlun með áfenga drykki, er lög þessi öðlast gildi, halda þessum rjetti gegn því að borga gjald það, er segir í fyrstu grein. Hlutaþfjelög, samlög og aðrar stofnanir, er eigi verða eigandaskipti að, halda þessum rjetti, þó eigi lengur en um næstu 15 ár.

Þeir menn, sem vilja öðlast rjett til áfengisverzlunar þurfa sjerstakt leyfisbrjef, sem aðeins gildir fyrir einn sölustað, er í því sje nefndur. Leyfisbrjefið gefur amtmaður út, og gildir það aðeins 5 ár, og verður að fá nýtt leyfisbrjef að þeim tíma liðnum. Fyrir hvert leyfisbrjef greiðist 500 króna gjald, er rennur í landssjóð.

Amtmaður úrskurðar, hvort veita skuli leyfisbrjef að fengnu álitu hreppsnefndar eða bæjarstjórnar. Á stöðum, þar sem önnur verzlun með áfengi er fyrir, ber að

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Handel med og Udsænkning af spirituose Drikkevarer i Föland.

Nr. 26.
11te
Novbr.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov :

§ 1.

Enhver, der driver Handel med spirituose Drikkevarer — jfr. dog § 3 — skal til Landskassen for hvert Udsalgssted erlægge en aarlig Afgift af 500 Kr., som erlægges forud for et Aar ad Gangen og opkræves af Politimesteren.

Overalt hvor der i denne Lov nævnes spirituose Drikkevarer, er hertil henregnet undergæret Al.

§ 2.

De Personer og Handelselskaber — herunder dog ikke Forbrugsforeninger — der ved denne Lovs Ikrafttræden have Ret til at drive Handel med spirituose Drikkevarer, beholde denne Ret mod at svare den i § 1 omhandlede Afgift. Aktieselskaber, Samlag og andre Forretninger, for hvis Vedkommende Gjærfiske ikke finder Sted, beholde denne Ret, dog ikke længere end i de næste 15 Aar.

Den der vil erhverve Ret til Handel med spirituose Drikkevarer, skal have en særlig Bevilling, der kun gælder for et enkelt i samme nævnt Udsalgssted. Den udfærdiges af vedkommende Amtmand og gælder for 5 Aar, efter hvilken Tids Forløb ny Bevilling bliver at løse. For hver Bevillings Meddelelse erlægges en Landskassen tilfaldende Kendelse af 500 Kr.

Hvorvidt Bevilling skal meddeles, afgøres af Amtmanden efter forud indhentet Erklæring fra vedkommende Næstforstanderskab eller Bybestyrelse. Den vil paa Steder, hvor der i Fervejen forefindes Handel med spirituose Drikke, i Reglen være at meddele, naar ved-

Nr. 26. veita það að jafnaði, ef hreppsnefnd eða bæjarstjórn er því meðmælt. Á stöð-
 11. um, þar sem engin þess háttar verzlun er, má ekki veita það nema hreppsnefnd og
 nóvbr. sýslunefnd eða bæjarstjórn sje því meðmælt.

3. gr.

Til þess að mega verzla með áfenga drykki á skipi á löggiltum verzlunarstöðum þarf sjerstakt leyfisbrjef og greiðist fyrir það 600 króna gjald til landssjóðs, en gjald fyrir notkun á því skal eigi greiða. Leyfisbrjefið gefur amtmaður út og gildir það aðeins í eina verzlunarferð, og er á verzlunarstað er komið, skal sýna það lögreglustjóra áður en verzlað er með vínföng á þeim stað.

Leyfisbrjefið má eingöngu nota á höfnum þeim, þar sem heimilt er að verzla með drykki þessa á sjálfum verzlunarstaðnum.

4. gr.

Eigi má selja áfenga drykki í smærri skömmtum en hjer segir:

- a) af víni á flöskum með lakki eður innsigli fyrir, sömuleiðis af brennivíni, rommi, konjakki, púnsextrakti eða þvílíkum drykkjum, ekki minna en $\frac{3}{4}$ úr potti;
- b) af öli á trje-flátum ekki minna en $\frac{1}{4}$ úr tunnu;
- c) af öli á flöskum ekki minna en 2 þriggjaþelaflöskur eða 4 hálfþelaskur ($1\frac{1}{2}$ þela-flöskur).

5. gr.

Hver sá maður, þar með taldir verzlunarmenn og forstjórar og starfsmenn kaupfélaga og pöntunarfélaga, sem ekki hefur sjálfur leyfi til að verzla með áfenga drykki, en pantar þá handa öðrum eða annast um sendingu á þeim til annara frá kaupmönnum á Íslandi, er leyfi þetta hafa, eða frá stöðum fyrir utan Ísland, gjörir sig sekan í ólöglegri verzlun.

6. gr.

Hver sá, er rjett hefur til veitingar áfengra drykkja, skal borga í landssjóð 300 kr., ef veitingahúsið er í kaupstað, en 200 kr. utankaupstaðar í árlegt afgjald, og greiðist það á sama hátt og afgjaldið af verzlun með áfenga drykki.

7. gr.

Nú vill maður öðlast leyfi til veitinga áfengra drykkja, skal þá senda umsókn um það til hreppsnefndar eður bæjarstjórnar, og vilji hún sinna málinu, skal bera það undir atkvæði á hreppaskilapíngi eður almennum fundi bæjarmanna, er atkvæðisrjett eiga í bæjarmálum. Til þess að leyfið verði veitt og skilyrði sett fyrir því, þarf í hreppi meiri hluta atkvæða þeirra hreppsþúa, er atkvæðisrjett eiga í sveitamálum, og ennfremur samþykki meira hluta hreppsnefndar og sýslunefndar og staðfestingu amtmanns, en í kaupstöðum verður að minnsta kosti þriðjungur allra atkvæðisþærra bæjarmanna að hafa sótt fundinn, og þvínæst verður meiri hluti fundarmanna og meiri hluti bæjarstjórnar að hafa fallizt á veitingaleyfið, og amtmaður staðfezt það. Hver sem fær leyfi þetta, skal skyldur til að geta

kommande Næpsforstanderskab eller Bybestyrelse erklære sig derfor. Paa Steder, hvor der ikke forefindes saadan Handel, kan den ikke meddeles, medmindre vedkommende Næpsforstanderskab og Sysselforstanderskab eller Byraad erklærer sig for samme. Nr. 26.
11te
Novbr.

§ 3.

Til Forhandling af spirituose Drikkevarer fra Skib paa autoriserede Handelssteder udkræves der en særlig Bevilling, for hvilken der erlægges en Rendelse til Landskassen af 600 Kr., medens der ikke svares nogen Afgift for dens Benyttelse. Bevillingen, der udfærdiges af vedkommende Amtmand, gælder kun for een Handelsrejse og bliver ved Ankomsten til et Handelssted at forevise for vedkommende Politimester, førend Handel med Spirituosa sammesteds foregaar.

Bevillingen kan kun benyttes i Havne, hvor der paa selve Handelsstedet findes Ret til Handel med saadanne Drikke.

§ 4.

Spirituose Drikkevarer maa ikke forhandles i mindre Partier end følgende:

- a) af Vin paa Glasflasker, forsynede med Lak eller Segl, samt af Brændevin, Rom, Kognak, Punschestrakt eller deslige ikke mindre end $\frac{3}{4}$ Pot;
- b) af Ol paa Træ ikke mindre end $\frac{1}{4}$ Tønde;
- c) af Ol paa Glasflasker ikke mindre end 2 Trepægleflasker eller 4 Halvflasker ($1\frac{1}{2}$ Pægle-Flasker).

§ 5.

Som styldig i ulovlig Handel med spirituose Drikke anses enhver, der under handlende og Bestyrere, Forretningsførere eller Funktionærer for Forbrugsforeninger, der, uden selv at være berettiget til Handel med Spirituosa, fra handlende i Island, som dertil ere berettigede, eller fra Steder udenfor Island forskriver dem til andre eller forskaffer dem tilførte til disse.

§ 6.

Enhver, der har Ret til Udskænkning af spirituose Drikkevarer, skal til Landskassen erlægge en aarlig Afgift af 300 Kr., hvis Bevarningsstedet er beliggende i en Købstad, og af 200 Kr. udenfor Købstæderne. Afgiften betales paa samme Maade som Afgiften af Handel med Spirituosa.

§ 7.

Naar nogen vil opnaa Tilladelse til Udskænkning af spirituose Drikkevarer, indsendes Ansøgningen herom til vedkommende Næpsforstanderskab, henholdsvis Bybestyrelse, der, hvis de ville fremme Sagen, paa et Næpsing, henholdsvis almindeligt Møde af de i kommunale Sager stemmeberettigede Borgere i Byen, forelægge den til Afstemning. Til Opnaaelse af Tilladelsen og fastsættelsen af Betingelserne for denne udkræves i Næpperne over Halvdelen af de i kommunale Sager stemmeberettigede Næpsbeboeres Stemmer, samt endvidere Samtykke fra over Halvdelen af Næpsforstanderskabets og Sysselforstanderskabets Medlemmer og endelig Amtets Stadsfæstelse, og i Købstæderne, at Mødet er besøgt af mindst Tredjedelen af de stemmeberettigede Borgere, at over Halvdelen af de paa Mødet tilstedeværende og over Halvdelen af Bybestyrelsens Medlemmer have stemt for den, og at den derefter er stadfæstet af Amtmanden. Enhver, der opnaar denne Tilladelse, skal være pligtig til at kunne yde

Nr. 26. hýst ákveðna tölu ferðamanna og selt þeim nauðsynlegan greiða. Fyrir leyfið greiðast
 11. í kaupstöðum 300 kr. og utan kaupstaðar 200 kr., er renna í landssjóð.
 nóvbr.

Leyfisveitingin og skilyrðin fyrir henni skulu borin upp til atkvæða í einu lagi. Liggi fleiri tillögur fyrir en ein, skal þá fyrst upp bera, er síðast kom fram o. s. frv.

Leyfið skal veita fyrir 5 ár í senn og gildir aðeins fyrir einn sölustað, en amtmaður getur, eftir tillögum hreppsnefndar eður bæjarstjórnar, eða að fengnu áleti hennar, tekið leyfið af leyfishafa, ef hann ekki heldur skilyrði þau, er leyfið er bundið.

8. gr.

Leyfi til veitinga áfengra drykkja og leyfi til að verzla með þá má eigi sami maður hafa. Þeir er rjett hafa til veitinga og líka hafa rjett til að verzla með áfenga drykki, er lög þessi öðlast gildi, halda þó þessum rjetti gegn því að borga gjald það er segir í 1. gr. auk gjalds þess, er segir í 6. gr. laga þessara.

9. gr.

Hver sá, er rjett hefur til að verzla með eða veita áfenga drykki, getur leyst sig undan gjöldum þeim, er ákveðin eru í 1. og 6. gr. með því að gefa lögreglustjóra skriflega yfirlýsingu um það, að hann afsali sjer rjetti sínum til verzlunar eða veitinga áfengra drykkja. Þar sem rjettur þessi byggist á sjerstöku leyfisbrjefi, skal enn fremur afhenda það til ónýtingar. Afsal á rjetti til áfengissölu skal lögreglustjóri tilkynna amtmanni.

10. gr.

Sjerhver lyfsali hefur heimild til að selja áfenga drykki, sem fyrirskipaðir eru eftir læknisforskrift, enda þótt hann hafi eigi rjett til að verzla með áfengi.

11. gr.

Ólöglegar veitingar eru taldar:

- a) ókeypis veitingar áfengra drykkja í verzlunarhúsum eða í sambandi við verzlunaratvinnu yfir höfuð að tala.
- b) Sala áfengra drykkja af manni, er til þess hefur leyfi, ef drykkjanna er neytt þar á staðnum, jafnvel þó það sje gjört án hans leyfis, ef það er á hans vitorði, eða ef atvik liggja svo til, að hann hefur haft ástæðu til að gruna, að það yrði gjört, nema hann sanni, að hann hafi gjört það, sem í hans valdi stóð, til að koma í veg fyrir það.

12. gr.

Enginn er skyldugur til að borga áfenga drykki, sem hann fær til láns á veitingastöðum, og námsmenn á skólum, er standa undir umsjón landstjórnarinnar, eru ekki skyldugur til að borga áfenga drykki, er þeir fá til láns, hvort sem er á veitingastöðum eða annars staðar.

et bestemt Antal rejssende Ratteløgis og nødvendig Beværtning. For Tilladelsen erlægges ^{Nr. 26.} en Landskassen tilfaldende Rendelse af 300 Kr. i Købstæderne og 200 Kr. udenfor disse. ^{11te} ^{Novbr.}

Tilladelsen og Betingelserne for denne skulle under eet sættes under Afstemning. Foreligger der flere end eet Forslag, skal det sidst fremkomne først sættes under Afstemning og saa fremdeles.

Tilladelsen gives for 5 Aar ad Gangen og gælder kun for eet Beværtningssted, men kan af Amtmanden paa vedkommende Kepsforstanderskabs eller Bybestyrelses Indstilling, eller efterat sammes Erklæring er indhentet, fratages vedkommende, saafremt han ikke overholder de til samme knyttede Vilkaar.

§ 8.

Bevilling til Udskænkning af spirituose Drikkevarer kan ikke forenes med Bevilling til Handel med samme. Dog beholde de til Udskænkning berettigede, der ved denne Lovs Ikrafttræden tillige have Ret til Handel med Spirituosa, denne Ret, imod ved Siden af Afgiften efter nærværende Lovs § 6 tillige at erlægge Afgiften efter § 1.

§ 9.

Enhver til Handel med eller til Udskænkning af spirituose Drikkevarer berettiget kan fri sig for de ved §§ 1 og 6 fastsatte Afgifter ved til vedkommende Politimester at afgive en skriftlig Erklæring om, at han giver Afkald paa sin Ret til Spirituosaandel eller til Udskænkning. Hvor Retten støtter sig til en særlig Bevilling, afgives denne derhos til Kassation. Afkald paa Ret til Spirituosaandel indberettes af Politimesteren til Amtmanden.

§ 10.

Enhver Apoteker er, selv om han ikke har Ret til Handel med Spirituosa, berettiget til at sælge spirituose Drikke, som ordineres ved Lægerecept.

§ 11.

Som ulovlig Udskænkning anses:

a) gratis Beværtning med spirituose Drikkevarer i Handelslokaler eller overhovedet i Forbindelse med Handelsnæring,

b) Salg af spirituose Drikkevarer af en til Salg af disse berettiget, naar Drikkevarerne fortares paa Stedet, selv om det sker uden hans Tilladelse, hvis det dog er med hans Vidende, eller han efter Omstændighederne har haft Grund til at formode, at det vilde ske, og han ikke beviser, at han har gjort, hvad der stod i hans Magt, for at forebygge det.

§ 12.

Ingen er pligtig at betale spirituose Drikkevarer, som han faar paa Kredit paa Beværtningssteder, og Elever paa de under Regeringens Tilsyn staaende Skoler ere ikke pligtige at betale spirituose Drikkevarer, der leveres dem paa Kredit, hvad enten det er paa et Beværtningssted eller andetsteds.

Nr. 26.

11.
nóvbr.

13. gr.

Ólögleg verzlun með áfenga drykki — að frátöldum brotum á 4. gr. — varðar sektum, fyrsta sinn 50—250 kr., ef brotið er ítrekað, 100—500 kr., og paraðauki missa þeir, er verzlun reka, einnig verzlunarrjett sinn í þriðja sinn, sem brotið er. Auk þessara hegninga skal einnig gjöra upptæka alla áfenga drykki, er hjá hinum seka finnast, en er svo á stendur, sem segir í 5. gr., þó því að eins, að hann reki verzlun.

14. gr.

Brot gegn 4. gr. varða í fyrsta sinn 25—250 kr. sektum. Sje brotið ítrekað, varðar það 50—500 króna sektum og missi rjettinda til að verzla með áfengi.

15. gr.

Ólögleg veiting áfengra drykkja varðar sektum 25—250 kr. í fyrsta sinn, og 50—500 kr. ef ítrekað er, og missir hinn seki, ef hann hefur rjett til að verzla með áfenga drykki, paraðauki rjett þennan, ef brotið er ítrekað, og ef hann rekur verzlun, missir hann verzlunarrjett sinn, er brotið er þriðja sinn. Loks skal við annað brot gjöra upptæka alla áfenga drykki, er finnast hjá hinum seka.

16. gr.

Nú veitir sá, er rjett hefur til veitinga áfengra drykkja, drykki þessa unglings innan 16 ára aldurs, eða manni sem sölumaður veit gjörla, að á síðastliðnum 5 árum hefur verið sviptur fjárforráðum vegna drykkjuskapar, eða á sama tíma hefur þjáðst af drykkjamanna-geðveiki eða er skertur á geðmunum, og varðar það þá 50—500 kr. sektum hið fyrsta sinn, en missi veitingaleyfis, ef brotið er ítrekað.

17. gr.

Nú hefur maður fyrir brot á lögum þessum eður lögum um veitingu og sölu áfengra drykkja 10. febrúar 1888 fyrirgjört rjetti sínum til verzlunar með eða veitinga á vörum þessum, og getur hann þá ekki fengið nýtt leyfisbrjef fyrr en 5 ár eru liðin frá því hann missti hin fyrri rjettindi sín, án þess hann á þeim tíma hafi brotið áðurnefnd lög.

Brjóti hann síðan lög þessi, skal telja það brot hans sem brot í annað sinn.

18. gr.

Hreppsnefndir og bæjarstjórnir eiga ásamt lögreglustjórnunum að hafa eptirlit með, að eigi fari fram ólögleg verzlun eða veitingar áfengra drykkja.

19. gr.

Sektir þær, er um ræðir í lögum þessum og andvirði fyrir drykki þá, er upptækir hafa verið gjörðir samkvæmt þeim, renna í sjóð sveitar þeirrar eða kaupstaðar, er brotið er framið í.

§ 13.

Nr. 26.
11te
Novbr.

Ulovlig Handel med spirituose Drikkevarer — herunder dog ikke Overtrædelse af § 4 — straffes med Bøder, 1ste Gang fra 50—250 Kr., og i Gentagelsestilfælde fra 100—500 Kr., hvorhos handlende tillige 3die Gang forbryde deres Handelsberettigelse. Foruden de fornævnte Straffe er den skyldige undergiven Konfiskation af de spirituose Drikkevarer, der forefindes hos ham, dog i de i § 5 omhandlede Tilfælde kun naar han er handlende.

§ 14.

Overtrædelse af § 4 straffes 1ste Gang med Bøder fra 25—250 Kr. Begaas Forseelsen 2den Gang, er Straffen Bøder fra 50—500 Kr. og Fortabelse af Retten til Handel med Spirituosa.

§ 15.

Ulovlig Udskænkning af spirituose Drikkevarer straffes med Bøder, 1ste Gang fra 25—250 Kr., og i Gentagelsestilfælde fra 50—500 Kr., hvorhos den skyldige, hvis han har Ret til Handel med Spirituosa, forbryder denne Ret, naar Forseelsen begaas for 2den Gang, og hvis han er handlende, sin Handelsberettigelse, naar Forseelsen begaas for 3die Gang. Endelig er den skyldige ved 2den Gang begaaet Overtrædelse undergiven Konfiskation af de spirituose Drikkevarer, der forefindes hos ham.

§ 16.

Udskænker en til Udskænkning af spirituose Drikkevarer berettiget saadanne til en Person, der er under 16 Aar, eller som, den udskænkende vitterlig bekendt, i Løbet af de sidste 5 Aar er umyndiggjort paa Grund af Drickfældighed, eller i Løbet af samme Tid har været angrebet af Drankergalskab, eller mangler Fornuftens fulde Brug, straffes han 1ste Gang med Bøder paa 50—200 Kr. og i Gentagelsestilfælde med Fortabelse af Retten til Udskænkning.

§ 17.

Naar nogen for Overtrædelse af nærværende Lov eller Lov om Udskænkning og Salg af spirituose Drikkevarer af 10de Februar 1888 har forbrudt sin Ret til Handel med eller Udskænkning af de nævnte Varer, kan han ikke faa en ny Bevilling, førend der efter den ældre Rets Fortabelse er forløbet 5 Aar, uden at han i dem har overtraadt nogen af de nævnte Love.

Overtræder han derefter nærværende Lov, anses denne Forseelse som 2den Gang begaaet Overtrædelse.

§ 18.

Det paahviler Repsforstanderskaberne og Bybestyrelserne i Forbindelse med Politiovrigheden at vaage over, at ulovlig Handel med og Udskænkning af spirituose Drikke ikke finder Sted.

§ 19.

De i nærværende Lov omhandlede Bøder saavel som de Beløb, der indkomme for de i Genhold til samme konfiskerede Drikkevarer, tilfalde den Kommunes Kasse, i hvilken Forseelsen er begaaet.

Nr. 26.
11.
nóvbr.

20. gr.

Með mál út af brotum á lögum þessum skal farið sem opinber lögreglumál.

21. gr.

Lög um veitingu og sölu áfengra drykkja 10. febrúar 1888 eru úr gildi numin.

22. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1900.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 11. nóvember 1899.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Herring.

§ 20.

Nr. 26.

Sager angaaende Overtrædelser af nærværende Lov behandles som offentlige Politisager. ^{11te} Novbr.

§ 21.

Lov om Udstækning og Salg af spirituose Drikkevarer af 10de Februar 1888 ophæves.

§ 22.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1900.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11te November 1899.

Ministeriet for Island, den 11te November 1899.

Hørring.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 27.

11.
nóvbr.**Lög**

um

útflutningsgjald á hvalafurðum.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Af hvalafurðum skal útflutningsgjald greiða sem hér segir:

1.	Af hverri tunnu hvallýsis	kr. 0.50
2.	- hverjum 100 pd. af hvalkjötsmjöli	- 0.25
3.	- — 100 - - hvalguano	- 0.10
4.	- — 100 - - hvalbeinamjöli	- 0.10

2. gr.

Um gjald þetta og greiðslu fer eptir fyrirmælum laga 4. nóv. 1881 um útflutningsgjald á fiski og lýsi o. fl.

3. gr.

Með lögum þessum er úr gildi numinn 6. tölul. 2. gr. laga um útflutningsgjald á fiski og lýsi o. fl., að því er hvallýsi snertir.

4. gr.

Þessi lög öðlast gildi 1. jan. 1900.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amaliuborg, 11. nóvember 1899.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli

Christian R.

(L. S.)

Hørring.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Udsørfelsafgift af Hvalprodukter.

Nr. 27.
11te
Novbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vittterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Af Hvalprodukter erlægges Udsørfelsafgift som følger:

1. Af en Tønde Hvaltran	Kr. 0. 50
2. - pulveriseret Hvalkød for hver 100 Pd.....	— 0. 25
3. - Hvalguano - — 100 -	— 0. 10
4. - pulveriserede Hvalben - — 100 -	— 0. 10

§ 2.

Med Hensyn til fornævnte Afgift og dens Udredelse forholdes efter Forskrifterne i Lov om Udsørfelsafgift af Fisk og Tran m. m. af 4. Novbr. 1881.

§ 3.

Ved nærværende Lov ophæves § 2 Nr. 6 i Loven om Udsørfelsafgift af Fisk og Tran m. m., forsaavidt angaar Hvaltran.

§ 4.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Jan. 1900.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11te November 1899.

Ministeriet for Island, den 11te November 1899.

Hørring.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 28.
11.
óvbr.

Lög

um

verðlaun fyrir útflutt smjör.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Rjett til verðlauna úr landssjóði á hver sá maður eða fjelag, er flytur út í einu lagi til sölu erlendis 300 pund eða meir af íslenzku smjöri, og selur þar fyrir verð, er nemur meiru en 75 aurum fyrir danskt pund.

2. gr.

Verðlaunin fara eptir söluverði, og nema jafnmiklu og söluverðið fer yfir 75 aura í dönsku pundi.

3. gr.

Sá, er verðlaun vill hljóta, sækir um þau til landshöfðingja, og færir skilríki fyrir rjetti sínum til þeirra. Skilríki þau eru: farmskrá frá skipstjóra þeim, er smjörið flutti, og sýni hún þyngd þess og tölu fláta; sölureikningur smjörsins, undirritaður af þeim, er með söluna fór, og eiginvottorð við drengskap og samvizku um, að þyngd og verð smjörsins sje rjett til greint á sölureikningnum.

Nú er umsókn um verðlaun fyrir smjörsölu eigi komin til landshöfðingja þegar fullir 9 mánuðir eru liðnir frá því, er salan fór fram, og verður umsókn sú eigi til greina tekin.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 28.
11te
Novbr.

om

Udførselspræmie for Smør.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gøre bitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ret til Præmie af Landskassen har enhver Person eller Selskab, som paa eengang udfører til Forhandling udenlands 300 Pund islandsk Smør eller derover, og sælger dem til en Pris af over 75 Ore for hvert dansk Pund.

§ 2.

Præmien retter sig efter Salgsprisen og udgør det Beløb, hvormed denne overstiger 75 Ore for et dansk Pund.

§ 3.

Den, som ønsker at erholde Præmie, indgaar til Landshøvdingen med et Andragende derom, ledsaget af Bevisligheder for hans Afkomst dertil. Disse Bevisligheder ere: et af den Skibsfører, der udførte Smørret, udstedt Konnossement, der udviser dets Vægt og Antallet af Beholdere; en af Forhandleren undertegnet Salgsregning, samt egen Erklæring paa Tro og Love om at Smørrets Vægt og Pris er rigtigt anført i Salgsregningen.

Saaframt et Andragende om Udførselspræmie for Smør ikke er indkommen til Landshøvdingen inden fulde 9 Maaneders Forløb fra Salget, kommer det ikke i Betragtning.

Nr. 28. Lov af 11te November om Udførselspræmie for Smør.

Nr. 28.

11.
nóvbr.

4. gr.

Landshöfðingi sker úr um gildi skirteina þeirra, er að skilyrði eru sett, samkvæmt
3. gr., og úthlutar verðlaunum.

5. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1900.

Eptir þessu eigu allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. nóvember 1899.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Hórring.

§ 4.

Nr. 28.

Landskhøvdingen bedømmer Gyldigheden af de ifølge § 3 betingede Bevisligheder og ^{11te} uddeler Præmien. ^{Novbr.}

§ 5.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1900.

Svorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11te November 1899.

Ministeriet for Jæland, den 11te November 1899.

Hørring.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 29.
11.
nóvbr.

Lög

um

viðauka við lög 7. nóv. 1879 um breyting á lögum um gjald á brennivíni og öðrum áfengum drykkjum 11. febr. 1876 og tilsk. 26 febr. 1872.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Af öllum bittertegundum (bitter-essents, bitter-likör, elixir o. fl.) skal greiða í toll 1 kr. af hverjum pela eða minni flátum. Eftir sama hlutfalli skal greiða toll, sje drykkjarvaran aðflutt í stærri flátum. Hlutur úr pela skal talinn sem heill peli.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1900.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amalíuborg, 11. nóvember 1899.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Hórring.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891

Lov

om

Nr. 29.
11te
Novbr.

Tillæg til Lov af 7. Novbr. 1879 om Forandring i Lov af 11. Febr. 1876 og Frdg. af 26. Febr. 1872 om Afgift af Brændevin og andre spirituose Drikke.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vittterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Al alle Sorter Bitter (Bitteressents, Bitterlikør, Elksir m. m.) erlægges en Indførselsafgift af 1 Kr. for hver Pægl eller mindre Beholder. Efter samme Forhold erlægges Indførselsafgiften, hvis Drikkevaren indføres i større Beholdere. En Del af en Pægl regnes som en hel Pægl.

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Jan. 1900.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11te November 1899.

Ministeriet for Jæland, den 11te November 1899.

Hørring.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 30.
11.
nóvbr.

Lög

um

breyting á 1. gr. í lögum 8. maí 1894 um bæjarstjórn á Seyðisfirði.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Laun bæjarfógetans í Seyðisfjarðar kaupstað skulu veru 500 kr., er greiðast úr landsjóði.

Lög þessi öðlast gildi 1. jan. 1900.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalþuborg, 11. nóvember 1899.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Herring.

Autoriseret Oversættelse i Genhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 30.
11te
Novbr.

om

Forandring i § 1 i Lov af 8. Maj 1894 om Bestyrelsen af
Købstaden Seydisfjords kommunale Anliggender.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,**

Gøre vitteligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Lønningen til Byfogden i Købstaden Seydisfjord bestemmes til 500 Kr., der afholdes
af Landskassen.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Jan. 1900.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11te November 1899.

Ministeriet for Island, den 11te November 1899.

Hørring.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 31.
21.
nóvbr.

Auglýsing

um

bólusótt í Hull o. fl.

Í tilefni af opinberum skýrslum um, að bólusótt sje komin upp í Hull, er hjermeð ákveðið, að fyrirmælum laga 17. des. 1875 um móttvarnir gegn því, að bólusótt, hin austurlenzka kólerusótt og aðrar næmar sóttir flytjist til Íslands, skuli fylgt að því er snertir skip, er til Íslands koma frá Hull.

Ákvæðum laga 17. des. 1875, sbr. viðaukalög við þau 18. des. 1897, verður hjerptir beitt að því er þessa staði snertir:

Hull,
allar hafnir í Portugal og
allar Egiptalands hafnir.

Fyrir alla þessa staði nema Hull gildir og innflutningsbann samkvæmt lögum 24. okt. 1879, 3. gr. Svo skal og breinsa undir umsjón af hálfu hins opinbera lín, föt og sængurfatnað, er menn hafa með sjer sem ferðafatnað frá ofangreindum stöðum nema Hull.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist öllum þeim til leiðbeiningar, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 21. nóvember 1899.

Hørring.

Olafur Halldórsson.

Bekendtgørelse

om

Børnekopper i Hull m. m.

Nr. 31.
21de
Novbr.

I Anledning af officielle Meddelelser om, at der er udbrudt en Epidemi af Børnekopper i Hull, bestemmes herved, at de i Lov om Foranstaltning til at forhindre Børnekoppers, den asiatiske Koleras og andre smitsomme Sygdommes Indbringelse til Island af 17de December 1875 foreskrevne Forholdsregler ville være at iagttage med Hensyn til Skibe, der ankomme til Island fra Hull.

Bestemmelserne i Lov af 17de December 1875, jfr. Lov om Tillæg til samme af 18de December 1897, ere herefter i Virksomhed over for følgende Steder:

Hull,
alle portugisiske Havne og
samtlige ægyptiske Havne.

Over for samtlige de nævnte Steder med Undtagelse af Hull bestaar derhos Indførselsforbud i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3, hvorhos der er paabudt Rensning under offentligt Tilsyn af Linned, Klædningsstykker og Sengetæpper, der som Rejssegods medbringes fra de nævnte Steder ligeledes med Undtagelse af Hull.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning for alle vedkommende.

Ministeriet for Island, den 21de November 1899.

Hørring.

Olafur Halldórsson.

Nr. 32.
2.
desbr.

Konungleg auglýsing

um

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Þaræð Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer, samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Verri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprinz Christian Frederik Vilhelm Carl, tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá 2. þ. m. þangað til Vjer komum heim aptur.

Gefð á Bernstorff, 2. desember 1899.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Hørring.

Allerhøjeste Kundgørelse

angaaende

Nr. 32
2den
Decbr.

Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse til
Tronfølgeren.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet, ville Vi
i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regeringens Førelse i Tilfælde af
Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse, have Regeringens Førelse under Vor Fra-
værelse overdraget til Tronfølgeren.

Thi kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vor højstelskede
Søn, Hans Kongelige Højhed Kronprins Christian Frederik Vilhelm Carl, fra den
2den d. M. indtil Vor Hjemkomst overtager Regeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Bernstorff, den 2den December 1899.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Hørring.

Nr. 33.

5.
desbr.**Lög**

um

friðun á Hallormsstaðarskógi.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Stjórninni veitist heimild til að gjöra ráðstafanir til þess, að jörðin Hallormsstaður í Suður-Múlasýslu með hjáleigum og kúgildum þeim, er henni fylgja, og ítaki hins fyrverandi Þingmúlaprestakalls í Hallormsstaðarskógi, verði eign landssjóðs og leggist undir Skriðuklaustursumboð, gegn því, að gjald það til landssjóðs, að upphæð 1000 kr. á ári, er samkvæmt 1. gr. laga 27. febr. 1880 greiðist frá Vallanesprestakalli, færist niður í 760 kr.

2. grein.

Amtsráð Austuramtsins skal hafa yfirumsjón með byggingu og ábúð Hallormsstaðar, skipa fyrir um meðferð á skóginum og semja tillögur um eptirgjald eptir jörðina, er landshöfðingi ákveður síðan.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 5. desember 1899.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Í nafni konungs

Frederik,

krónprinz.

(L. S.)

Herring.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Fredning af Hallormsstadarskov.

Nr. 33.
5te
Decbr.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gøre bitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Regeringen bemyndiges til at træffe Foranstaltning til, at Jorden Hallormsstadur i Sønder-Mula Syssel med tilhørende Afbyggersteder og Kvilber samt det forhenværende Thingmuli Præstefalds Servitut i Hallormsstadarskov bliver Landskassens Ejendom og henlægges til Skridulofsters Ombud, imod at den Vallanes Præstefald ifølge Lov af 27de Februar 1880 § 1 paahvilende Udbetaling til Landskassen af 1000 Kr. aarlig nedfættes til 760 Kr.

§ 2.

Umtsraadet for Østamtet skal have Overopsyn med Hallormsstadurs Syssel og Brug, fastfætte Regler for Skovens Behandling samt gøre Indstilling om den jordbrottlige Afgift af Jorden, som derefter bestemmes af Landshøvdingen.

Svoorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 5te December 1899.

Ministeriet for Island, den 5te December 1899.

Hørring.

Olafur Halldórsson.

Nr. 34.

5.
desbr.**Lög**

um

breyting á lögum 27. febrúar 1880 um skipun prestakalla.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Lænborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Staðarsókn í Sógandafirði í Vestur-Ísafjarðarprófastsdæmi skal vera sjerstakt prestakall. Brauði þessu leggjast 300 krónur úr landssjóði.

Tillag þetta greiðist því að eins, að sjerstakur prestur sje skipaður í prestakallið.

Eptir þessu eiga allir hlataðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 5. desember 1899.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Í nafni konungs

Frederik,

krónprinz.

(L. S.)

Herring.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 34.
5te
Decbr.

Forandring i Lov af 27de Februar 1880 om Omordning af Præstefald.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Stadur Kirkesogn i Sugandaffjord i Vester-Haffjord Provsti skal være et selvstændigt Præstefald, som erholder et Tilskud af 300 Kr. af Landskassen.

Dette Tilskud udbetales først, naar en særskilt Præst er ansat i bemeldte Præstefald.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 5te December 1899.

Ministeriet for Island, den 5te December 1899.

Hørring.

Olafur Halldórsson.

Nr. 35.

5.
desbr.**Lög**

um

ákvörðun verzlunarlóðarinnar í Ísafjarðarkaupstað.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallitz á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru

Svæði það, sem reisa má á verzlunarhús í Ísafjarðarkaupstað, er allt kaupstaðar-
svæðið fyrir neðan hinn nýja veg, er lagður hefur verið úr Krók suður í Bug, að götu
þeirri, er þar gengur upp úr kaupstaðnum.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 5. desember 1899.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Í nafni konungs

Frederik,

krónprinz.

(L. S.)

Herring.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Bestemmelse af Handelsgrunden i Købstaden Haffjorden.

Nr. 35.
5te
Decbr.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Det Omraade, paa hvilket der i Købstaden Haffjorden maa opføres Bygninger til Handelsbrug, er hele Købstadsgrunden nedenfor den nye Vej, som er anlagt fra Krokur Sydpaar til Bugur, indtil den Vej, som fra det Sted gaar op fra Købstaden.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 5te December 1899.

Ministeriet for Island, den 5te December 1899.

Hørring.

Olafur Halldórsson.

Nr. 36.
5.
desbr.

Lög

um

löggilding verzlunarstaðar að Suðureyrarmölum í Ísafjarðarsýslu.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru

Að Suðureyrarmölum í Súgandafirði í Ísafjarðarsýslu skal vera löggiltur verzlunar-
staður.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaluborg, 5. desember 1899.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Í nafni konungs

Frederik,

krónprinz.

(L. S.)

Herring.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 36.
5te
Decbr.

Autorisation af et Handelssted paa Sudureyrrarmalir i Fjaffjörð Syssel.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Paa Sudureyrrarmalir i Sugandafjörð i Fjaffjörð Syssel skal være et autoriseret Handelssted.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 5te December 1899.

Ministeriet for Island, den 5te December 1899.

Hørring.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 37.
5.
desbr.

Lög

um

löggilding verzlunarstaðar við Norðurfjörð í Strandasýslu.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Við Norðurfjörð í Árneshreppi í Strandasýslu skal vera löggiltur verzlunarstaður.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 5. desember 1899.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Í nafni konungs

Frederik,

krónprinz.

(L. S.)

Hørring.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 37.
5te
Decbr.

Autorisation af et Handelssted ved Nordurffjord i Stranda Syssel.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,**

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samthkke stadfæstet følgende Lov:

Ved Nordurffjord i Arnes Rep i Stranda Syssel skal være et autoriseret Handelssted.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 5te December 1899.

Ministeriet for Island, den 5te December 1899.

Hørring.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 38.
29. desbr.

Konungleg auglýsing

um

að konungur sje kominn heim aptur.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer erum aptur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda, kunngjörum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer með Vorri konunglegu auglýsingu 2. þ. m. samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprinzi Christian Frederik Vilhelm Carl.

Gefið í höfuð- og aðseturstað Vorum Kaupmannahöfn, 29. desember 1899.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Hørring.

Allerhøjeste Kundgørelse

Nr. 38.
29de
Decbr.

angaaende

Kongens Hjemkomst.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gøre vitterligt: Efter at være vendt tilbage fra Vor Rejse til Udlandet kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Underfaatter, at Vi i Dag Selv have overtaget Regeringens Førelse, som Vi ved Vor Allerhøjeste Kundgørelse af 2den d. M. i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor højtelskede Søn, Hans Kongelige Højhed Kronprins Christian Frederik Vilhelm Carl.

Givet i vor Hoved- og Residensstad Kjøbenhavn, den 29de December 1899.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Hørring.

